

4. mimořádné jednání Zastupitelstva MČ Praha-Libuš

Klub Junior, 25.6. 2019, 18.:05 – 0:40 hodin.

Pan starosta:

Dobrý podvečer vážené zastupitelky, vážení zastupitelé, já vás vítám na čtvrtém zasedání zastupitelstva městské části, které jsem svolal na dnešní den do tělocvičny Klubu Junior neboť zasedací místnost, se dalo předpokládat, že bude malá a skutečně tomu tak je, takže vítám i vás všechny vážené dámy a vážení pánové, kteří jste přišli v tomto velmi letním dni a přišli jste na naše zasedání zastupitelstva. Trošku vidíte, že naše řady jsou mírně prořídle. Přečtu nyní omluvy, z celého jednání se nám omlouvá paní doktorka Tůmová, pan inženýr Macháček a pan Petr Novotný, z částečného jednání na začátek nám bude chybět pan Frank, paní doktorka Adámková je na cestě, pan Makovský jel náhle s dítětem na pohotovost, tak uvidíme, kdy se mu podaří vrátit, a ještě máme avizovanou drobnou omluvu pana Kadlece, který by měl dorazit během několika málo minut. Nicméně v tuto chvíli, jestli dobře počítám, je nás deset, tudíž jsme usnášeníschopní, takže můžeme zahájit. Já si dovolím na začátek informovat vás, vážené dámy a vážení pánové, kteří jste přišli, že toto není jenom taková opravdu běžná schůze, toto je klasické zasedání zastupitelstva městské části, které se řídí zákonem o hlavním městě Praze a jednacím řádem městské části. Je tedy nutné dodržovat určitá pravidla, každý, kdo bude chtít vystoupit, tak mu bude umožněno. Já vzápětí potom nechám, až schválíme program, tak bych nechal odsouhlasit, že může vystoupit každý, i ten, kdo není obyvatelem městské části v Praze nebo nemá nemovitost, protože títo lidé mají ze zákona nárok vystoupit na zastupitelstvu městské části. Což ovšem třeba v případě pedagogů, kteří by tady chtěli vystoupit, nemusí platit. Takže potom necháme odsouhlasit, že budete moci vystoupit i vy, akorát bych vás chtěl poprosit a zároveň nechám odsouhlasit, že vy, kteří nemáte trvalé bydliště na území městské části, že bychom mohli vaše vystoupení omezit na dvě, protože si myslím, že by to mohlo asi dostatečně stačit, případně vás ostatní, nebudu nějak omezovat v jednacím řádu, máte tři vystoupení, které jsou limitovány: první vystoupení pěti minutami, druhé tři a třetí tři minuty, což je dohromady 11 minut, já si myslím, že asi se zájem ukáže, že po hodinové debatě, že už všechno bylo řečeno, akorát to neřekli ještě všichni, tak já budu potom na to upozorňovat, aby opravdu zaznívali jenom nové podněty a nové poznatky, protože se pak opravdu stane to, že tady budeme šest hodin a nebylo by to asi úplně vhodné. Vítám pana Kadlece, čímž se tedy náš počet ustálil na jedenácti. Já si vás dovolím informovat o tom, že toto zasedání svolal, nikoliv na základě rozhodnutí Rady městské části, ale na základě podpisu více než třetiny zastupitelů městské části, kteří mě požádali o toto svolání, je to tedy v souladu se zákonem o hlavním městě Praze, ale protože to nesvolávala rada, respektive návrh programu neschválila rada, tak jste neobdrželi sedm dní dopředu podklady. Ty podklady, které byly, které jsem průběžně nashromáždil, jsem vám všechny poslal, zbývá snad asi jeden jediný, případně ještě možná jsem zaznamenal tady ještě má také pan Loukota, pan místostarosta, zbývá mi, abych vám ještě poslal dva dokumenty, které jsem obdržel včera 24.6. Obojí vlastně jsou prohlášení ze strany pedagogů základní školy, které, když to řeknu ve stručnosti, se staví jednoznačně za pana ředitele Kulika. S ohledem na to, že tam jsou uvedené adresy, tak jsem to neskenoval, neposílal jsem vám to, ale nechám to během dnešního zasedání zastupitelstva kolovat.

Tak. Nyní mi dovolu, abychom přistoupili ke schválení programu, jak už jsem řekl, máme na návrh programu stanovený pouze jeden bod, a to je situace v Základní škole Meteorologická, nedoporučuji navrhovat nějaké další programy, ale bránit vám v tom samozřejmě nemůžu. Takže se zeptám, jestli je někdo, kdo chce navrhnout nějaký další program dnešního zasedání

zastupitelstva? Nikoho nevidím, takže mi dovoluňte, abych dal hlasovat o tomto programu, tedy situace Základní škola Meteorologická. Kdo je pro?

(Hlasováno: 11-0-0)

Takže vidím 11. Návrhový výbor bych zvolil, abychom to měli blízko k mikrofonu, předpokládám, že tedy zastupitelstvo na konci přijme nějaké usnesení, asi bude jenom jedno, tak byt' o spoustě bodů, tak bych dovolil si navrhnout pana Řezanku, paní Černou a pana Štancla. Pokud souhlasíte, dám hlasovat, kdo je pro? Takže 11:00 a ještě potřebujeme ověřovatele dnešního zápisu. Já bych poprosil pana Šteidler, výborně, se hlásí dopředu a jestli se mohu obrátit na Vás, paní Jungwiertová? Bezvadné. Takže pan Štajner a paní Jungwiertová. Kdo je pro?

(Hlasováno: 10-0-1)

Tady vidím 10. Kdo je proti? Zdržel se jeden hlas. Výborně. Takže tímto bychom měli úvodní procedury za sebou, dovoluňte mi tedy udělat ještě jedno procedurální hlasování a to, že Zastupitelstvo městské části umožní na dnešním zasedání Zastupitelstva vystoupit každému, kdo o slovo požádá, s tím, že pokud není občanem městské části, bude jeho vystoupení limitováno na dvě vystoupení. Máte proti tomu nějaké proti? Nemáte. Tak dovoluňte mi dát hlasovat, kdo je pro?

(Hlasováno: 11-0-0)

Výborně, 11, čímž je tedy garantováno, že každý můžete vystoupit, i když nejste z městské části a prosím jenom s ohledem na teplotu asi, která bude ještě klesat a abyste se mohli vejít do dvou vystoupení. Stanovit úplně nějaký scénář toho dnešního programu není tak úplně jednoduché, nicméně bych poprosil zástupce navrhovatelů tohoto jednání, na prvním místě budou uvedeni pan Radek Řezanka, aby mohl krátce asi okomentovat důvody pro svolání tohoto zasedání Zastupitelstva. Máte slovo pane kolego.

Mgr. Radek ŘEZANKA:

Tak dobrý den. Já abych to ve stručnosti, my jsme po prezentaci 5. června koncepce školy byli kontaktováni několika rodiči, zjistili jsme, že se chystá iniciativa v podobné věci, takže jsme se dohodli s ostatními zastupiteli a jsme dali podnět na toto samostatné jednání, abychom si ty věci mohli všichni říci. To byla asi ta motivace.

starosta:

Bezva, děkuji. Ono to vycházelo i z toho, že jste byl informován o Iniciativě rodičů od jednoho zástupce, pana Jungwierta, který tady vystoupí, o tom, že dávají jakýsi, budu to tlumočit asi přesně, ale z mého pohledu ultimativní požadavek panu řediteli, aby v pondělí 17. června rezignoval na funkci ředitele ke 12. hodině a protože ten den večer jsme měli zasedání zastupitelstva, tak mi bylo jasné, že se to následně přelije do zasedání Zastupitelstva, to by bylo velmi nešťastné, protože to jednání jsem měl od 6 do půl druhé do noci, měli jsme na programu hodně věcí, dvě petice a dostat ještě tam silný třetí bod, bych považoval za poněkud nešťastné a tudíž jsem vyhověl samozřejmě tomu návrhu, nebo dohodli jsme se, že svoláme to zasedání zastupitelstva, abychom se té problematice mohli věnovat na mimořádném zasedání zastupitelstva. Já bych teda asi za této situace dovolil dát slovo panu Jungwiertovi, který de

facto mě předtím navštívil a když jsme o té situaci mluvili, tak jsem pochopil, že je ta situace vážná, že by bylo opravdu dobré to zasedání zastupitelstva svolat, tedy vyřídíme ten impuls od pana Jungwierta, že bych dal jako prvnímú slovo jemu. Jako druhý bych požádal potom o vystoupení pana ředitele Kulika, který bude chtít určitě reagovat na tuto iniciativu, a jako třetí mi dovoľte, abychom udělali prezentaci ankety, kterou jsme uskutečnili v minulém týdnu a částečně ještě přicházeli odpovědi včera a dnes mezi rodiči Základní školy Meteorologická, pak si myslím, že to bude už dostatečný prostor pro to, aby padaly otázky na zástupce Iniciativy, případně na pana ředitele. Samozřejmě předpokládám, že všichni souhlasíme s tím, že když budou padat otázky na pana Jungwierta, na pana Kulika, takže ti nejsou limitováni počtem vystoupení, protože budeme chtít, aby na naše otázky odpovídali. Pane Jungwierte, máte slovo.

pan Bruno JUNGWIERT:

Vážený pane starosto, vážená paní místostarostko pro školství,

vážení radní a členové zastupitelstva,

vážený pane řediteli, vážený pane předsedo školské rady,

vážení hosté,

děkuji vám za možnost zde vystoupit jako zástupce Iniciativy rodičů žáků Základní školy Meteorologická za odvolání ředitele školy. Zatímco Otevřený dopis Iniciativy a její Prohlášení k pedagogickým pracovníkům a rodičům žáků byly kolektivem vytvořené texty, s obsahem dnešního vystoupení mi rodiče, které reprezentuji, dali volnou ruku. Proto, nebude-li se komukoli líbit, co zde budu říkat, viňte z toho prosím pouze mě a nikoho dalšího.

Dovoľte mi, abych se úvodem představil, a to poněkud delším způsobem, než bývá obvyklé. Neberte prosím tuto sebe prezentaci jako samoúčelnou. Je důležitá proto, abych vysvětlil, proč si troufám stoupnout si do čela občanské iniciativy, která požaduje tak vážnou a neobvyklou věc, jakou je odvolání ředitele základní školy z funkce. Pan ředitel v jednom ze svých dopisů, který rozeslal širokému okruhu adresátů, napsal ve vztahu ke mě, že tituly nejsou důležité. Nevím, proč se tak vyjádřil, protože já jsem ani ve svém ústním jednání s ním ani v žádném dopisu, jehož byl adresátem, ani v žádném dokumentu, který jsem podepsal za Iniciativu rodičů, žádný titul nepoužil. Tituly zde totiž opravdu důležité nejsou. Co však důležité je – k tomu, aby člověk mohl věrohodně kritizovat způsob řízení školy – je doložení zkušeností a znalostí relevantních pro školství a řízení institucí.

Je mi 49 let, jsem vědecký pracovník – astrofyzik, vědecký manažer a vysokoškolský učitel. Působím ve vědě a školství 25 let. Po vystudování Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy pracuji od roku 1994 – s výjimkou šesti let pobytů v zahraničí – v Astronomickém ústavu Akademie věd České republiky. Třináctým rokem jsem členem rady této instituce, orgánu, který spojuje funkce vědecké a správní rady; pět let jsem byl jejím místopředsedou, třetím rokem jsem jejím předsedou. Rada veřejné výzkumné instituce má v některých oblastech zákonem dané pravomoci a úkoly podobné těm, jaké plní školská rada při základní škole.

Působil jsem dva roky na Univerzitě Denise Diderota v Paříži, dva roky na Univerzitě Clauda Bernarda v Lyonu a dva roky na University of California. Řadu let přednáším na

Matematicko-fyzikální fakultě UK, Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity a pátým rokem v Evropském centru Severokarolínské státní univerzity; všechny tyto instituce mají jedno společné: důsledně se v nich dodržuje právo a ředitel úzce spolupracuje s radou pracoviště; bez toho by nemohly být úspěšné.

Učil jsem stovky studentů. Jsem členem Komise Akademie věd pro spolupráci s vysokými školami a místopředsdou dvou hodnotících orgánů Grantové agentury České republiky. Podílím se také formou přednášek na vzdělávání učitelů středních škol a učitelů druhých stupňů základních škol. V rámci projektu Otevřená věda jsem vedl stáže středoškolských studentů. Po dobu sedmi let jsem se profesionálně věnoval problematice ochrany základních lidských práv. Jedním z těchto práv je i právo na vzdělání, zaručené ústavní Listinou základních práv a svobod a evropskou Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Na okraj podotýkám, že právo na vzdělání zahrnuje mimo jiné i to, aby škola, která je poskytuje, byla řízena v souladu se zákony a dalšími právními předpisy a respektovala práva dětí a jejich zákonných zástupců.

Výše zmíněným výčtem Vám chci dokázat několik věcí: zaprvé to, že školství je oblast, pro kterou žiji; zadruhé to, že mám dlouhodobé, pestré a komplementární znalosti a zkušenosti z oblasti školství, řízení veřejnoprávních institucí a práva; zatřetí to, že nejsem žádným radikálem, který bez hlubší analýzy a přemýšlení o všech důsledcích začne volat po odvolání ředitele školy, který se mu nelíbí. Vysoké školy a vědecké ústavy do svých orgánů totiž obvykle vybírají osoby, které jsou známy schopností dialogu a hledání konsensu. Nikdy jsem zatím ve své kariéře nenavrhol odvolání jakéhokoli vedoucího pracovníka z funkce ani se na žádných takových krocích nepodílel.

Možná někteří namítnete, že nemám zkušenosti se životem základní školy a že zkušenosti získané působením na vysokých školách a ve vědeckých institucích nejsou na základní školu snadno přenositelné. Já však i tyto zkušenosti mám. Ano, uhodli jste, jsou to zkušenosti žáka základní školy, které jsou sice dávné, avšak v raném věku se navždy otisknou do paměti člověka. V době mého dětství měly základní školy své specifické problémy charakteristické pro svou dobu. Na jednotlivé učitele jsem však měl většinou štěstí a je jisté, že za mnohé z toho, čím a jaký v životě jsem, vděčím mimo jiné právě základní škole, jejím učitelům a vychovatelům. Já si povolání pedagoga základní školy velmi vážím a považuji je za jedno z nejvýznamnějších povolání, jaká existují. I proto si dovoluji v této kauze, která se zčásti týká pedagogického sboru, vystupovat a obracet se k pedagogům.

Nebudu zde znovu opakovat to, co Iniciativa rodičů uvedla ve svém Otevřeném dopise zřizovateli a ve svém Prohlášení k pedagogickým pracovníkům a rodičům žáků. Chci se zaměřit jen na některé aspekty sporu, doplnit náš podnět a reagovat na některé výroky, které v mezidobí pronesla protistrana. Také chci ukázat, že naším cílem není jen destrukční čin – v daném případě odvolání ředitele školy – ale že máme i jasný plán, jak škole, jejímu zřizovateli a novému vedení nabídnout výjimečnou a dlouhodobou pomoc.

Začnu reakcí na výtku pana ředitele a několika pedagogů, že vedeme osobní spor nebo že z pana ředitele děláme povrchního a neosobního člověka. Opravdu to tak není, a kdo naslouchá oběma stranám, to vidí. Jak v Otevřeném dopise, tak v doprovodném Prohlášení naše iniciativa jasně říká, že oceňujeme pana magistra Kulíka jako sympatického člověka i dobrého učitele, a rovněž uznáváme, že pro školu vykonal řadu dobrých věcí jako ředitel. Nepožadujeme jeho odchod ze školy jakožto pedagoga. Naš spor není veden v osobní, ale čistě profesionální rovině, a týká se pouze některých nedostatků v jeho způsobech vedení

školy. Tyto nedostatky jsou však v našich očích natolik závažné a v rozporu s právem, rozumnými zvyklostmi i dobrými mravy, že nemohou být vyváženy výčtem dobrých vlastností a pozitivních skutků, které vykonal.

Je pravda, že některá naše tvrzení jsou vůči řediteli formulována velmi tvrdě, včetně výroků o závažném porušování či neplnění právních povinností, úkolů a pravomocí ze strany ředitele. Tak to, ale bohužel musí být, máme-li prokázat splnění zákonem požadovaných podmínek pro odvolání ředitele z funkce. Je nepochybné, že pan ředitel se díky naší kritice a vzneseným požadavkům dostal do velmi nepříjemného postavení a je vystaven velkému tlaku a napětí. Nikoho z nás to netěší. Je však třeba říci, že každý pracovník, který se uchází o vedoucí funkci a přijímá ji, musí s tím, že se jednoho dne znelíbí svým podřízeným nebo nadřízeným, případně jiné zainteresované skupině osob, počítat a být na nesmlouvavou kritiku a návrh na odvolání z funkce připraven. Také je nutno dodat, že z našeho pohledu se pan ředitel do této těžké situace svou dlouhodobou neústupností a neochotou k sebereflexi a spolupráci, dostal sám.

S velkým tlakem na ředitele souvisí i napětí ve škole jako takové. Někteří pedagogové a rodiče, kteří podepsali petici na podporu ředitele, nám vytýkají, že jsme ve škole zvýšili napětí, či dokonce že svou Iniciativou „zásadně ohrožujeme další chod školy“. Odpověď na to má několik stránek. Zaprvé, napětí ve škole panuje již řadu měsíců, přičemž jeho negativní důsledky zatím pociťovali především pedagogové a rodiče, kteří se dostali do konfliktů s vedením školy. Nyní napětí zasáhlo ty, kteří na to zatím nebyli zvyklí. Je také třeba poukázat na to, že k podstatné eskalaci napětí ve škole přispěli v posledních dnech někteří členové pedagogického sboru, kteří se pod hrozbami ztráty zaměstnání pokoušeli donutit některé jiné pedagogy k podpisu petice na podporu ředitele.

Je nepochybné, že naše kroky vedly ke zvýšení napětí ve škole pro všechny. Tomu však není možné z podstaty věci zabránit. Každý návrh na odvolání vedoucího pracovníka svou povahou nutně vyvolává napětí v jeho pracovním okolí. Pokud by jedním z požadavků na formulaci žádosti o odvolání manažera instituce mělo být, aby nevedla ke zvýšení napětí na pracovišti, pak by nikdy nemohlo k odvolání žádného manažera dojít, ať by instituci řídil jakkoli špatně. Naší snahou je napětí minimalizovat a zkrátit jeho trvání na co nejkratší dobu. V ideálním případě by konkurz na nového ředitele školy mohl být vypsán ještě do konce června či začátkem července a místo nového ředitele by mohlo být obsazeno do září. Vliv napjaté situace na děti by tak byl díky dvouměsíčním letním prázdninám minimalizován. Je iluzorní si představovat, že krize ve škole může bez radikálního řešení sama odeznít. Může jen dočasně utichnout, aby po několika měsících v plné síle vypukla znovu.

Pan ředitel jako jeden ze svých silných argumentů na svou obhajobu používá odkaz na nedávnou zprávu České školní inspekce, která podle jeho slov znamenala pro školu – cituji – „výborný výsledek šetření“, „byla komplexní, prozkoumala veškeré procesy spojené s řízením školy, a v tomto ohledu neshledala žádné pochybení“ (konec citace).

Kdo zprávu inspekce přečetl, jasně vidí, že tvrzení o výborném výsledku ani o komplexnosti šetření nemohou obstát. Inspekce jednak shledala řadu závažných pochybení a jednak z nějakého nepochopitelného důvodu zcela pominula upozornit na hluboký a dlouhodobý rozkol, k němuž došlo mezi dvěma orgány školy, ředitelem a školskou radou, a dále mezi ředitelem a početnou skupinou rodičů. Tento rozkol je zcela jasně zaznamenán v zápisech školské rady. Je velmi podivné, že se inspekce se zápisy neseznámila, nebo sice seznámila, ale tyto závažné skutečnosti zamlčela. Když přijde hodnotící komise do našeho vědeckého

ústavu, seznámí se nejprve s rozhodnutími ředitele a usneseními rady instituce. S oběma orgány se sejde. Při své poslední návštěvě strávila s naší radou celý pracovní den. Podle mých informací k setkání inspekčního týmu se školskou radou v této škole vůbec nedošlo, ani nebyla školská rada požádána o písemné stanovisko k chodu školy.

Dovolte, abych ze zprávy České školní inspekce citoval a ukázal jednak na nedostatky, které zaznamenala, jednak na její někdy až groteskní vyjádření, které zřejmě odpovídají tomu, co jí předložil ředitel školy, co je ale v hlubokém rozporu se skutečností tak, jak ji zaznamenaly zápisy školské rady a pocítili rodiče:

Cituji: „Nastavené Kontrolní mechanismy umožňují objektivní hodnocení úrovně vzdělávání a práce pedagogických pracovníků, avšak nejsou vždy důsledně využívány. (...) Ke zjištěným nedostatkům většinou nejsou přijímána opatření a následná kontrola probíhá ojedinele. (...) Současné nastavení kontrolní činnosti vedení školy neumožňuje monitorování průběhu vzdělávání v celém rozsahu a následné ověřování zvyšování kvality práce jednotlivých pedagogů”.

„Rozdělení kompetencí v rámci školního poradenského týmu není optimální. Činnosti jednotlivých členů nejsou vzájemně vhodně propojené a někteří členové týmu neposkytují řediteli dostatečnou zpětnou vazbu v rámci svých povinností. To je pravděpodobnou příčinou nedostatků při organizování práce asistentů pedagoga a zpracování některé dokumentace, která tak není účinnou oporou pro poskytování optimální podpory žákům se speciálními vzdělávacími potřebami.”

„Účinnost výuky přibližně ve třetině sledovaných hodin (...) částečně snižovala nižší míra pedagogických zkušeností vyučujících nebo méně účinná organizace vzdělávání.”

„Pouze v části tříd vyučující respektovali zásady psychohygieny (pohybové a relaxační prvky, podpora správného sezení, správná výška lavic a židlí).”

Nyní přejdeme k citacím, které jsou ve flagrantnímu kontrastu s realitou:

„Prioritami ředitele školy jmenovaného v roce 2017 je vytvoření otevřeného komunikačního prostředí...”

nebo:

„Ředitel plynule navázal na filozofii školy uvedenou ve školním vzdělávacím programu, do kterého zapracoval dílčí změny.” (konec citace). Nutno podotknout, že změny nebyly dílčí, jejich podstata spočívala ve zvýšení hodinové dotace na tělocvik na úkor matematiky, českého jazyka a angličtiny, a že s těmito změnami opakovaně vyslovila nesouhlas školská rada, přičemž pro implementaci takto změněného ŠVP se v ní nenašel ani jeden hlas.”

Dále cituji:

„Vzdělávací proces pozitivně ovlivňují realizované partnerské vztahy. Četné formy spolupráce a komunikace vedení školy se zákonnými zástupci vytvářejí prostor pro přenos

podnětů i okamžitou zpětnou vazbu, umožňují aktivní zapojení zákonných zástupců žáků do života školy, podporují prohlubování součinnosti rodiny a školy” (konec citace).

Tento popis odpovídá žádoucímu stavu, nikoli však skutečnosti, jak ukážeme na příkladech.

Doufám, že jsem citacemi ze zprávy České školní inspekce alespoň částečně nahlodal vaši víru v to, že inspekce dopadla na výbornou, jak se nás snaží přesvědčit pan ředitel, a rovněž víru v to, že tato inspekce byla komplexní. Rád bych požádal předsedu školské rady, jestli by nám v rámci svého vystoupení mohl poskytnout mimo jiné i svůj pohled na inspekční zprávu.

Podobně jako jsem se zabýval zprávou inspekce, bych mohl rozebrat i další stránky chodu školy, které pan ředitel vydává za své silné body, například studijní výsledky žáků nebo týmového ducha pedagogického sboru. Vždy, když jsem si pro sebe udělal rozbor, došel jsem k závěru, že při podrobnějším pohledu je tomu přesně naopak, že jde o stránky slabé, případně nanejvýš neutrální. Pro stručnost o tom zde mluvit nebudu, ale jsem připraven své závěry vysvětlit, pokud by v rámci diskuse na toto téma padly dotazy.

Řada rodičů se shoduje v tom, že jim pan ředitel opakovaně lhal či zatajoval závažné skutečnosti. Taková tvrzení bývá obtížné ověřit a doložit, nicméně množství rodičů, kteří se ve svých výpovědích shodují, činí jejich tvrzení věrohodnými. Jako příklad uvedeme kauzu tzv. úpolového sálu pro hodiny tělocviku. Podle svědectví mnoha rodičů byl úpolový sál po několik měsíců používán k tělesné výchově navzdory bezpečnostnímu auditu, který jeho užívání z důvodu rizik pro zdraví dětí výslovně zakázal. Ředitel navíc rodičům údajně lhal, že úpravy požadované auditem již proběhly. Protože záležitostí se zabývala školská rada, ale její zápisy nedávají jasný obraz toho, jak se věci odehrály, chtěl bych požádat předsedu školské rady, zda by na věc mohl během svého vystoupení sdělit svůj názor.

Mnozí rodiče mají špatnou zkušenost s tím, že jejich žádosti o přešetření přestupků pedagogů, které adresovali řediteli, zůstávají i po mnoha měsících bez řádného vyšetření a bez jakékoli odpovědi, a to v příkrém rozporu s právními předpisy. Jako jeden z velmi závažných příkladů uvádíme opakované, desítky minut trvající promítání dramatických scén z amerického psychologického hororu Kruh z roku 2002 na obrazovce počítače žákům druhé třídy, tedy přibližně sedmiletým dětem, jedním z pedagogických pracovníků v rámci odpolední družiny v lednu tohoto roku. Mnohé z dětí trpěly nočními můrami ještě po několika týdnech. Stížnosti rodičů na toto jednání byly nejprve zaslány třídnímu učitelu a zároveň výchovnému poradci. Ten rodičům obratem sdělil, že s dětmi události vhodnou formou probral a dospěl k závěru, že se nade všechnu pochybnost udály tak, jak popisují děti; rodičům rovněž sdělil, že svůj nález předal řediteli školy. Následně se na ředitele s žádostí o řádné prošetření a vyvození důsledků obrátilo několik rodičů, někteří ústně, jiní písemně. Přestože jde nejen o naprosto nevhodné chování pedagoga, ale případ svou povahou a závažností potenciálně může spadat i pod definici trestného činu ohrožování výchovy dítěte, ředitel na žádost rodičů o řádné prošetření události dodnes nereagoval.

Pochopte prosím, že pokud pan ředitel v reakci na naši Iniciativu mimo jiné říká, že dnes se zde postaví „čelem těm, kteří za ním nepřišli, neřešili své problémy včas a nechali situaci zajít do takto krajní meze”, je to pro nás ve výše popsaných souvislostech opravdu silná káva. Chtěli bychom ho požádat, aby sdělil, koho a co konkrétně myslí.

Rád bych nyní reagoval na některé dezinformace a obavy, které se v souvislosti se sporem šíří. První z nich je, že u zrodu našeho návrhu na odvolání ředitele je ohlášený odchod dvou

třídních učitelů, nebo snad dokonce to, že tito pedagogové stáli u zrodu naší Iniciativy. Není pravda ani jedno ani druhé. Odchod třídních učitelů byl jen poslední kapkou, kterou přetekl pohár nespokojenosti rodičů a díky které rodiče odhalili zásadní a dlouhodobé nedostatky v chodu školy. Odchod třídního učitele po 2. ročníku, navíc učitele a výchovného poradce, který byl pedagogickým sborem i rodičovskou obcí dlouhodobě uznáván a vyhledáván, totiž není normální, a potvrdil předchozí podezření, že ve škole není něco hlubšího v pořádku.

Rodiče přitom také zjistili, že počet nespokojených se nepočítá v jednotkách, ale v mnoha desítkách, a že hluboká nespokojenost s řízením školy a chováním ředitele k rodičům prostupuje napříč mnoha třídami a ročníky. Pokud jde o napojení zmíněných pedagogů na naši rodičovskou iniciativu, žádné neexistovalo a neexistuje. O návrzích a prohlášeních Iniciativy se samozřejmě doslechli a dočetli, ale žádnou aktivní roli ve sporu nehrají. Také vůbec nevíme, jestli ještě existuje možnost jejich setrvání ve škole. Byť o ně velmi stojíme, v současné napjaté situaci jsme si nedovolili se jich na to ptát.

Zaslechl jsem obavu, že pokud by ředitel školy odešel, nové vedení by mohlo utlumit či zrušit výukový program Montessori. Jak jsme uvedli ve svém Prohlášení, naším cílem je dosáhnout rozumného standardu spokojenosti pro všechny třídy od 1. do 9. ročníku. Je nám známo, že rodiče, kteří mají dvě děti ve třídách s programem Montessori, jsou se školou spokojeni. My další rozvíjení tohoto programu na škole podporujeme a chtěli bychom zřizovatele požádat, aby ve vyhlášení konkurzního řízení na nového ředitele byla mj. podmínka dalšího rozvoje programu obou výukových programů, jak Montessori tak klasického programu Amos.

Poslední dezinformací, na kterou chci reagovat, je tvrzení, že nemáme jakýsi plán B, čímž se nejspíš myslí pokračování našeho plánu A, tedy plánu, co bude se školou dále, pokud ředitel rezignuje nebo bude odvolán. My jsme ve svém Prohlášení k pedagogům a rodičům deklarovali, že jsme si své spoluzodpovědnosti za další vývoj ve škole plně vědomi. Intenzivně hledáme vhodné osoby pro dočasné pověření řízením školy i vhodné kandidáty do konkurzu na nového ředitele. Nemáme žádného svého favorita, chceme nabídnout více jmen, z nichž by si mohl zřizovatel vybrat podle vlastního uvážení. V dlouhodobější perspektivě nabízíme zřizovateli i novému vedení rozsáhlou pomoc, budou-li o ni stát, a to včetně nabídky – bude-li škola mít nedostatek pedagogů – pedagogické činnosti z řad rodičů, kteří k tomu mají buď příslušné aprobace nebo zkušenostmi prokázané odborné znalosti. Já se svým jménem zavazuji k tomu, že takový tým, který bychom mohli novému vedení školy nabídnout, zorganizují, bude-li o to zájem. Sám za sebe jsem připraven škole nabídnout, kromě organizační pomoci, deset hodin výuky týdně, bude-li to potřeba.

Mnoho lidí mi v posledních dnech říká, že ať bude naše Iniciativa rodičů na dnešním zasedání Zastupitelstva říkat, co chce, výsledek je v rámci koalice dohodnut a rozhodnut předem. Já věřím, že tomu tak není, a že zastupitelé – včetně koaličních – vyslechnou a zváží všechny argumenty a vystoupení, která zde dnes uslyší, a rozhodnou podle svého nejlepšího svědomí teprve na jejich základě.

Některé signály nasvědčují tomu, že koaliční radní a zastupitelé pochopili spor o vedení školy jako spor mezi koalicí a opozicí, spor iniciovaný z opozičních lavic. Obracím se proto nyní na ně, abych se pokusil je přesvědčit, že tomu tak není. Skutečnost, že na straně podporovatelů Otevřeného dopisu Iniciativy rodičů jsou někteří opoziční zastupitelé, je jen shoda okolností. Oni se pod něj nepodepsali jako zastupitelé, ale jako rodiče dětí, kteří se stali svědky vážných problémů v chodu školy. Čistě statisticky vzato je velmi pravděpodobné, že mezi přibližně

devadesáti podpisy připojenými pod Otevřený dopis Iniciativy rodičů jich většina patří lidem, kteří volili koalici. Otevřený dopis Iniciativy není podnětem a návrhem opozice, ale rodičů.

Na základě výsledků voleb patří vítězné koalici právem radnice. Mohli bychom se ale možná všichni shodnout na tom, že jí nepatří, a patřit nemá, základní škola. Ta patří obci a koalici ji pro obec, která je zřizovatelem školy, pouze spravuje a vykonává dohled nad jejím řádným chodem. Není tajemstvím, že podle názoru Iniciativy rodičů se dohled zřizovatele nad školou v posledních dvou letech, navzdory mnoha signálům o dysfunkcích, příliš nepovedl. Nám však nejde o to zřizovatele vinit, nýbrž mu nabídnout pomocnou ruku. Víme, že dohled nad základní školou je velmi nelehká věc a domníváme se, že vlastními silami zřizovatel nemůže školu z krize vyvést. Škola může dobře fungovat jen tehdy, budou-li všechny její pilíře – zřizovatel, ředitel, školská rada, zaměstnanci i rodiče – tahat za jeden provaz, a to jedním směrem.

Přemýšlel jsem o tom, zda se na dnešní situaci hodí výraz „je za pět minut dvanáct“ nebo spíše „pět minut po dvanácté“. Myslím, že z určitého úhlu pohledu je právě dvanáct. Některé škody už vznikly, ale zatím nejsou tak zásadní, aby nebylo možné je v řádu měsíců napravit. Opakujeme to, co jsme vyslovili v našem Prohlášení: chceme škole pomoci, aby se stala kvalitní a respektovanou institucí s dobrými studijními výsledky žáků, školou, která vytvoří inspirativní, stabilní a fair-play prostředí pro děti i pedagogy, školou, která bude přitahovat nové pracovníky a rodiče nových žáků, školou, která bude dobře reprezentovat naši městskou část.

A k tomu potřebujeme podanou ruku od vás, zastupitelů a radních.

Ať bude znění vašeho usnesení, kterým ve věci našeho návrhu na odvolání ředitele rozhodnete, jakékoli, je nutno si uvědomit, že váš případný hlas pro setrvání ředitele ve funkci znamená nejen to, že ředitel ve své funkci setrvá, ale i to, že skutečnosti popsané v našem Otevřeném dopise a v mém dnešním vystoupení nepředstavují podle vašeho názoru závažná porušení a neplnění právních povinností vyplývajících z činností, úkolů a pravomocí ředitele školy. My své děti doma učíme, že dodržovat zákony a další pravidla soužití je pro společnost nezbytné. Rádi bychom měli ředitele školy, který by v tomto ohledu šel příkladem.

Děkuji vám za pozornost.

Pan starosta:

Také děkuji za mírně obsáhlé vystoupení. Zazněla tam i větší část těch důvodů, které uvádíte v tom Otevřeném dopise, případně v tom prohlášení Iniciativy rodičů pedagogickým pracovníkům, byť ne asi zdaleka všechny. Teď se zeptám, zdali chce vystoupit pan ředitel Kulík a reagovat na toto vystoupení? Nebo respektive nemusíte vystoupit, ale reagovat na toto vystoupení, ale můžete vystoupit a mluvit o tom, o čem soudíte, že byste chtěl zastupitele informovat. Máte slovo pane řediteli.

Mgr. Jaroslav KULIK /ředitel školy/:

Vážený pane starosto, vážení radní, vážení zastupitelé, vážení rodiče, vážení kolegové, dámy a pánové. Potkáváme se tady, v podstatě u největší instituce městské části a řešíme něco, co jsme mohli vyřešit zcela otevřeně na půdě naší školy. Já se omlouvám, že v podstatě i možná

naši nekomunikaci došlo k tomu, že se tady nacházíme na konci školního roku v řešení takto závažných věcí. Nicméně když půjdu chronologicky tak, jak jsem byl informován a s čím jsem se potýkal, tak bych rád uvedl některá fakta, respektive pocity, ve kterých člověk funguje. Byl jsem zvolen v roce 2017 v druhém kole výběrového řízení, kde bylo, mám pocit asi 11 uchazečů, zcela jednohlasně devítičlennou komisí pro svoji vizi školy, pro svoji osobnost, jako nejvhodnější kandidát. Tuto funkci jsem přijal zcela zodpovědně a s nejlepším vědomím a svědomím. V průběhu těch dvou let samozřejmě člověk se potýká s různými úskalími nového zaměstnání a vzhledem k tomu, že nemám tak bohatou manažerskou kariéru, tak samozřejmě, že tam byly zřejmé nedostatky, nicméně tu práci jsem se snažil dělat jak jsem měl a dělám ji doposud, a v průběhu vlastně té evoluce mého ředitelování, mé funkce, jsem dospěl v dnešní době k takovému závěru, že do svého úřadu bych .../nesrozumitelné/. Jsem magistr pedagogického směru, oboru biologie, tělesná výchova a nechci nějakým způsobem rozsáhle mluvit o tom, proč jsem kompetentní. A jedna věc, proč tady jsem, a děkuji za to, že jste sem přišli, je to, že jsem v podstatě hned neodpověděl a necuknul na v podstatě výzvu pro mě anonymního člověka, který mě oslovil, nikdy jsem ho neslyšel, nikdy jsem ho neviděl, poznal jsem ho jen podle jména, protože jsem si hned vybavil, že znám paní manželku, paní Lucii Jungwiertovou, a vzhledem k tomu, že naslouchám veškerým podnětům ze strany, to znamená, že jsem tam byl i o víkendu, tak vzhledem k tomu, že tam byla výzva, v podstatě komunikovat s tímto pánem, i o víkendu možnost, tak jsem po 5., 6. dostal tuto informaci, mám pocit 6.6. a vybral jsem si termín, že se setkáme v neděli. V neděli dopoledne v kanceláři, protože jsem se připravoval na odjezd na školu v přírodě a dal jsem mu možnost, dal jsem mu prostor pro mě, v první řadě jako rodiči. To je na poznámku, jestli tituly jsou důležité nebo ne, abyste to cítili v kontextu, protože pan Jungwiert se v tom otevřeném dopise, respektive v tom e-mailu, který samozřejmě není veřejný, prostoroval jako akademický pracovník a předseda nějakého svazu, omlouvám se, nepamatuji si všechny ty funkce, a tudíž zcela logicky jsem reagoval na to, že ano, pravděpodobně tam budou nějaké tituly, nicméně vzhledem k tomu, že to byl rodič, který měl potřebu mě kontaktovat a setkat se se mnou, tak jsem mu toto umožnil. Podotýkám, že není zcela běžné se potkávat s rodiči v neděli dopoledne, když chci řešit jejich problémy. A to jenom poukazuji, že komunikace vedení školy s rodiči rozhodně není na špatné úrovni. Nevím jak dopadla anketa, nicméně předpokládám, že toto vnímají rodiče stejně a mám na to spousta dalších argumentů. Co se týče vůbec toho napětí ve sboru, které vzniklo na základě této kauzy, tak je zcela zřejmé, že já jsem reagoval nějak, čemu čelím, a za mojí prací, za ty dva roky, je týmová práce. Ta týmová práce, já si ji nepřisvojuji, ale jenom vedu v podstatě dospělé lidi, lidi, kteří jsou akademičtí pracovníci stejně, jsou z větší části vysokoškolsky vzdělanými a zároveň vymínouji provozní úsek, který ve mě má důvěru, kterou si budují svoji přirozenou osobností, tedy žádným nátlakem. Je velice podivuhodné, když se uvádí respekt a úcta k akademickým pracovníkům a já děkuji, že tady mohou vystoupit, protože mají tu určitě co říci, a na druhou stranu snižovat v podstatě jejich názor, který se v podstatě rozhodli projevit k přidané petici, kterou jsem já sám, ze své vlastní osoby, určitě neinicioval, a víceméně jsem byl jenom spraven, že se něco takového chystá. Víte, za ty dva roky, když člověk přijde do rozjetého vlaku, kde má kolegy, kteří jsou z poloviny, teď dámy prominou, starší než vedoucí pracovník, tak v první řadě člověk musí být slušný a musí nějak navnímat to prostředí, to je první bod. Druhý bod, člověk začíná už dělat nějaké změny a přebírá v podstatě to řízení školy k jistému obrazu a třetí bod, v rámci manažerských věcí už by měl fungovat /.../, který je nějakým způsobem zaběhlý. Já jsem samozřejmě v průběhu těch dvou let zaznamenal obměnu spousta postů, jak na pedagogických pracovních pozicích, tak na provozních, a potýkal jsem se s mnoha úskalími, nicméně moje transparentnost byla od začátku zcela zjevná a spousta těch, i na výběrovém řízení, když jsem přišel s nějakou vizí, koncepcí, i /.../ tělesné výchovy, tak to všechno transparentně jedu dál a v podstatě jsem i konzultoval s odborníky a svým způsobem i se

Školskou radou. Ke Školské radě se rozhodně dostanu později, nicméně jenom musím podotknout, že pedagogický sbor, který se vyjádřil a určitě vyjádří, a má tady kolem mě slušné zastoupení, tak bych nebral na lehkou váhu, protože jsou to lidé, kteří nejsou s prominutím ovce, ale jsou to lidé, kteří mají vlastní názor, a já svým liberálním přístupem, demokratickým, který není direktivní, ale s dlouhodobými trendy vedení školy, tak naslouchám, a rozhodně dávám prostor k tomu, aby se tvořilo všechno týmově. Nic jsem doposud nenařídil vyloženě striktně, ale ke všemu jsem zaujal nějaký kompromis a jen ten výsledek, který vznikl, v podstatě v těch dokumentech, ať už je to školní vzdělávací program nebo školní řád nebo koncepce, tak o tom všichni pedagogové vědí, měli možnost se vyjádřit a spousta z nich byla vyslyšena a svým způsobem to byla týmová práce. Kdyby to nebyla týmová práce, tak tady dneska nesedí nikdo, nikdo se vám tam nepodepíše a nemyslím si, že nějaká nešťastná situace, která nastala, eventuálně v pedagogickém sboru, která eskalovala do nepatřičné výše, že by zde hodnotila právě to, jak ty pocity vznikaly. Nicméně já se od toho distancuji a nevím o tom, je to milé v podstatě postavení se za svého řídicího pracovníka, kterého si nesmírně vážím a ať už dopadne váš názor, a vůbec to usnesení, jakkoliv. Svůj úřad vykonávám dle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Co se týče toho, že jsem tady vyzval, ve svém vyjádření rodiče k tomu, že se jim postavím čelem, protože nebudeme řešit něco, o čem já nevím, tak je o tom, že nikdo mě z těchto rodičů nekontaktoval předtím, nepamatují si, že bych řešil tyto problémy, které jsou uvedeny v tom dopise Iniciativy, kromě Školské rady, s kterou ta komunikace nebyla moc šťastná, a to upřesním později. Nicméně říkal jsem to z toho důvodu, že bych moc rád chtěl také ty rodiče, kteří mají problém s komunikací a v podstatě mě nekontaktovali předtím a budou tady. Předpokládal jsem, že tady budou všichni, kteří s tím mají problém. Zval jsem i rodiče, kteří v podstatě jsou ze tříd, ze kterých odchází třídní učitel. Třídní učitelé odchází a pro mě je to impuls, že je to ten nejzásadnější bod celé té Iniciativy. Takže mám z toho takové, řekl bych rozpačité dojmy, rozhodně jsem paní kolegyně nekonfrontoval a zachoval jsem se maximálně profesionálně, co se týče pedagogického sboru, tak to si vyřešíme všichni mezi sebou. Já jsem do toho nechtěl zasahovat, abych nebyl nařčen z toho, že někoho v podstatě nabádám k nějaké činnosti. Každopádně jejich odchod někde je vnímán pozitivně, někde negativně, je otázka, jak se na to díváme, je velice náročné působit na škole, která má jediná v oblasti, kde máme 10 tisíc obyvatel, jestli se nepletu a ve škole mám tu sílu 7 nebo 8 zastupitelů, z toho drtivá většina je v druhých ročnících. Je to taková trošička, bavili jsme se o tom i se širší pedagogickou veřejností, je to takové trošičku jakoby chození mezi dynamitem. Promiňte mi za ten výraz. To znamená abych teď nějakým způsobem jenom definoval. Každopádně pro mě tím každým je v první řadě rodič a rodič ve svém boji, ať už je o tom přesvědčen právem nebo ne, tak v první řadě má strach o své dítě. A já se nezlobím na ty rodiče, kteří teď mají strach o své děti, a na základě odchodu svých třídních učitelů vyvolali, v rámci té poslední kapky něco, co má širokosáhlé důsledky. Já se na ně nezlobím z toho důvodu, že jsem také rodič a vím, že kdybych bojoval o své dítě, tak také bych se obracel na v podstatě na nějakou tu spravedlnost, hledal uličku, jak to zvrátit. Paní kolegyně, které odcházejí, tak v podstatě začal bych z této pozice, odchází v podstatě šest pedagogů, v rámci tohoto školního roku. Když jsem se díval do historie, tak jsem si vybral v podstatě důvod, kvůli kterému odcházelo v minulých školních letech. Mám tady školní rok 2016-2017, kdy odešlo 5 pedagogů, včetně pana ředitele, tři vychovatele, plus minus nějakých sedm asistentů, byl to rok 2016-2017. Školní rok 2017-2018. Tím, že jsem byl prvním rokem v úřadu, tak odešlo šest pedagogů, odešla psycholožka, odešlo pět asistentů. Nikdo nic neříkal. Přitom každý ten učitel, každý ten člověk, ať už to byl asistent psychologa, kterého je osobitý příběh, který už jsem navnímal a vím přesně o koho jde, v dnešním letošním školním roce 2018-2019 odchází šest pedagogů, jeden odchází na mateřskou dovolenou, jeden odchází, protože je pod tlakem delší dobu, protože práce na naší škole je velice náročná a vyžaduje velkou erudovanost a nasazení, vzhledem k tomu, že máme

poměrně velké množství malých dětí a žáků skutečně s mateřským jazykem, dlouhodobě vyhledával pracovní pozici, teď se jí daná pozice naskytla, je to třída, škola, která je menší, menší počet dětí ve třídě, takhle to prostě je. Je to prvostupňová kolegyně. Jedna paní kolegyně odchází z důvodů rodinných, dítě prvního ročníku se dostalo na výběrovou školu někam jinam, kde ona může působit v roli pedagoga. Je to jasný důvod. Jedna paní kolegyně odchází z důvodů zdravotních, potažmo osobních, jehož vyjádření mohu dokladovat a odcitovat: "Dobrý den, pane řediteli, sleduji pečlivě vše, co se děje kolem Vás. Nedělá mi to opravdu radost. Podobné situace jsem zažila, když jsem vedla školu. Moc dobře vím, kolik sil člověka stojí hájit se proti smyšleným tvrzením a přitom stále mít zodpovědnost za chod školy. Rozdíl je jen v tom, že proti mně nestáli rodiče, nýbrž odcházející pedagogové, kteří mohli být schopni pracovat pod mým vedením ubírajícím se o samostatnosti jejich myšlení. Mě se pod Vaším vedením pracovalo dobře. Mohla jsem se cítit jako samostatně myslící člověk, což je pro mě velmi důležité. Zároveň věci, které se měly dodržovat, mi připadaly smysluplné. Byly zavedeny benefity pro zaměstnance, profesní pohovory, pozvednutí školy po estetické stránce, umožňuje sportovní vyžití dětí o přestávkách, snahy o sjednocení kolektivu společnými akcemi a v neposlední řadě pokus o začlenění rodičů do dění školy. Zdaleka jsem nevyjmenovala všechno, ale i na tomto je vidět snaha o pozvednutí školy a zapojení všech partnerů, kteří se na zdravém vývoji školy podílejí. Za dva roky působení je to kus, velký kus práce. Přišla bych Vás podpořit, ale má pracovní neschopnost stále trvá. A v době konání mimořádného zasedání Zastupitelstva už nemám vycházku. Jak již jsem Vám sdělila, nedala jsem výpověď z důvodu řádného, vážného ani jiného rozporu s vedením školy. Pane řediteli, držte se. S pozdravem a přáním všeho dobrého Eva Říhová Hrubá." PS: "Pokud byste chtěli přečíst tento dopis na Zastupitelstvu, souhlasím." Já ho nechám kolovat s dovolením. To je jeden z kolegů, který odchází a je údajně, podle Iniciativy, nespokojený s prací s vedením. Za své působení na této škole odešlo spoustu pedagogů, ale odešli z úplně jiných důvodů, než je nespokojenost s vedením školy. Když bych to mohl vydefinovat ten počet, mohl bych ho definovat možná na 3-4. Pokud by samozřejmě vyšlo něco najevo teď, je to otázka toho, že já pro ten pedagogický sbor a zaměstnance dělám maximum a v podstatě jsem zavedl několik věcí, kterými jsem se snažil pozvednout vůbec ten kolektivní duch a týmový. Je třeba si uvědomit, že člověk, když přichází do kolektivu, je zvyklý na některá pravidla, tak zdědí v podstatě ty vztahy, které mezi nimi panují. Díky mě, samozřejmě, ty vztahy se nezlepšují nebo nezhoršují, prostě je to úplně jiný vztah zaměstnavatel versus zaměstnanec, každý se snaží nějak fungovat, komunikovat se zaměstnavatelem a vytvořit si tu vazbu a nejlepší možná pozici nebo fungovat přirozeně a čekat, vyčkávat, k čemu dojde. Já jsem přišel s nějakými údajnými předsudky, které jsem hodil za hlavu, protože mi přišli různé a různé informace o tom, jak ta škola funguje, a připravoval jsem se na ten kolektiv velice pečlivě. Co jsem udělal potom, abych v podstatě paní Jungwiertová mi dala jedním konceptem velmi záluďnou otázku, v tu chvíli, protože toho bylo tolik, že jsem v tu chvíli byl zaskočen tou otázkou a nemyslel jsem to špatně. Mimochodem s paní Jungwiertovou jsem nikdy v konfliktu nebyl, jako dámu si ji velice vážím, určitě si pamatuje na to, jak jsem v podstatě pochválil i její poznámky ke koncepci, potkávali jsme se na školní komisi, potkávali jsme se na jarním úklidu a nikdy jsme nevedli žádný spor. Nicméně zpátky k věci, a to k tomu, že ty benefity, které ??? a moje chování k nim, jsou ve skutečnosti také to, že jsem zavedl profesní pohovory s každým zaměstnancem na škole jednou do roka, kde mají půl hodiny na to, a ten čas není limitován, protože by se to táhlo, k tomu, aby se prezentovali, aby řekli, jak se jim pracuje na škole, jak vidí další školní rok, jaké mají potřeby, s čím jsou spokojeni a byla to nějaká reflexe. Neříkám sebereflexe, protože v poslední době je to velice ??? slovo u nás, nicméně ta reflexe z jejich strany přišla, teď je otázka, jestli byla upřímná nebo ne. Je na pováženu, jestli opravdu se zaměstnavatelem člověk může odkrýt kartu či nikoliv, ale já jsem ty dveře měl otevřené v průběhu celého školního roku, všichni ví, že ty

dveře jsou otevřené pro ně a rozhodně jsem nikoho nekastoval. Zároveň jsem zavedl to, že jsme začali vlastně více čerpat fond kulturních a sociálních potřeb, kdy jsem v prvním kole /../ penzijní připojištění, a na druhou stranu jsem zjistil, že o to je opravdu zájem, tak jsem ho zpátky zavedl. To je na téma sebereflexe. Co se týče dalších benefitů, multisport karty mají zavedené učitelé a vůbec zaměstnanci jako takoví, zvyšuje se příspěvek na obědy, to znamená, že tím, že se navýšily v podstatě příjmy z fondu kulturních a sociálních potřeb, navýšením platů pro pedagogické zaměstnance, i nepedagogické, tak jsme na to udělali nějakou reflexi a pozvedli jsme tímto i benefičku. Zavádíme, v podstatě konáme team buildingy docela pravidelně. Team buildingy se konají vždycky na konci kalendářního roku, na konci školního roku a zároveň máme připravené další. Snažím se ctít narozeniny a svátky jako takové. Spíše tedy narozeniny, protože považte, 70 zaměstnanců na budově, je poměrně dost náročné, mám to v kalendáři a snažím se každému osobně popřát nebo vedení školy, když je přítomno na škole, v době mé nepřítomnosti, a snažím se tyto věci nějakým způsobem také vnímat jako pozornost vůči zaměstnancům. Myslím si, že zaměstnanci z mé strany cítí tu podporu a snahu o to, aby se cítili komfortně. A pokud někdo odchází v rámci nespokojenosti s vedením, tak to může být po profesní stránce i po osobnostní stránce. Je důležité si uvědomit jednu věc, odchází dvě zkušené kolegyně, kterých si vážím a rozhodně jsem se od nich hodně naučil. Tím nemyslím jenom v negativním slova smyslu, ale i v pozitivním slova smyslu. To tak ve skutečnosti je, protože ten první rok, který jsem byl ve funkci, tak jsem měl jako pravou ruku paní učitelku Stehlíkovou, se kterou jsem mluvil také na začátku před výběrovým řízením o tom, kam chci, aby se ta škola ubírala a jaké projekty bych chtěl nějakým způsobem prosadit. Mimo jiné tam byl zmíněný projekt Top třída, který jsem také nějakým způsobem vysvětlil a byla připravena mě v tom maximálně podpořit, ještě před výběrovým řízením, to znamená, že nebyla ke mě ve vztahu v rámci zaměstnavatel - zaměstnanec, respektive podřízený. Druhá věc je, samozřejmě, ten první rok teda víceméně paní kolegyně řídila, já jsem se podepisoval, snažil jsem se tu /../, je to zcela běžný proces, který funguje na normálních školách, a v průběhu jsme se dostali do nějakého rozporu, který vygradoval tím, že paní kolegyně podala vlastně rezignaci na svoji funkci. Já jsem potom byl ve stádiu, kdy jsem měl to štěstí vsadit na dobrou kartu, jednak jsme si rozuměli s druhou paní kolegyní, s paní kolegyní Exnerovou, zástupkyní pro druhý stupeň, a zároveň jsem měl náhradu, v podobě kolegy pana Pilaře, se kterým jsem se znal dlouhá léta a věděl jsem o jeho lidských i profesionálních kvalitách. Co se týče zmíněné sebereflexe, asi zazní teď trochu častěji, ale třeba projekt Top třída byl nějakým způsobem prezentován i na začátku tohoto školního roku, a na základě toho, jak se to dostalo zpátky ke mě, tak jsem se rozhodl samozřejmě projekt neuskutečnit, že nemám potřebu něco lámat přes koleno a tím jsem navnímal vůbec tu skutečnost, že o tento projekt není zájem, není připravený pro základní školu. Nutno říci, že paní Stehlíková po čase odstoupila z funkce, tak v podstatě mě také nepodporovala už dál v tomto projektu a zcela změnila názor na toto. A tady jenom se opírám o to, že naše v podstatě neshody, které byly deklarovány ve vyjádření Iniciativy, na základě odchodu poslední kapky, příkladech, metodika, prevence a výchovného poradce, tak je o tom, že to nefungovalo také v osobní rovině a nefungovalo to v profesní rovině. Profesionální rovina samozřejmě má různá úskalí, nechci samozřejmě nic říkat, aby to nějakým způsobem dehonestovalo její práci, což je také velice hezké slovo, které se tam zmiňovalo, nicméně chci jenom říci, že v podstatě na základě zprávy České školní inspekce, která je jediným zásadním kontrolním orgánem a dává ty relevantní informace třeba k zřizovateli a Školské radě k tomu, aby tuto dál, tento orgán moci mohl konat, tak oni tam našli určitá pochybení, která tam zdůraznili v té zprávě. A je bláhové si myslet, že ředitel školy, který je dva roky ve funkci, tak v podstatě že ovlivní zkušené inspektory České školní inspekce, kde vlastně na té České školní inspekci, na vyhodnocení a na v podstatě vyjádření těch výsledků, se podílel také sám ředitel České školní inspekce. Zcela s klidným svědomím můžu ukázat členům iniciativy na v podstatě domluvení

schůzky se členy České školní inspekce, buď s týmem nebo se samotným panem ředitelem Procházkou. Já si vážím práce pedagogických pracovníků, a to, co odvedli, v rámci té kontroly, je úžasné a tu zprávu vnímám jako vsutku pozitivně, protože tak by to mělo být deklarováno. Další věc je, že v té České školní inspekční zprávě jsou zmíněné body, které se týkají mimo jiné kolegů, kteří odcházejí, protože v podstatě došlo k tomu, že došlo ke kritice jejich práce. Já jsem tu práci nekritizoval z toho důvodu, že jsem se chtěl vyhnout osobnímu hledisku. Protože víte jak, když je tam bývalé vedení, teď je nové vedení, a teď velice člověk opatrně v ní schová tak, aby došlo k tomu, aby nedošlo k znehodnocení mého názoru, to znamená víceméně jsem vyčkával, co bude dál. A na základě této zprávy jsou tam určité body, které jsem mimo jiné také prezentoval při zákonném projednávání se Školskou radou, na té Školské radě, které body v rámci prvostupňového programu, které byly více kritizovány, se týkají zmiňovaných kolegyn. Rozhodně to tady nebudu pitvat, protože si to nezaslouží kolegyně, kolegyně udělaly velmi dobrou práci v průběhu svého působení na škole, ale druhá věc je hledisko pedagogů na spolupráci s kolegyněmi. Jo, to je něco, co rodiče nevnímají, rodiče vnímají jenom ten vztah já - můj třídní učitel nebo já a ta daná funkce, ale jak se konkuruje na baráku, s prominutím za ten výraz, a nebo jak se konkuruje mezi pedagogy i v rámci inkluze, tak to je věc, kterou vám možná ozřejmí i samotní pedagogové, kteří zde dostanou prostor. Co se týče dalších věcí, které tady byly zmiňovány, tak v podstatě ten Otevřený dopis už na to jakoby reagoval. V první řadě stojí za tím zpráva inspekce, druhá věc je, že jsou /.../, které pouští v té Školské radě, zcela podle zákona. Moje činnost ve Školské radě byla od počátku, ze začátku taková rezervovaná, protože jsem nepřevzal ten úřad plnohodnotně a víceméně jsem jenom fungoval jako pozorovatel a už jsem se začal zapojovat. První výroční zprávu jsem nevypisoval já, vypisovala ji paní Stehlíková, já ji podepisoval, zcela logicky, protože jsem nastoupil v červenci 2017 a zpráva byla za školní rok 2016-2017. Druhou zprávu už jsem zpracovával já, byla to zpráva školní rok 2017-2018, byl jsem na školení, chtěl jsem zprávu udělat v novodobém trendu a víceméně jsem ji přepracoval do jakési kroniky, kde ze zákona jsou tam uvedeny všechny zákonné důvody a je tam něco navíc, je to v kompetenci ředitele takto to prezentovat. Konzultoval jsem to opět i s Českou školní inspekcí, nutno říci, že až dodatečně, protože v tu chvíli jsem na to neměl sílu ani mandát, v tu chvíli nějakým způsobem k tomu, jednak z určitých osobních důvodů a vůbec, s čím jsem se potýkal v průběhu tohoto období, nicméně pak jsem, po revizi Školské rady, tuto výroční zprávu přepracoval a opět jsem ji zredukoval a v podstatě na doporučení Školské rady, která se nejenom vyjadřuje, ale i schvaluje ze zákona, výroční zprávu udělal podle Školské rady. Co se týče školního vzdělávacího programu, tak ze zákona školní vzdělávací program, k tomu se školská rada vyjadřuje a vyjadřuje se k jeho uskutečňování, nicméně schvaluje ho pedagogický sbor. Pedagogický sbor schvaluje školní vzdělávací program z toho důvodu, že jsou to prostě erudovaní pracovníci, kteří pracují s tím školním vzdělávacím programem a já jsem tento školní vzdělávací program samozřejmě s tím pedagogickým sborem konzultoval. Je to v chronologii, kdy v roce 2018 na jaře, jsem přišel se zásadními změnami školního vzdělávacího programu, které jsem konzultoval jak s prvním stupněm, tak s vedoucími druhého stupně, nebylo to s celým pedagogickým sborem, což bylo mé pochybení, na které jsem byl upozorněn, že to není schváleno pedagogickým sborem, tudíž je nutné se s tím nějakým způsobem zabývat. Já jsem teda v přípravném týdnu v srpnu, to, co bylo projednáno s těmi zásadními učiteli, tak opět předložil v podstatě pedagogickému sboru, a bylo to odhlasováno ve větší míře, mám dojem, že to bylo v poměru 27 pro, 4 se zdrželi hlasování a jeden byl proti. Proti těm změnám, které jsem navrhoval a byly prodiskutovány zcela otevřeně, kdy jsem konzultoval s učiteli prvního stupně, jak by si představovali, kdybychom ubírali ty předměty, že tam potřebuji zakomponovat tři hodiny tělesné výchovy, tak jak to vidím ve vizi koncepcce, tak jak jsem transparentní od počátku. Oni mi nabídli nějakou variantu, my jsme se kompromisem domluvili, že tady můžeme ubrat, tady můžeme ubrat a v

podstatě jsme to takto vykompenzovali. A ten dokument vznikl, byl schválen, školská rada se k tomu měla vyjádřit. Samozřejmě školská rada je plná informovaných lidí, lidí, kterých si vysoce vážím, na druhou stranu v některých věcech mi dávali trošičku zabrat a chovali se částečně jako zaměstnavatelé, kdy já jsem musel upravovat některé věci, nakonec jsem to musel zcela škrtnout. Na druhou stranu v drtivé většině mi dávali velmi cenné rady a snažil jsem se reflektovat v podstatě jejich zpětnou vazbu a v dnešní době mohu konstatovat, že máme před finalizací jak koncepci, na které se podílela školská rada, a mohla se podílet, protože můj první pracovní nástřel už byl v lednu 2018 a bylo to dlouhodobější, vlastně už to není jednoduchý dokument, ale ta osa byla už v podstatě od výběrového řízení a kam chci školu směřovat jsem potom konzultoval vždy s pedagogickým sborem, který se na tom podílel a byl, ta koncepce, to jádro, ten základ, byl ukázán České školní inspekci, která tam vlastně tohleto komentuje. Co se týče školního vzdělávacího programu, tak ano, oni nesouhlasili s tím původním, který jsem v roce 2018 na podzim spustil, oni nesouhlasili, protože devět členů tam bylo u mě, jeden člověk se zdržel hlasování a sedm bylo proti. Chyběl zástupce zřizovatele. Jeden se zdržel hlasování, sedm bylo proti. Když si uvědomíme, že mandát v Školské radě tvoří tři pedagogové, tři zřizovatelé a tři zástupce rodičů, tak zástupci pedagogů v podstatě v tu chvíli nehlasovali pro. A přitom tam byli a měli mandát, takže pedagogický sbor to jednohlasně, jednohlasně odsouhlasil. A oni ani nemusí nic schvalovat, protože zákon se k tomu vyjadřuje. Vyjádřili teda nesouhlasné stanovisko, k tomu mají úplně právo, ale za školní vzdělávací program jsem zodpovědný já ze zákona. A já mám podporu pedagogického sboru, který je plně erudovaný a rozhodný. A nerozhodl opět jako ovce, rozhodl, protože mají na to vlastní názor a když jsem byl nařčen z toho, že hlasovali neveřejně, tak jsem hned na to udělal schůzi na podzim, kdy jsme řešili mimo jiné další vzdělávání pedagogických pracovníků a řešili jsme i nějaké jiné zásadní otázky a jako první věc jsem uváděl, jestli mají zájem hlasovat veřejně či neveřejně, a v podstatě jsme si odhlasovali, že vše je transparentní a není s tím nic problém. Samozřejmě se mohli vlastně přihlásit lidé, kteří chtějí neveřejně, ale byla jich minimální menšina, promiňte vážení, neznám ten počet, ale bylo to opravdu v drtivé převaze lidí, kteří mají v podstatě rádi transparentní jednání.

Co se týče dalších dokumentů, školní řád, víceméně je konzultovaný teď se školskou radou a nicméně před schválením pro další školní rok, z toho důvodu, že my jsme na tom pracovali jak s pedagogickým sborem a školská rada dostala to poslední a v podstatě to je všechno na podnět České školní inspekce. Zazněli i tady teze typu, že mluvím nepravdu a v podstatě uvádím rodiče v omyl. Vybavuji si kauzu úpolový sál, kdy na Radě rodičů jsem řekl, že úpolový sál je v dané chvíli schopný provozu, ale samozřejmě tam bylo zřejmé, že my jsme to měli provizorně připravené podle toho, jenom v té bezpečnosti doporučení. To, že se nám tam postupně ty zíněny rozebrali, tak to je sice nedůslednost pedagogických pracovníků, kteří na to nedohlédli, nicméně my jsme zatím zaštitili pedagogického bezpečnostního technika, který dělá léta letoucí, v podstatě technika na naší škole. Na základě podnětu jsem kontaktoval firmu, která má akreditaci a udělala nám vlastní bezpečnostní audit a od té doby prostě to funguje tak, jak má, i pro pocit rodičů, nicméně do té doby to fungovalo improvizovaně, ale bezpečí bylo určitě na prvním místě, a já jsem na žádost Školské rady samozřejmě upravil i zápis v Radě rodičů, kde jsem vše uvedl na pravou míru, ale rozhodně nemám za cíl něco kamuflovat a uvádět rodiče v pocit, že děti jsou v nebezpečí. To v žádném případě ne. Tahleta otevřenost a slušnost, je z mé strany na prvním místě.

Vážení, co se týče dalších bodů, pedagogický sbor jsem rozebral, školní vzdělávací program jsem rozebral. Je tady kauza Kalibro. Kauza Kalibro je systém testování, do kterého škola je zapojená léta letoucí a výsledky v tom testování jsou v historické posloupnosti ve výročních

zprávách. Ty výroční zprávy jsou veřejné dokumenty, které v podstatě schvaluje školská rada a vždy vyvěšeny někdy koncem října na webu školy. Letos asi pravděpodobně z důvodů nějakých obav, jsem byl vyzván, abych ty Kalibra vyvěsil. Já jsem nejdříve si říkal, pane bože, vždy to takto bylo, na druhou stranu dobře, tak jsme ty Kalibra vyvěsili. Jedna zásadní věc, když člověk vyvěsí testování, tak riskuje to, že lidé se na to podívají, i třeba erudovaní nebo neerudovaní, a pokud tam uvidí nějaký pokles, tak si to mohou vysvětlit jakkoliv, a mohou si to vysvětlit hlavně negativně. Chci říci, že od minulého školního roku odešlo minimum pedagogů, kteří se podíleli na vzdělávání žáků, kteří se vlastně zúčastnili toho Kalibro testování. To znamená učitelé jsou stejní, přístup vedení volně navázal, to znamená, že já jsem nezasahoval do vzdělávacího procesu do takové míry, že by ty děti měli menší znalosti. Jedná se o 5 a 9. Pětky a devítky s dovolením ještě nezasáhl nový školní vzdělávací program, to tak prostě je. A je to prostě lidský faktor, že se najednou objeví děti, kterým se to nepovedlo. To je jedna věc. Druhá věc je ano, kolegové to také vnímají, že se to nepovedlo. A teď kde je ta utlumená sebereflexe, co s tím budeme dělat? Kde je ta priorita školy s tím něco dělat? My jsme zjistili vážení, že tady to je o tom, že pokud rodiče dětí nemají k tomu vztah, nemají nad sebou s prominutím bič, tak v podstatě pro ně je to nějaký testík, který se může jmenovat Kalibro, může se jmenovat Scio, může se jmenovat, já nevím Krtek, prostě ho podepíše, vyplní, buď k tomu mají vztah nebo ne, záleží na tom, jaký mají k tomu přístup učitelé, a odevzdají to. V devátých ročnících to je tak, že jsou děti, bude z toho něco, nebude z toho něco, samozřejmě puberta, samozřejmě mám nějaké jiné zájmy, tak toto podepíšu, napíšu, odchod do pěti minut, nemá člověk šanci vůbec přečíst a najednou je venku. Takže škola se domluvila, na základě této zkušenosti, vlastně ve sborovně, že by to měla podnítit vlastně tím, že ok, budeme s těmi dětmi pracovat a pojd'me jim trošku dát ten nůž na krk, protože pak to napíše špatně, oni to odevzdají do pěti minut a protože se to objeví ve výroční zprávě a protože celá veřejnost si řekne, aha, pozor, Kalibro je špatně napsané, něco se děje, ale je to otázka, jak k tomu ty děti přistupují, to je ten faktor. Samozřejmě, možná to bylo i v minulosti tak, já nevím, ale je to prostě lidský faktor, prostě tohleto je třeba zvážit. Byl jsem nařčen z toho, že v podstatě děti byli známkováni za to Kalibro. Potom, než byli informováni. Vedení školy k tomu nedalo pokyn, jestli to byla iniciativa učitelů, kteří byli z toho zoufalí a viděli to, to je věc, za kterou se samozřejmě teď stavím jako vedoucí pracovník a mohu z toho vyvodit nějaké důsledky, nicméně byl jsem ujištěn, že zcela zásadně se ty výsledky nepromítli do závěrečného hodnocení žáků, a je to plně v kompetenci profesionálních pedagogů, kteří chtěli poukázat v danou chvíli na vážnost situace u dětí, ale samozřejmě ty výsledky brali s rezervou. Takže potom jsme reagovali a pětky už byly informovány předem a za tím si stojím. Bylo to hlášeno dopředu, a vyučující byli informováni, že ty testy proběhnou.

Dalším bodem Iniciativy je interní testování druhých ročníků. Vážení, interní testování druhých ročníků proběhlo v minulém školním roce. Nikdo se k tomu neohrazoval, nebyly žádné připomínky, interní testování je v kompetenci školy a pokud z toho nejsou nějaké resumé výsledky, ale je to pro interní potřebu školy, v rámci vnitřního nástroje, máme k tomu zcela právo toto udělat, a pokud se to neprezentuje a nepromítá, jenom my s tím pracujeme, tak s dovolením, některá vzdělávací práva si, protože jsme k tomu kompetentní. A můžeme snižovat tuhleto hodnotu.

Jako poslední bych reagoval, a nechci vás zdržovat, protože určitě na to bude reagovat spousta lidí, ať už v pozitivním nebo negativním slova smyslu, se o smyslu vnímání školy, mojí zlepšenou komunikací s rodiči. Víte, bydlím tady, bydlím mezi paneláky, mezi baráky a sám nebo s rodinou, mluvím s rodiči, kteří mě oslovují, ať v negativním smyslu nebo pozitivním smyslu, musím říct, že v negativním smyslu zatím moc ne, a jsem člověk otevřený, viz setkání s panem Jungwiertem, kterého jsem měl jako rodiče v neděli před

odjezdem na školu v přírodě. Opravdu té práce je dost a snažím se najít čas pro ty rodiče. Najít čas, jestli tady někdo přijde s kauzou osobního nějakého špatného jednání, samozřejmě se to vyskytne a já se mohu klidně veřejně omluvit, ale toho je poměrně dost, s čím se člověk potýká. Chci jenom říci, že moje otevřenost vůči rodičům vyplývá mimo jiné z následujících. Za ty dva roky jsem tam vnímal veřejná úvodní setkání s rodiči v následujících bodech:

- zavedl jsem veřejné shromáždění na začátku školního roku, kde se prezentují všichni zaměstnanci školy, nový pedagogický sbor pro další školní rok a je to veřejně na náměstí před školou,

- táborák a pasování prvňáčků. Prvním rokem byl táborák, který jsem zdědil a viděl jsem, jak funguje. Bylo tam dohromady nějakých 50 rodičů, bylo to takové v poměrně dost menší míře, zavedl jsem pasování prvňáčků. Tam bylo, dovolím si říci, 150 lidí, mělo to úplně jinou úroveň a mělo to úroveň takovou, že se na to děti těšily, oheň samozřejmě byl dodržen a mělo to nějakou vlastně i myšlenku,

- osvětové setkání s rodiči s odlišným mateřským jazykem. Zajištění tlumočnicků probíhalo v školní jídelně, přišlo tam nějakých 40-50 rodičů z cizích rodin. Nutno říct, že je to velký úspěch, protože ta komunita je rozsáhlá a dostat je do školy je velice náročné, takže já jsem za to moc rád, že mohou komunikovat se mnou,

- vánoční hvězda. Tradiční krásná akce, kterou jsem zachoval, nějakým způsobem jsem ji podpořil, letos jsem tam také domluvil divadelní představení, že jsem chtěl, aby rodiče z toho měli také nějaký zážitek, i děti, nejenom aby to bylo na nich,

- jarní brigáda. Na první jarní brigádě jsem byl vždycky přítomen, na té druhé, se omlouvám, ještě jsem nebyl, nicméně to bylo zřízeno proto, aby se rodiče potkali s pedagogy, aby to bylo ve větší možné míře,

- jarní a podzimní bazárek. Další akce, která měla umožnit komunitní jednání a já jsem za to moc rád, že to fungovalo. Mimo jiné jsem tady měl paní Dufkovou, která se na tom podílela, maximálně jsem ji podpořil, /../ tam dávali občerstvení a trávili s tím horlivý víkend, v podstatě škola byla pro ně k dispozici a nikdy jsme neměli spolu konflikt, takže další věc,

- sportovní den na Meteo. Proběhlo také dvakrát, v podstatě v mé dvouleté funkci, kde mohli přijít rodiče a neformálně si se mnou popovídat, tak, jako na ostatních akcích. Někteří rodiče přišli, někteří ne, nicméně akce to byla letos daleko úspěšnější než v minulých rocích,

- zahradní slavnost. V minulém školním roce žáci projevíli zájem. To znamená, že já jsem jim vyhověl, bylo to splnění Žakovské rady, chtěli se nějak jinak důstojně rozloučit se školou, letos, konkrétně včera, to byla úžasná zahradní slavnost, která byla někde o dva levly výše než před rokem. Dali jsme si velmi záležet a rodiče zůstali i přítomní. Mohou potvrdit, že opravdu to mělo krásnou úroveň v podobě rautu, kulturního programu a následného grilování a neformálního setkání s pedagogy, které trvalo do dlouhých nočních hodin,

- informační schůzka s budoucími prvňáčky. Vedení školy tam bylo přítomno, fungovali jsme, bavili jsme se o tom, bavili jsme se o problémech, rizicích, které mohou vzniknout.

Informační schůzka o školském vzdělávacím programu. Ano, ta schůzka proběhla, poté co bylo schváleno a nikdo se vás neptal, jestli s tím souhlasíte či nikoliv. Nicméně vzal jsem tu

zodpovědnost za sebe a na pedagogický sbor, který vlastně, do kterého mám tu důvěru, a měl jsem pocit, že nás informoval. Spousta rodičů byla nespokojena, ale já jsem s tím přišel a mluvil jsem s vámi o tom, mimo jiné vás se dotklo, že byla odebrána angličtina. Angličtina byla odebrána, ano, protože tam jsem chtěl dát ten tělocvik, ten tolik kritizovaný tělocvik, ale vezměte si, že tělesná výchova, byť je to samozřejmě moje aprobace a jsem na to specialista, je něco, co je široko daleko prezentováno, že je nutnost, aby se děti opravdu hýbali, že je to něco, s čím se bojuje, byli mimo jiné na šoty v České televizi i na Nově, kdy ministr školství a ministr zdravotnictví, v podstatě jsou pro to, aby tělesná výchova fungovala na školách ve větší míře, protože tady máme obézní děti a fenomén toho, jak vlastně pracují ti žáci nesoustředěně v těch lavicích a potřebují se trošičku víc hýbat. Navíc přichází právě problematika výchovy. Je to další problematika, která když přijde zákonem, tak všichni řeknou ok, tak tady máš tělocvik a už budu mlčet, jo, to je otázka.

Informační schůzka o koncepci školy. Veřejnost byla informována o koncepci školy a mohla říci své podněty, mohla říci své podněty přímo na místě, mohla říci své podněty na lístečkách, které nebyly, když pro ty podněty ještě nebyl prostor v tom krátkém období, nějakým způsobem reflektovat. Samozřejmě, že mohli vznést jakýkoliv dotaz, takto to bylo prezentováno, jakýkoli dotaz. Vážení, na tom setkání bylo, dovolím si říci, poměrně dost lidí, asi 80, možná ke stovce, když budu počítat vážené pedagogy, tak vážení rodiče se tam určitě projeví, ale v drtivé většině neměli připomínky ke koncepci, ale řešili v podstatě odchod dvou kolegyň. Nevím. Nicméně lístečků dohromady jsem měl ve schránce celkem tři. Celkem tři lístečky, takže nikdo se mě neptal na koncepci, nikdo se mě neptal na ŠPT, ke kterému nebyla diskuse, ale mohli to tam napsat, protože jsem je k tomu vyzýval a kdokoliv mě mohl kontaktovat a setkat se se mnou, povídat si o tom, nikdo mě nekontaktoval. V pátek jsem dostal v 11:30 h, v době, kdy jsem měl být na cestě ze školy v přírodě do Prahy, e-mail od Iniciativy ultimátního e-mailu.

Rada rodičů, další setkání s rodiči. Setkali jsme se třikrát ročně, pokaždé schůzka. Jsou z toho zápisy, ty zápisy, přiznávám, jsem vedení školy, a tyto zápisy udělal můj kolega zástupce, pan Pilař, nebyly včas prezentovány, to znamená ex post hned, ale nějakou dobu to trvalo. Dokonce byly připomínkovány a poté dle našeho vědomí a svědomí jsme se je snažili upravit, teda kvůli rodičům. Ale byly. Jenom chci říci, na té Radě rodičů se setkával vředycky menší počet rodičů, členové vedení tam byli pokaždé, vředycky, a byli připraveni komunikovat. Nicméně při představě, že máme 23 tříd, tak tam byl vždy za jednu třídu jeden zástupce rodičů. Někdy rodič supljuje dvě třídy, ale zástupce rodičů je instituce taková neoficiální, ta Rada rodičů je neoficiální a tlumočí problémy rodičů, v rámci tedy té třídy, mohu se domnívat, že v podstatě ti, co tam nebyli, tak si asi nechtějí na nic stěžovat, ani nechtějí nic vědět, nezajímá je, prostě nemohli přijít, ale v drtivé většině, jak jsem upřesnil, respektive vždy tak 13-14 lidí.

Poslední, a už budu končit, Den otevřených dveří byl každý rok. Úřední hodiny vedení školy jsou každou středu 16.-17. hodin, každou středu. Kolik lidí přišlo, s kolika lidmi jsme jednali, zase mohu říci, že v drtivé většině, neříkám pokaždé, protože nemohu se nějakým způsobem vymezovat, že všechno je dokonalé, ale v drtivé většině jsem se rozcházel s každým ve slušné rovině, s tím, že jsme problém vyřešili a že jsme našli společnou cestu, protože to je náš cíl. To jsou děti, které jste nám svěřili, které vedu já. Já vedu celý tým a je minimálně vhodné, že v podstatě ta Iniciativa oslovila jenom pedagogický sbor a provozní úsek, který je velice důležitou citlivou součástí celého týmu, který vedu, vůbec jakoby nezmínila, přitom jenom si vzpomeňme, když nám chyběla jedna kuchařka v září 2018, že musíme jedno jídlo, a byl to poměrně zásadní problém. Dámy a pánové, v dané chvíli asi mě nic nenapadá, určitě toho

bude víc, nechci vás zdržovat, chci dát prostor i dalším reakcím na mé vyjádření, nicméně chci říci jednu zásadní věc, vy jste si zvolili mě za určitých okolností, které vám vyhovovaly a já nejsem ředitel, který ustoupí před anonymním dopisem, v podstatě, pod kterým je podepsán jeden člověk. Já jsem do poslední chvíle, a doteď nevím, kdo oficiálně stojí za těmi nespokojenými rodiči, protože nikdo nebyl v mé kanceláři, nikdo mě v průběhu roku neoslovil. Jediný, za co mám černé svědomí, a co jsem už zmiňoval, je komunikace se Školskou radou, které si vysoce vážím a znám její kompetence a rozhodně jsem připraven, a myslím si, že v průběhu těch dvou let jsme dosáhli už spoustu nějakých kompromisů a spolupráce na vyšší úrovni a myslím si, že výhledově to má šanci fungovat lépe a lépe. Odešly dvě kolegyně, které nebyly týmové za akademický sbor, ze Školské rady. A ta atmosféra, z mého pohledu, došlo k obrovské katarzi na budově školy, ve Školské radě. Vzhlížím k novým volbám a vzhlížím k novému školnímu roku, chci dělat svoji práci, chci se věnovat vašim dětem, se svým pedagogickým sborem a jsem připraven udělat další ústupky. Mimo jiné, na koncepci prezentované to, že by jsem vám odebral češtinu, matematiku, zcela jasně jsem deklaroval, že v devátém ročníku již přijde na řadu školní vzdělávací program nový, tak v podstatě bude jedna hodina přírodních věd odebrána, protože tam disponujeme více hodinami a bude zřízen speciální povinně volitelný předmět českého jazyka a matematika, seminář, který bude připravovat ty děti na přijímací řízení, bude to vyselektováno třeba dvěma, které o to mají zájem a chtějí pracovat na vyšší úrovni prohlubování učiva k tomuto účelu. A k tomuto dáme do protiváhy nějaký předmět, který bude zase reflektovat děti, odcházejících z naší školy. Zpátky zavedená angličtina, zpátky do třídy a další a další reagování. To ještě nepočítaje tím, že školy v přírodě je něco, co jsem reagoval na půdě Rady rodičů hned na prvním setkání, mi dali žádost, že nemohou vycestovat, protože ne všechny paní učitelky mohou ze zdravotních nebo osobních důvodů, tak jsem to zaštitil osobním přístupem k této v podstatě veřejné akci za první stupeň a letos to bude druhý ročník, myslím značně úspěšný. Dámy a pánové, děkuji. /potlesk/

starosta:

Konstatuji, že počet zastupitelů přítomných v sále se nám zvýšil na 13, máme 4 omluvené. Já děkuji za tato první dvě vystoupení, která byla poměrně hladká. Další vystoupení bude mít pan Loukota, který odprezentuje anketu. Poprosím, aby si to pan místostarosta připravil, dovolte mi jenom využít toho, abych rychle ještě zareagoval na vystoupení pana Jungwierta, na tu poslední část jeho vystoupení, které bylo naznačeno, že se jedná o nějakou politickou věc strany koalice versus opozice. Tak musím se důrazně ohradit, prosím, aby nám něco takového nepodsouval. Já jsem byl o schůzku s panem Junwiertem požádán 11. června, 12. června jsme se sešli a 13. června jsem si zajistil podpisy pro to, abych mohl svolat toto zasedání zastupitelstva. Neboli jakmile jsem pochopil, že ta situace je opravdu vážná, neprodleně jsem konal, protože jsem chtěl, aby to zastupitelstvo se konalo ještě poslední týden v červnu, protože mi bylo jasné, že bych měl svolat zasedání rady, která svolá zastupitelstvo, nebo bych měl čekat na podpisy, které by organizovala opozice nebo cokoliv, tak by to v podstatě logicky, vzhledem k těm lhůtám, že musí ten program zastupitelstva nebo to svolání musí viset na úřední desce a podobně, tak by se nám převalilo do prvního týdne v červenci, což jsem tedy rozhodně vůbec nechtěl a ty podpisy jsem si požádal své kolegy z řad koalice, to znamená mohl bych tady naopak říkat politicky, že koalice měla zájem o svolání tohoto Zastupitelstva. Já opravdu z toho nechci dělat nějakou politiku, prosím nedělejme ji, jakmile jsem vycítil ten závažný podnět na schválení Zastupitelstva, tak jsem to Zastupitelstvo, aby to bylo v souladu se zákonem o hlavním městě Praze, svolal. Já v tom opravdu žádnou politiku nevidím a není. /potlesk/

Jen bych vás chtěl poprosit, chápu, že pedagogický sbor tleská panu řediteli, poprosil bych vás případně ale útlum těchto projevů, přece jenom je to zasedání zastupitelstva a nikoli nějaké veřejné shromáždění. Pan Tomáš Loukota a potom se hlásí pan Jugwiert.

pan Tomáš LOUKOTA:

Dobrý večer dámy a pánové, děkuji panu starostovi za slovo. Jak jsem již předeslal, jsem jedním z radních městské části. Omlouvám se všem, ke kterým budu stát zády, ale asi to nelze jinak, abych mohl komentovat to, co uvidíte před vámi. Potvrzuji slovo pana starosty, že vedení městské části rozhodně nebere situaci na lehkou váhu. Musím říci za sebe, a myslím si, že mluvím i za své kolegy, my se vždy rozhodujeme na základě jasných dat a faktů, nikoli na základě emocí, pocitů. Proto jsem byl iniciátorem k vytvoření této ankety. Chtěli jsme totiž získat přehled od co největšího počtu rodičů, jejichž žáci navštěvují Základní školu Meteorologická, což si myslím, že se i povedlo. Anketa byla poměrně jednoduchá a obsahovala dvanáct otázek, hodnocení bylo také jednoduché, rodiče měli hodnotit na stupnici 1-5, stejně jako ve škole, kdy jednička byla nejlepší známka, pětka nejhorší. Rovněž byla možnost zaškrtnout neví. Sběr dat probíhal minulý týden od pondělí do pátku. Jelikož některé hlasy přišly ještě i toto pondělí, nakonec jsme se rozhodli zahrnout i tyto hlasy. Je důležité zmínit, že anketa byla anonymní. Tady již vidíte, že bylo rozesláno 571 anketních lístků a vyplněno bylo 42 %. Zajímavé je, že dvě třetiny z vyplněných anketních lístků pocházeli od rodičů z prvního stupně. Prosím další slide. Rovnou otázka. První otázka zněla: Spokojenost s kvalitou výuky. Průměrná známka byla 2,15 a jak vidíme, většina rodičů je spokojená, od velké spokojenosti až po průměrnou spokojenost. Prosím další otázku: Spokojenost s komunikací vedení školy s rodiči. Průměrná známka 2,76. Tato otázka patří mezi ty, co dopadly hůře. A tady už vidíte /../ rodičů, jedna část je spokojená, naopak druhá část, ta o něco menší, je nespokojená. Další otázka zněla: Jestli škola moje dítě dobře připravuje na další studium. Průměrná známka 2,44, dá se říci, že větší část rodičů je spokojená s tím, jak škola připravuje děti na další studium, byť poměrně značná část rodičů odpověděla na tuto otázku, že neví. Já se domnívám, že to jsou rodiče dětí z prvního stupně, u kterých asi není ta otázka až tak zatím důležitá. Prosím další otázku: Spokojenost s vedením školy. Tady opět vidíme polarizaci, asi převládá spokojenost nad nespokojeností, ale vidíte, že ti rodiče se poměrně stylizují buď pro nebo proti. Zároveň myslím, že byla dosažená nejhorší průměrná známka a to 2,91. Další otázku: Spokojenost s třídním učitelem, třídní učitelkou. Průměrná známka 1,74 a tady vidíme, že naprostá většina rodičů je spokojená s třídním učitelem, učitelkou svého dítěte. Další otázku: Spokojenost s kvalitou pedagogických pracovníků. Průměrná známka 2,24, opět vidíme převládající spokojenost, od velmi spokojených rodičů až po průměrně spokojené. Další otázku: Spokojenost se školní družinou. Opět převládá naprostá spokojenost, všimněte si, 82 rodičů odpovědělo, že neví, předpokládám, že to jsou rodiče druhého stupně, kteří již tuto věc neřeší. Další otázku: Spokojenost s volnočasovými aktivitami ve škole. Myslím si, že dá se říci, že naprostá většina rodičů je s těmito aktivitami spokojená a myslím si, že je poměrně těžké zavděčit se všem, protože slýchám názory, že volnočasových aktivit je moc nebo je jich málo, myslím, že toto dokazuje, že asi je to vyvážené. Další otázku: Spokojenost s informováním vedení školy o prospěchu a chování mého dítěte. Průměrná známka 2,07. Myslím si, že i zde převládá spokojenost rodičů. Otázka: Zda ve škole je moje dítě v bezpečí. Průměrná známka 1,71. Myslím si, že většina rodičů považuje svoje dítě ve škole, že je v bezpečí. Otázka: Ve škole je příjemná, vlídná atmosféra. Myslím si, že také větší část rodičů tuto otázku zodpověděla kladně, a byť průměrná známka je 2,54, ale počet 4 a 5 není takový ve srovnání s jedničkou a dvojkou. Byť 32 rodičů se nevyslovilo. Toto je otázka s nejhorším hodnocením, ne ta, u které jsem uvedl, 2,92, je to tato, a to, jestli škola se rozvíjí správným směrem. Sice převládá počet

rodičů, kteří říkají, že se škola rozvíjí správným směrem, byť je tu poměrně dost rodičů, kteří to tak nevidí, ale zároveň musím upozornit, že hodně rodičů na tuto otázku vůbec neodpovědělo. Tak, to bylo tedy těch 12 otázek, pokud je shrneme, a uděláme průměr, tak celková známka z těchto 12 otázek vychází na 2,24, což znamená hodnotil bych to asi jakoby dvě lehčí mínus. Asi za mě vše, máte k té anketě.

starosta:

Dáme potom prostor, pane místostarosto. Děkuji. Já bych dal slovo panu Jungwiertovi, který je dalším v pořadí přihlášeným, tak bych chtěl tady poděkovat dvěma zastupitelům, panu Loukotovi, protože podstatná část otázek vlastně vzešla od něj, to bylo v okamžiku, kdy jsme se rozhodli na svolání tohoto mimořádného zastupitelstva, tak Tomáš nabídl tuto práci, a pak bych chtěl poděkovat panu Radkovi Řezankovi, protože těch dotazníků bylo hodně, pan Řezanka je povoláním pojistný matematik, takže vymyslel šikovnou excelovou tabulku a potom to asi pravděpodobně s manželkou doma vyplnili ty dotazníky, udělali si pěkný víkend a zpracovali to, takže děkuji za tuto pomoc.

pan Tomáš LOUKOTA:

K tomu jenom doplním, byl jsem iniciátorem této ankety, nicméně otázky jsem nevymýšlel, ale přiznám se, že jsem se inspiroval na jiných školách.

starosta:

Děkuji, tak o slovo se hlásil pan Jungwiert. Prosím.

pan JUNGWIERT:

Děkuji, já bych jenom dvěma větami reagoval na to, co jste říkal. Zdá se mi z toho, co jste řekl, že se to týká politických. /bez mikrofonu, nesrozumitelné/.

starosta:

Já jsem zareagoval vůbec na to, že to tady zaznělo. Pokud si to nemyslíte, nevím, proč to citujete. To já teda jako musím odmítnout, to je takové jako říct, že někdo na někoho plivnul a já teda jako neplivnu. Já jsem jako jasně řekl, že odmítám toto, vůbec, opravdu jsem udělal všechny rychlé kroky pro to, aby se to zastupitelstvo konalo dneska, a ať už dopadne jakkoli a dopředu teda Vás mohu ujistit, že ani koalice není dohodnutá, já jsem i, vzhledem k tomu, že teď mám nějaké trošku lehčí zdravotní komplikace, tak jsme se intenzivně na to zastupitelstvo připravoval v posteli, kde jsem se léčil, a nějaká intenzivní komunikace nebyla, šlo mi především o to, abychom se sešli, aby jsem si ověřil, když jsem si vymyslel ten termín, takže všichni rozhodující hráči tedy mohou, ať už jste to Vy, pan ředitel, samozřejmě i zastupitelé, ale abychom jako, výsledek je bezesporu otevřený, teprve dneska jsem koordinoval, mohu-li to tak říci, s některými zastupiteli, s kterými mám názor na to, kam asi by toto zastupitelstvo mohlo směřovat, já jsem do této doby ani neměl tolik času, protože jsem trávil ten čas v posteli. Ještě pan Jungwiert.

pan JUNGWIERT:

/nesrozumitelné/

starosta:

Děkuji. Zeptám se, kdo by dál vystoupil? Máme tady předsedkyni Školské komise, máme tady předsedu Školské rady, máme tady případně členy Školské rady. Myslím si, že by bylo dobré, kdyby ještě případně tito, pokud by měli zájem, tak byste vystoupili ještě před ostatními. Takže hlásí se pak předseda Školské rady, pan inženýr Horčík.

pan HORČÍK; předseda Školské rady:

Jako předseda Školské rady dám přednost paní Šavelkové, která má připravené své vyjádření.

starosta:

Děkuji. Já bych jednak poprosil, abychom pootevřeli ty žaluzie, a druhá věc, co bych vás chtěl poprosit, dodržujte pitný režim. Kolegyně vám nabízela vodu, nerad bych tu ještě řešil, řešíme krizovou situaci ve škole, nerad bych ještě řešil individuální situaci s vámi, že omdlíte. Myslím si, že tam za rohem v té místnosti je také občerstvení připraveno, takže prosím nestyďte se a dodržujte pitný režim. Paní Šavelková, máte slovo.

Lucie ŠAVELKOVÁ:

Děkuji, vážený pane starosto a vážené zastupitelstvo, vážení pánové, dovolte mi, abych vystoupila se svým stanoviskem, které jsem v písemné formě předložila Školské radě tuto neděli 23. června na jednání Školské rady, a dále toto písemné stanovisko bylo předáno na vědomí panu řediteli školy, paní místostarostce Ing. Koudelkové a též členům školské komise. Dovolte mi, abych toto své stanovisko přečetla, je výrazně kratší než stanovisko mých předřečníků.

Vážený členové Školské rady, vážení čtenáři. Na základě diskusí a podnětů, které jsou aktuálně řešeny a projednávány ve vazbě na Základní školu Meteorologická, mi dovolte se touto cestou vyjádřit ke shrnutí činnosti Školské rady a spolupráci s aktuálním vedením Základní školy Meteorologická, za uplynulé skoro dvouleté období. Ve svém vyjádření se pokusím shrnout aspekty činnosti a aktivity, které vnímám jako pozitivní, ani ty, které vnímám negativně, jako nedostatečné či jako potenciální rizika pro řádné fungování a rozvoj školy. Do Školské rady jsem byla zvolena jako zástupce z řad rodičů, čehož si hluboce vážím. Jsem si vědoma toho, že mé vyjádření nese jistou míru osobní subjektivity, nicméně je založeno na mých osobních zkušenostech z téměř tříletého fungování ve Školské radě, jak za stávajícího, tak předchozího vedení školy. Ve svém stanovisku nezohledňuji informace, které se ke mě dostávají zprostředkovaně, proto se nevyjadřuji ke všem aspektům, které jsou aktuálně v souvislosti s děním na Základní škole Meteorologická diskutované. Jsem si plně vědoma toho, že nejsem kvalifikována v oblasti školství, což není pro člena Školské rady, z řad zákonných zástupců, rodičů, podmínkou. Při svých názorech se proto opírám o své získané školní zkušenosti, dosažené vzděláním v oblasti managementu, ekonomie, teorie systému, získané manažerské dovednosti a praxi, zkušenosti při řízení a participaci na vědeckotechnických projektech a expertních misích, úřednické praxe a rodičovské intuice. Mým hlavním důvodem pro zapojení do Školské rady byla snaha se aktivně participovat na dění a rozvoji školy, přinášet podněty ze strany rodičů, vzájemně sdílet informace s ostatními členy Školské rady a vedením školy, a samozřejmě naplňovat poslání Školské rady, vyplývající ze školského zákona, včetně všech formálních náležitostí. Jiné záměry nesleduji, z pozice členky Školské rady jsou pro mě prioritou děti, které do Základní školy

Meteorologická dochází. Jako členka Školské rady jsem po nástupu současné ředitele, pana magistra Jaroslava Kulika do funkce zaznamenala intenzivnější dynamiku, snahy vedení školy a zřizovatele o její rozvoj. V materiálně technické oblasti hodnotím pozitivně například realizaci rozsáhlejších stavebních úprav školy, které vedly k prostorovému rozšíření školy o nové třídy, zvětšení některých stávajících tříd, úpravu vstupních vestibulů, modernizaci vybavení v některých třídách, obnovu učebny ICT, osazení společných prostor školy volnočasovými prvky, pingpongový stůl, mini fotbal a jiné, a pitnými automaty na vodu. Dále pak zavedení dietní formy stravování pro žáky, žákyně, kteří to potřebují, zapojení školy do programu Ovoce a zelenina do škol, setrvání školy v projektu Obědy pro děti a jiné. V pedagogické oblasti jsem pozitivně přivítala jasnou deklaraci o zachování dvou výukových směrů, to je Amos a Montessori. Montessori v rámci prvního stupně. Kladně hodnotím zavedení zákazu používání mobilních telefonů, se zohledněním výjimek, plošnější zapojení tříd do škol v přírodě, realizovaných třídami individuálně, při souhrnně pro více tříd. Jsem ráda za zachování široké nabídky zájmových kroužků a rozšíření jednorázových akcí směřovaných k širší rodičovské veřejnosti, například pasování prvňáčků, sportovní den, jarní brigáda.

Bohužel, jako členka Školské rady, vnímám za stávajícího vedení školy výraznou změnu spolupráce ředitele školy, pana magistra Jaroslava Kulika, se Školskou radou, a to v negativním slova smyslu. Školská rada je orgán, jehož kompetence jsou vymezeny školským zákonem, a v jehož pravomoci vyjadřování se k návrhům školního vzdělávacího plánu, schvalování výroční zprávy o činnosti školy, schvalování školního řádu, schvalování pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků, podílejí se na konci při záměrech školy a tak dále. V situaci, kdy školská rada byla v rámci loňského roku fakticky vyloučena z jednání o změně školního vzdělávacího plánu, návrh byl, pardon, návrh změny byl předložený těsně před zahájením školního roku a implementaci změn školská rada nedoporučila, jsem vnímala jako pochybení předkladatele. Nicméně jsem byla schopná akceptovat, že situace mohla nastat v důsledku zaučování se pana ředitele novým povinnostem. S lítostí musím konstatovat, že stav nedostatečné komunikace vedení školy se Školskou radou, je setrvalé. Aktuálně se dostáváme do situace, kdy k dnešnímu dni není finálně projednána či schválena řada zásadních dokumentů, jakými jsou školní vzdělávací plán pro budoucí školní rok, novelizace školního řádu, koncepce rozvoje školy a jiné. Nedostatečná komunikace se netýká frekvence jednání, ale toho, že materiály jsou ze strany pana ředitele členům Školské rady předkládány s výraznými časovými prodlevami, po stanovených termínech, jsou předkládány neucelené, v nekonsolidovaných verzích, obsahují řadu formálních nedostatků a faktických chyb, včetně rozporu se školským zákonem. Na některá jednání Školské rady se dostavuje pan ředitel odborně nepřipraven. Revize a nápravy nesrovnalostí jsou jedním z důvodů výrazně zvýšení činnosti jednání Školské rady, oproti původnímu. Reakce na podněty členů Školské rady, případné nápravy dokumentů a jiné, trvají neúměrně dlouho, zpětná vazba od pana ředitele není často členům Školské rady poskytována. Ze strany vedení školy jsou současně přijímána rozhodnutí, která by měla podléhat schválení Školské rady. Ta však vedení školy Školské radě ke schválení nejsou předkládány, například letošní rozhodnutí vedení školy o zohlednění výsledků Kalibro testování, do hodnocení prospěchu žáků pátých a devátých ročníků. Formální nedostatky vnímám i v opakovaném pozdním zveřejňování informací, například zápis z jednání Školské rady, zápisy z jednání Rady rodičů a jiné. Dovoluji si tvrdit, že s ohledem na profesní a kvalifikované složení členů Školské rady, je v současné době řada nesrovnalostí ve formálních dokumentech podchycována právě na půdě Školské rady. Tento stav ovšem nemusí být s ohledem na změny členů školské rady, setrván. Jsem si vědoma toho, že tyto, ač z mého pohledu manažerské a odborné nedostatky, spojené s výkonem funkce pana ředitele, Mgr. Kulika, lze možná výhledově minimalizovat doplněním

vzdělání, kurzy a jiné, praxí a zvýšeným dozorem ze strany zřizovatele. S čím se ovšem postupně nemohu ztotožnit je s uváděním členů Školské rady a zákonným zástupcům rodičů, ze strany vedení školy v omyl, i kdyby byl míněný v dobré víře, například podpory do výročních zpráv o činnosti školy, je informace o úpolovém sálu, uvádění odlišných informací do zápisů Rady rodičů, než jaké na jednání zazněly, označování kvality testování spokojenosti rodičů za anonymní formu, sběr dat a jiné. Takové úkony vedou k narušení vzájemné důvěry a výrazně znesnadňují vytváření podmínek pro práci Školské rady. Současně se domnívám, že tyto úkony nejsou spjaté s případnými rezervami, nekvalifikací. Sdělují, že při osobních jednáních s panem ředitelem jednáme vzájemně kultivovaně, a mám pocit, že má snahu a ambice budovat hezkou školu a přál by si vytvoření komunitního charakteru školy, ovšem některé způsoby, které k tomu volí, neúcta ke Školské radě a podceňování názorů rodičovské veřejnosti, manažerské nekompetence, se neslučují, či jsou zcela v rozporu s mým vnitřním přesvědčením. Konstatuji, že nechci nést spoluzodpovědnost za potenciální pochybení ve správních agendách, na něž jako členka Školské rady průběžně upozorňuji. Vzhledem k tomu, že si odlišně představuji rozsah a způsob vzájemné spolupráce Školské rady s vedením školy, odlišně se stavím ke koncepčním agendám a způsobu a rozsahu komunikace vedení školy, se Školskou radou a s rodičovskou veřejností, jsem se i přes pozitivní posun v některých oblastech rozhodla, že své působení ve Školské radě ukončím uplynutím svého řádného mandátu, to jest 18.10.2019 a do nových voleb již kandidovat nebudu. Děkuji tímto všem, kteří mi po celou dobu mého mandátu vyjadřovali a stále vyjadřují podporu. S pozdravem, podepsáno 23.6.2019 Lucie Šavelková. Děkuji.

starosta:

Tak děkuji paní Šavelkové. Pan předseda, pochopil jsem, že dáváte přednost, ale budete také mluvit. Prosím, máte slovo pane inženýre.

Zdeněk HORČÍK; předseda Školské rady:

Dobrý den, vážený pane starosto, vážení zastupitelé, zastupitelky, vážení rodiče. Moje jméno je Zdeněk Horčík, jsem v tuto chvíli předsedou Školské rady na Základní škole Meteorologická, byl jsem vyzván ze třech různých stran tedy, abych zde vystoupil, okomentoval některé informace, které jsme dostali, přednesl k nim svůj názor. Dělal jsem si během předchozích vystoupení poznámky, doufám, že se v nich vyznám, byly psané na koleně, případně se optám. Popravdě, velmi těžko se mi v tuto chvíli reaguje, snažím se být pokud možno z pozice předsedy Školské rady neutrální, věcný, nevnášet do toho příliš nějakého osobního přístupu, osobních pocitů, ale zkusím to udržet, těžko se mi reaguje mimo jiné proto, že řadu témat, která tady zazněla, na která nakonec reagovat budu, tak jsme nějakým způsobem ve Školské radě vyřešili řekněme do přijatelného stavu, maxima možného v tom řešení a není mi úplně příjemné ta témata znovu otevírat. Musím říci, že od samého počátku školská rada přijala zvolení pana ředitele, i jeho první kroky ve funkci, s uspokojením, byla pozitivně naladěna na spolupráci, většinu prvního roku vykonávání funkce pana ředitele vlastně nenastal žádný podstatný problém v komunikaci, na druhou stranu tedy příčinou toho bylo mimo jiné to, že jsme neřešili žádný významnější bod, který bychom řešit museli.

První bod, ke kterému jsme se dostali, tak byl již několikrát zmiňovaný školní vzdělávací program, ke kterému se školská rada dle školského zákona povinně vyjadřuje. Ten jsme dostali zhruba deset dní před koncem prázdnin, tedy před začátkem jeho platnosti, o prázdninách, kdy byla řada z nás na dovolené, dostali jsme ho e-mailem, tedy já jsem se vrátil

z dovolené a poprvé jsem ho viděl, potom jsem si Školskou radu svolal, to se samozřejmě o prázdninách nedařilo, takže jsme reagovali pouze e-maily, poměrně rychle jsme se shodli, že máme výhrady. Že jsme sice velmi nadšení, že je zaváděná výuka tělesné výchovy, na to jsme reagovali už o prázdninách a předtím těsně po nás, pana ředitele většina rodičů s tím vyjádřila uspokojení, přihlásila své děti do kroužků karate, nově zavádění pro ně, nicméně v tu chvíli jsme netušili úplně, jaké to má souvislosti, netušili jsme, že zavedením té další hodiny dojde k redukci jiných vyučovacích hodin, které tu v tuto chvíli probíhaly. Celé to téma je výrazně složitější, než by tady mohlo zaznít, bylo by to na dlouhé rozebírání, protože já musím ve vzdělávacích programech, školních vzdělávacích programech jsou jisté disponibilní hodiny, které byly ve školním vzdělávacím programu prostě věnovány češtině, matice, přípravě na to, aby byly úspěšně vykonány přijímačky na střední školy a podobně. V tuto chvíli to vedlo k velké redistribuci, řekněme, to bylo příčinou, že jsem se k tomu vyjadřoval, že z toho nejsme úplně nadšení, položili jsme nějaké dotazy a ač ten termín byl šibeniční, my jsme během nějakých 3-4 dnů, v podstatě celá Školská rada, která byla schopná komunikovat, v podstatě zmiňovaných panem ředitelem sedm lidí z devíti členů, tak jsme se k tomu nějak vyjádřili, vyjadřovali jsme nesouhlas a dotaz, jak to řešit, jestli to bude nějak, co se s tím dá případně dělat, dlouho jsme nedostali žádnou reakci, týden jsme byli bez reakce, což nás přeci jenom trošinku omezovalo v tom, protože jsme v tom krizovém termínu, s naší rychlou reakcí jsme očekávali také podobně rychlou reakci zpátky. Hodiny nakonec upraveny nebyly, ale to je jedna z těch věcí, ke kterým bych se nevracel příliš. Spolupráce Školské rady s vedením školy, nebo s panem ředitelem jmenovitě, má poměrně odlišné stránky. Myslím si, že nemáme příliš mnoho věcných nebo názorových rozporů, kam by se měla škola ubírat, vlastně docela souhlasíme, velmi problematická je ta druhá stránka spolupráce a schvalování těch dokumentů a podobně. Nechci pouze opakovat už svoje vystoupení, spoustu toho řekla paní Ševelková přede mnou, jako členka Školské rady, která je toho všeho přítomná, fakticky podklady, které dostáváme, jsou dodávány poměrně pozdě, v poměrně nepřipraveném stavu, ve chvíli, kdy na ně reagujeme třeba e-mailem, předem připomínky nějaké zašleme, tak ty připomínky prostě nejsou žádným způsobem zapracovány, není na ně reagováno a urgujeme je opakovaně a až ve chvíli, kdy dojde k tomu osobnímu jednání Školské rady, také je lovíme zpaměti, ač byli předem zadány, to znamená je to způsob práce, který velmi zdržuje, velmi komplikuje celou tu práci. Podobných věcí bych mohl jmenovat větší množství, nebudu zdržovat. Byl jsem vyzván panem Jungwiertem, zatím jsem v oblasti pana Jungwierta v reakci na jeho připomínky, byl jsem vyzván k tomu, abych se vyjádřil k inspekční zprávě, ta potvrzuje nebo oznamuji, že jsme ji tuto neděli projednávali, v oficiální verzi jsme ji dostali od Školní inspekce tento nebo minulý týden, a předtím jsme ji měli už v jakési neoficiální verzi scanu. Dostali jsme při projednávání informace, na které jsme se ptali, já osobně jsem se ptal na ty tři nové, které v inspekční zprávě byly, tedy problémy v prvních třídách, na prvním stupni, zhruba třetina prvního stupně školní poradenské pracoviště byl druhý problém, kontrolní činnost, vedení byl problém třetí. Ve chvíli, kdy jsem měl tyto informace a znovu jsem pročítal inspekční zprávu, tak jsem narážel na celkem, já bych to nazval podivných skoků ve zprávě, kde jsou stejné oblasti a jako příčiny kritizovány, takže úplně jsem se ve zprávě nevyznával, jelikož jsem zase až tak moc inspekční zprávu v životě nečetl, tak jsem se rozhodl, že si prohlédnu inspekční zprávy těch samých školních inspektorech, které vypracovávali v poslední době na jiných školách. Skončilo to tím, kdo si chce udělat nějaký názor, doporučuji tedy postup, který jsem zvolil já, na konci inspekční zprávy jsou jména inspektorek, zadal jsem do Googlu jméno té inspektorky, školní inspektorka, vyjelo na mě velké množství inspekčních zpráv, vzal jsem od každé posledních 5-6 zpráv a porovnal jsem je s naší inspekční zprávou. Z toho mi bohužel vyplynulo, že naše inspekční zpráva tedy rozhodně není pozitivní. Ba přímo bych řekl, v těch porovnáváním 15-16 zpráv, fakticky bych si myslel, že je z nich nejhorší, jedna, teď si nepamatuji přesně, nepoznamenal jsem si, z

Prahy 8 nebo z Prahy 9 to bylo, ten severovýchod Prahy, tak ta se velmi blížila té naší inspekční zprávě, všechny ostatní byly výrazně pozitivnější. Nechci to tady rozebírat pro toho, kdo se na to chce podívat, opravdu doporučuji na konci naší inspekční zprávy jméno, školní inspektorka, přesně tohle jsem kopíroval do Googlu, prvních pět zpráv, které byly z letošního, loňského roku, jsem prohlížel, může provést každý. Pro mě nejkritičtější zkušenost z jednání Školské rady byl ten zatím všemi přede mnou zmiňovaný úpolový sál. Tento bod jsem očekával, že tedy nastane, protože jsme dostali mimo jiné zprávu paní Šavelkové na jednání Školské rady tuto neděli, zmiňovala to tam, okopíroval jsem si tedy podklady, které jsem k tomu měl, je to poměrně krátké, budu číst všechno.

Školská rada z nějakého důvodu na začátku se zajímala o bezpečnost, tělocvičnu, žáci s rozšířeným počtem hodin tělocviku, jde o tehdy ještě předchozí předsedkyni Školské rady iniciovala bezpečnostní audit. Nakonec to skončilo bezpečnostním auditem, který prováděl bezpečnostní technik, který na škole provádí kontroly bezpečnosti. Ve své inspekční zprávě napsal, že ten úpolový sál, teda zmíněná místo původní družiny, je zcela nevhodná na některé druhy sportů, které se v ní předpokládám neprovádějí, ty kolektivní sporty a tak dále, na karate, které se tam provádí, které vzniklo, po zakrytí stěn vhodným materiálem. To bylo 7.11, 28.11. proběhla Rada rodičů, jeden otec z druhého stupně, myslím, že z obou stupňů, se na úpolový sál ptal pana ředitele, já jsem si poznamenal tu odpověď, mám ji zapsanou, protože mě mírně překvapila v tu chvíli, netušili jsme, že byly požadavky splněny, měli jsme několik dní předtím informaci od dětí, kterých jsme se na to ptali, vlastních dětí, že zůstávají ve stejné stavu, že stěny zakryté nejsou. Ta odpověď pana ředitele byla, „všechny požadavky bezpečnostního technika byly realizovány, nyní je vše v pořádku, místnost plně vyhovuje“. Tedy předpokládali jsme, že došlo k zakrytí těch stěn opravdu po celém okolí tělocvičny, byly zakryté stěny pro zmenšení, aby při nárazu hlavou to nebyla prostě taková rána. Během několika dnů jsem dostal e-maily poněkud rozlobených rodičů, kteří nám oznamovali zprávy od svých dětí, že ta místnost zůstala ve stejném stavu, že informace, kterou dostali na Radě rodičů se nezakládá na pravdě, nikdy se na pravdě nezakládala, posléze jsem od Rady rodičů dostal i dvě fotky, které jsem poslal informaci dál. Na fotografiích bylo několik žíněnek, pouze opřených o topení u oken, ne celá řada oken, zhruba polovina nebo dvě třetiny té řady stěny nebyly zakryté vůbec. Urgovali jsme e-maily opakovaně, o Vánocích se objevil zápis z té Rady rodičů z 28.11., tam bylo napsáno, já řeknu, co říkal pan ředitel, co napsal jako poznámku, „všechny požadavky ke snížení vzniku rizika byly realizovány, nyní je vše v pořádku a místnost vyhovuje“. K zápisu z Rady rodičů, na dotaz o informaci o kontrole bezpečnosti je napsáno, bezpečnostní technik potvrdil, že žáci cvičí dle nového, tedy bezpečnostní technik potvrdil v té zprávě, která přišla předtím, to byla naprosto nesouvisající odpověď, která byla navíc tedy nepravdivá, protože bezpečnostní technik požadoval opatření. Okamžitě jsme v prosinci, mezi vánočními svátky nebo během vánočních svátků, jsem urgovali opravu tohoto zápisu, že je nepravdivý, k opravě došlo 27.2. Torpédově těch e-mailů a těch jednání k tomu bylo poměrně hodně. To vedlo skutečně k poměrně velké ztrátě důvěry. Oprava, která je uvedená, na základě podnětů členů Školské rady obsahuje informaci, která byla poskytnutá rodičům a vznesený dotaz na Radě rodičů, na téma bezpečnosti provozu tělocvičen a úpolového sálu. Audit bezpečnostního technika prokázal, že prostory obou tělocvičen, tedy velkých starých kamenných tělocvičen odpovídají normálu, výuka tělesné výchovy zde může probíhat bez omezení, u úpolového sálu bylo podmínkou bezpečného provozu zakrytí zdi materiál, který by ztlumil případný náraz, například žíněnký. Toto opatření je řešeno v improvizovaném režimu použití přenosných žíněnek se suchým zipem, které zakryly danou plochu. Problém stále může probíhat, trvalé zakrytí vhodným materiálem škola intenzivně řeší. Nicméně to bylo o čtvrt roku později, než probíhala ta debata, to zakrytí celých stěn, nastalo určitě trochu později, máme to zdokumentované svědectvím dětí, které

tam byly. Podobným způsobem bych mohl popisovat zase další věci, které jsou problémy v komunikaci, ve zpětné vazbě, já si o těchto problémech a komplikacích myslím, že jeví občas odlišné názory, i když prakticky v rovině názorů ten problém být nemusí, lze možná trochu jasnějším způsobem hledat kompromisy v jednání, to všechno může být přínosné, s tím v podstatě problém nemám. S tím, že dostávám materiály různě pozdě, je to únavné, problematické mírně, ale lze doufat v zlepšení, i když to tedy trvá poměrně dlouho. Skutečně velký problém, zase musím vyjádřit otázky nepravdivých sdělení, které dostáváme my, které se dostávají přes oblast obce, zřizovatele, ke Školské radě, které se dostávají ke zřizovateli. S tím souvisí i podobný způsob komunikace s rodiči, chybějící reakce na dotazy, je dán podnět, třeba jeden podnět i vyřešen a tímto vůbec netvrdím, že není vyřešený, já kromě těch rodičů, nedostanou ti rodiče zpětnou vazbu, nedozvědí se, že byl problém vyřešen, vedle toho je řada situací, kdy je odkazován, že problémy mají řešit s vedením školy, že ho mají vyřešit přímo s učitelem, kterého se to týká, rodiče to mnohdy zkusili, nebo jsem to necítil, aby to řešili s učitelem, když to byl přímo konflikt dítěte přímo s tím učitelem, chtěli to vyřešit přes vedení. Čekal bych, že asi půjde tímhle způsobem dělat. Už se blížím k naprostému závěru. Chci zareagovat ještě na pana ředitele, na to, co tady říkal, to byly reakce na pana Jungwierta tedy, co se týče výroční zprávy, jak tady bylo popisováno, jakým způsobem byla schvalována, takže jsme nesouhlasili s kontrolní podanou výroční zprávou, uvedl bych to na pravou míru, byla skutečně napsaná ve velmi rozsáhlé době, nesouhlasili jsme s tím kvůli nekonzistentnostem, které v ní byly uvedeny, stejné se opakovaly třeba třikrát, na různých místech, jenže nebyly stejné, takže když tam byla komunikace tabulka pedagogického sboru, třeba věkové složení, sčítal člověk tabulky, bylo tam, vyplynulo z toho, že nějakých šest pedagogů, potom tam byla druhá tabulka kvalifikace pedagogů, bylo tam napsáno, kolik jich je plně kvalifikovaných a probovaných, kolik jich je v nějakém režimu vzdělávání, kolik jich je nekvalifikovaných, měli jsme na škole jiný počet pedagogů třeba. Takže jsme se snažili přesvědčit pana ředitele, aby zprávu co nejvíce zestručnil, nekomplikoval, protože v té velmi komplikované zprávě opravdu byl velký problém udržet tu konzistentnost, udržet pohromadě všechny údaje tak, aby si neodporovaly, a snažili jsme se dosáhnout toho, že zpráva bude dostatečně reprezentativní, protože tak do sebe jednotlivé údaje nezapadají a že jsou třeba i místy věty, které nedávají úplně nějaký logický smysl, takže to byl ten důvod k tomu zestručnění, doporučení rozhodně to nebylo, že bychom nesouhlasili s tím, že je rozsáhlé, barvité. Co se týče toho školního vzdělávacího programu, já se k němu dostávám podruhé jako reakci na pana ředitele. Pokud se k němu má školská rada vyjádřit, očekával bych, že to vyjádření, bude vzato nějakým způsobem v úvahu, že tedy bude dodána v takovém času, kdy vyjádření mohly být nějakým způsobem zahrnuta, jinak to vyjádření postrádá jakýkoli smysl, jinak se vyjádříme, napíšeme, že se nám nelíbí sedmá věta, že bychom rádi něco změnili, ke změně už dojít nemůže, protože je to tak na poslední chvíli, že to zahrnout nejde nebo nejde ustlat tu kamennou verzi, jestli je to tak, jak si to autor poznámky představoval, myslel. Úplně poslední bod už, zmiňoval ho pan ředitel, testování Kalibro, vyprovokovalo mě to k jedné poznámce, Kalibro testování porovnává školy a žáky mezi sebou. Neporovnává to absolutní úroveň znalostí těch žáků, i když mohli z testování vypadnou nějaká procenta, na jaké procento dopadly testy, ale to vlastně není příliš zohledněno, výsledkem jsou tzv. decily úspěšnosti a to za celou školu shromážděnou vždycky za tu danou třídu, decily úspěšnosti, to znamená, v jaké desetině pomyslného žebříčku těch žáků v jednotlivých školách se umístila právě ta naše třída. To znamená v prvním decilu je to v 10 % nejlepších tříd ze škol, které se toho testování zúčastnily, desátý decil, je to těch posledních 10 %. Těch tedy, je mi líto, že nejhorších, ale bohužel je to. Letošní výsledky pro nás vůbec nedopadly dobře, já bych z hlediska nějakých statistických chyb a kolísání o jednu pozici v těch decilech byla škola v nějakém čtvrtém, pátém decilu, jestli se dostane místo čtvrtého do pátého nebo do třetího, to je stejný výsledek. My nevíme, jestli měla průměr 4,01 nebo 3,99, mohla být dvě desetinky od

sebe, setinku od sebe, skáče do jiného decilu. To znamená sousední decily nemá cenu vůbec jakkoliv o nich přemýšlet, to je prostě pro nás stejný výsledek. Pokud jsme se v hodnocených předmětech dostali do 8 až 10 decilu, tedy s výjimkou anglického jazyka, který skončil na pomezí 4 a 5 decilu, tak mě osobně to připadá poměrně hodně špatné, průměr všech těch decilů, kteří dělají za školu je 7,8. Ne, že by se škola na přesně stejný průměr nedostala někdy v historii, někdy před 10 lety, před takovou dobou, jsme měli přesně stejný výsledek dvakrát, asi v dvouletém odstupu. Letos mě to přijde o to nepříjemnější, že prostě dvěma předmětům, ze kterých v průměru devátých třídách, z těch dvou předmětů, ze kterých se dělají přijímačky. Tedy čeština, matika, jsou dva nejhorší předměty, které skončily skutečně, vždycky jedna třída v desítce, druhá třída v devátém a myslím, že v maticích jedna z nich byla v šestém decilu, ale přece jenom, dalo to dohromady průměr těch decilů 7,8, proto loňskému 4,8. Takže to bylo vysvětlení, abychom chápali, jakým způsobem fungují testy a to, proč jsme si jako školská rada, kladli jsme otázky k tomu, co se to vlastně stalo, já jsem velmi dalek toho, abych z toho, že jsme se dostali do tohoto stavu, obviňoval nějakým způsobem v době psaní testu 1,5 roční působení pana ředitele. To, jak bych to řekl, trochu to nejde stihnout, i kdyby někdo chtěl, ale myslím si, že problém je v něčem úplně jiném, že je to nějakým způsobem v naprostém ocenění těch testů, možná v tom cenění, motivaci žáků k tomu, aby brali věci vážně ve škole, aby skutečně pracovali, v souvislostech, proč k tomu ocenění dojde. Děkuji.

starosta:

Děkujeme předsedovi Školské rady za velmi cenné informace a táži se dál, v rámci rozpravy, kdo se chce přihlásit a sdělit svůj pohled?

Paní Fruncová:

Já se omlouvám, Vy jste říkal, že bychom mohli přednostně paní předsedkyně Školské komise.

starosta:

Určitě, já jsem ji viděl, jak odchází potom. Tak máme ji zpátky?

osoba:

Není tady. Tak v tom případě jestli mohu dvě věty.

starosta:

Dobře, tak hlásí se paní Fruncová, vedoucí odboru školství, a potom dáme prostor pánovi v zeleném tričku.

FRUNCOVÁ; vedoucí odboru školství:

Dobrý den, vážený pane starosto, vážení zastupitelé, vážení rodiče a vážení pedagogové. Já bych si tedy dovolila připojit se k vyjádření pana Horčíka jako předsedy Školské rady, ve valné většině bodů. Mám pouze jednu věc k tomu, co tady bylo řečeno předřecnicí paní Šavelkovou. Když bych měla zhodnotit, jak se škola vyvíjí od mého nástupu, jako zástupce zřizovatele do Školské rady, od loňského září do letošního června, tak se domnívám, že je

pravda. Možná pozdě, někdy kolem dubna, došlo k radikální změně v přístupu pana ředitele. A to bych byla ráda, kdyby tady zaznělo, protože z vystoupení paní Šavelkové to tak úplně nevyplývalo, z vystoupení pana Horčíka o něco trochu více. To je ke Školské radě. Za svoji pozici vedoucí správního odboru a školství, zřizovatele, bych chtěla konstatovat, že ve středu 19. června jsem dostala první jediný podnět, za celou dobu své funkce, a to jsem tady od srpna roku 2017, od rodiče ze Základní školy Meteorologická, že má nějaký problém. Celou dobu, pokavad jste měli problém s panem ředitelem, nikdo se neobrátil na zřizovatele. To bych byla ráda jenom, aby tady zaznělo. Kdybyste tak učinili, tak bychom činili.

starosta:

Děkuji. Prosím, máte slovo, protože pořizujeme zvukový záznam, tak vás poprosím, aby každý, kdo budete vystupovat, abyste nejprve na mikrofon řekli své jméno. Prosím.

Alexandros CHARALAMBIDIS:

Dobrý den, pane starosto, vážení zastupitelé, dámy, pánové. Jmenuji se Alexandros Charalambidis a jsem učitelem ze Základní školy Meteorologická, o jehož řediteli se zde jedná. Já jsem dostal od pana Jungwierta, vlastně my všichni učitelé, bohužel ne nepedagogičtí zaměstnanci, protože ti patří také do školy, to bych tady měl zmínit hned na začátku, že vlastně i nepedagogičtí pracovníci jsou součástí školy, to znamená i jich se vlastně dotýká problematika ředitele školy, takže to jenom na úvod, tak já jsem, samozřejmě jsem byl seznámen s Iniciativou rodičů s dopisem a já jsem nějakým způsobem nereagoval na tento dopis, tu svoji reakci jsem poslal svým kolegům, poslal jsem to samozřejmě panu řediteli, poslal jsem to panu Jungwiertovi a Vám, pane starosto, na vědomí. Já si dovolím tedy některé věci z toho dopisu citovat, ale fakt je ten, že tady spoustu věcí zaznělo. A protože tady spoustu věcí zaznělo, tak možná se budu lehce opakovat, ale zkusím určitou kompilaci svých myšlenek, které jsem tady načerpal a samozřejmě toho, co jsem napsal. Já bych si dovolil ještě jednu takovou provokativní otázku na začátek, takovou tezi. Všichni jsme chodili do školy. Všichni asi víme, jak má vypadat škola a jak má vypadat pan ředitel, co má asi dělat. Myslíte, shodneme se na této frázi, na této tezi? Vidíte, a já jsem toto si myslel také. Poté co jsem pracoval 11 let ve Výzkumném ústavu pedagogickém. Předtím než jsem pracoval v Základní škole jako učitel, co jsem pracoval na ministerském postu, v podstatě v rámci ministerstva školství, to znamená měl jsem pocit, že jsem prošel školství ze všech stran. Poté jsem přijal post zástupce ředitele, podotýkám zástupce ředitele, šest let jsem pracoval jako zástupce ředitele a první rok, ke své hrůze jsem zjišťoval, co vlastně práce ve škole, ve vedení, znamená. Druhým a třetím rokem jsem se rozkoukával i s paní ředitelkou, která tam byla také nově, a teprve po těch dvou, třech letech začala škola fungovat tak, jak jsme si představovali my, jak si to představovali kolegové a samozřejmě docházelo k exodům, pochopitelně, exodům učitelů, přibírali se noví učitelé. A teprve třetím, čtvrtým rokem škola začala fungovat tak, jak jsme se dohadovali na základě různých porad se Školskou radou, se zřizovatelem, s učiteli. Takže jestliže tady má někdo pocit, pan Jungwiert říkal, že byl žákem, jestliže má někdo pocit, že zná, jak vypadá škola zevnitř, jak se má pracovat ve škole, jak má pracovat ředitel školy, jak má pracovat zástupce ředitele, tak pokud touto praxí neprošel, tak neví nic. To je můj názor. A teď mi dovoluňte tedy, abych přečetl něco z toho dopisu, který jsem adresoval panu starostovi, jak jsem říkal, i pedagogickému sboru a panu Jungwiertovi. Ještě, že máme digitální technologie. To, že jsem tady popisoval, že jsem bývalý zástupce ředitele, jako bývalý ministerský pracovník a pracovník Výzkumného ústavu pedagogického, že jsem si to představoval tedy jako Hurvínek válku, jak do toho vlítu a jak bude celé všechno fungovat ve škole a jakou mám představu, to už jsem říkal. Já se zmíním tedy o třech bodech.

Ten první bod je, ten se týká školského vzdělávacího programu, Školské rady. To už tady bylo zmíněno, takže já to nebudu dlouhou dobu nějak rozvádět, ale fakt je ten, že školská rada se pouze vyjadřuje ke školnímu vzdělávacímu programu a pan ředitel už tady naznačil, že to je odborná záležitost nás - pedagogů, kteří vlastně sestavujeme školní vzdělávací program, sestavujeme obsahy, a já bych řekl ještě jednu věc, protože se připravuje revize na celovzdělávací program a protože se připravuje strategie vzdělávání do roku 2030 plus se věnujeme strategii, takže věřte, že těch změn bude určitě více, takže stejně se potkáme s dalšími změnami. Takže to je jedna věc. A školská rada, podle školského zákona, se vyjadřuje pouze ke školnímu vzdělávacímu programu. Neurčuje ten školní vzdělávací program, jak bude vypadat. Tak, a já zkusím číst dál, protože jak říkám, je to sběr myšlenek. Exodus učitelů, odchod učitelů, při výměně vedení bývá zcela normálním jevem, a teď mluvím ze své vlastní, ale nejenom z této zkušenosti, že tak k tomu dochází. Stabilizace pedagogického sboru, nalezení týmového sdílení hodnot, to už je otázka dlouhodobé práce a jsem přesvědčený, že ani nový ředitel či ředitelka, který nastoupí na doporučení rodičů školskou radou, nemusí tuto úlohu okamžitě zvládnout tak, jak si to všichni představují. Bude vystaven tlaku pozorovatelů, bude vystaven tlaku srovnání s bývalým vedením a bude muset hledat cestu, mimo jiné i nové učitele neboť je více než zřejmé, že staří, odcházející se s největší pravděpodobností nevrátí. Další věc. Co se týká školního vzdělávacího programu, o tom jsem už hovořil, co se týká exodu učitelů, o tom jsem také hovořil a ještě jednu věc. Ta se týká vlastně takového názoru, že tady vzniká jakési přezírání názoru učitelů, přezírání názorů rodičů, nic takového. Prosím pěkně, když nastoupil pan ředitel do své funkce, tak jsme měli všichni samozřejmě profesní pohovor a měl jsem za to, že jsem se v určitých chvílích s panem ředitelem třeba neshodl na určitých věcech, nicméně nebylo to o tom, že bychom se nedomluvili. On přijal nějaké řešení, já jsem přijal nějaké řešení a byla to otázka opravdu vzájemné domluvy. Nikoliv, že by tam bylo nějaké direktivní nařízení buď anebo. A navíc minulý rok jsem pracoval v oborové komisi, jako předseda oborové komise za oblast řízení a kulturu, respektive za řízení výchovy a tak dále a samozřejmě my, předsedové oborových komisí jsme se scházeli pravidelně s panem ředitelem na otázkách různých věcí, které se týkají nějakých předmětů, a fakt je ten, že když pan ředitel něco navrhl a my jako předsedové oborových komisí jsme třeba nesouhlasili s takovými věcmi, tak se to prostě neuskutečnilo. Bylo to jednoduché, protože nepanoval konsenzus, takže nějaké nařčení z toho, že pan ředitel prostě přezírá názory a tak dále, jsou neopodstatněné. A jak říkám, spoustu věcí tady bylo řečeno a já to nechci zdržovat. Já se domnívám, že vlastně jedné věci totiž, že nedošlo k takovému pochybení, které by mělo vést k odvolání pana ředitele. Prostě takové pochybení není nebo já, zevnitř té školy, troufám si říci, že většina pedagogů, doufám, že jsem nevyčerpal čas, ale myslím si, že ne. Jsem stejně u konce, takže děkuji a pokud budou dotazy, třeba z řad rodičů na pedagoga, tak jsme schopní také odpovědět.

starosta:

Také děkuji. Dále byl přihlášený kolega, potom se tady hlásil pan zastupitel, pan místostarosta Loukota a pan ????. Prosím o vaše jména na mikrofon.

Pan Exner:

Jsem tady trošičku jako zástupce střední školy, gymnázium, kde učím, řada z vás mě možná zná, protože učím vaše děti nebo jsem učil vaše děti, možná některé z vás. Já zároveň chci říci, že učím skoro 40 let a naše gymnázium je se základní školou přímo bytostně spojeno, protože jsme v jejich prostorách. Jsem tady také hlavně z toho důvodu, že jsem zaujatý svým způsobem, neboť tady na té škole pracují vlastně tři moji rodinní příslušníci, moje manželka,

moje dcera a její přítel, takový latentní zet'. Já bych byl hrozně rád, protože oni pracují s obrovským zápalem a jsou mladí, a já bych byl hrozně rád, kdyby zůstali u toho školství. A to, co se tady teď děje, to je obrovsky odradí. Jestliže dneska rozhodne zastupitelstvo tak, jak rozhodne, a doufám, že spravedlivě, tak se stane strašný malér. Tyhle ti lidi odejdou, to nikdo nebude dělat. Já vám přečtu jednu větu, kterou jsem si tady zaškrtl a která mě zaujala. Já ji považuji za výhrůžku, a představte si, že odvoláte ředitele a přijde jiný ředitel a přečte si od pana Jungwierta větu: "Naše iniciativa vede od všech zaměstnanců školy důsledně vymáhat v případech nutnosti, včetně možnosti, které nabízí trestní právo, dodržování veškerých právních ustanovení a akcí pravidel." Já to teda považuji za výhrůžku, já jsem učitel 40 let a musím říci, že události, dosvědčí mi to řada rodičů, kteří mě znají, ale abych opravdu se bál říci dětem, tak, jak je oslovuji, paní Koudelková určitě ví, že její dcera měla pozvánku na maturitní ples, že ji zvou příšerky vesmíru. Tak já dětem říkám, a říkám to s láskou. Takže bych rád, kdyby to byla první věc, kterou bych zmínil. Druhou věc, prosím vás, tady je, chodí se okolo toho jako horké kaše, přeci odvolání pana ředitele nevzniklo kvůli špatné komunikaci se Školskou radou, zvláště, když jsme slyšeli, že se zlepšila. Odvolání bylo vyvoláno jednoznačně dvěma dámami a nikdo je nejmenoval. Paní Maškovou a paní Stehlíkovou. Podotýkám, opět jsem s nimi ve svém pedagogickém, promiňte, že jaksi mi přeskakuje hlas, ale potřeboval bych se napít, že paní Mašková, paní Stehlíkovou jsem dokonce učil. Ale dokonce tady zcela jasně říká, dovolte mi, abych zase citoval: "I my jsme byli ve vašich třídách ještě před pár týdny spokojeni, ale ukázalo se...". A tak dále, ze dne na den, radikálně změnit odchodem třídních učitelů a kontextem těchto odchodů, díky nim jsme zjistili, že situace ve škole je v některých ohledech katastrofa. Jak jste to spustili? Vy jste tady krásně hovořil o tom, kolik lidí se hlásí, vaše číslovky jsou, většina, mnoho, příliš, žádný důkaz. Takže tohleto považuji za takovou manipulaci. Pobavilo mě něco ještě tady, z Vašeho Otevřeného dopisu. Dovolte, abych to ještě citoval: "Komunikace mezi ní a ředitelem školy je z jeho strany nedostatečná." Školské rady. Poslouchejte dobře. Dne 4.9. se školská rada sešla, manželka mi přišla v půl dvanácté. 26.9. se školská rada sešla a manželka přišla v jedenáct. A pozor, 11.10. přichází moje manželka opět v jedenáct. A včera se vrací z Bulharska, kde byla se svými dětmi, brzy ráno, nespala celou noc a večer šla na Školskou radu. Vrátila se ve čtvrt na dvanáct. Já chápou, že řada z vás pracuje nad rámec svých povinností, ale jestli toto je malá komunikace mezi Školskou radou, je jasné, že se musí domluvit. Mohou pana ředitele ???, že není připraven a tak dále, přeci mohou odročit, tak tam nebudeme do 11 hodin se dohadovat, ale když jste nepřipraven, tak přijďte příště, až budete připraven, ale není to, podle mého názoru, na odvolání školy. A chtěl bych říci, že chápou Iniciativu rodičů, jde jim o děti, je to logické. Tohle, co jste provedli, tuto ultimativní jaksi iniciativu, ???, jednak mi to připomíná vysočanské a žižkovské ženy a jednak jste uškodili obrovským způsobem škole. A já Vás vyzývám, pane Jungwierte, Vy jste říkal, že máte dost času a chcete věnovat deset hodin, běžte do té školy v době, kdy je v provozu. Pak pochopíte, co Vám říkají na Školní radě, že to je úplně něco jiného akademické prostředí a něco jiného je základní škola. Já obdivuji a smekám před všemi učiteli na základní škole, že tam vydrží. Vy, Vaše iniciativa se zbaví těch mladých budoucích učitelů. Takže budu rád, kdybyste to takto domluvili s panem ředitelem a abyste tam byl opravdu, abyste viděl, co ten kantor musí řešit. Já vám děkuji.

starosta:

Děkuji, o slovo se hlásí pan Loukota.

pan Tomáš LOUKOTA:

Zastupitelé před jednáním tohoto mimořádného zastupitelstva dostali různé materiály na stůl a já bych je chtěl doplnit ještě o jeden materiál, protože těsně před jednáním zastupitelstva jsem od jednoho z rodičů dostal písemný materiál a to sice vyjádření nesouhlasu s Otevřeným dopisem rodičů Základní škola Meteorologická, zřizovateli škola, žádostí o zvážení návrhu na odvolání ředitele školy. Takže tolik na informaci zastupitelům, i vám všem přítomným, a já to teď nechám mezi zastupiteli kolovat. Díky.

starosta:

Dobře. Děkuji.

Miloš GALLOVIČ:

Dámy a pánové, jmenuji se Miloš Gallovič a jsem vlastně ve třetím ročníku. Omlouvám se, další předřečníci měli připravené proslovy, tak jestli budu mluvit nesouvisle, tak to se omlouvám, protože nic připraveného nemám, každopádně chtěl jsem říci, že vlastně dlouhodobě dělám na ??? a jako především manažer má být kamarád. Přesto jako vím, že podřízený prostě často ani vůbec neví, jak to má fungovat a nemám nic proti panu řediteli, ale manažerské schopnosti prostě nejsou úplně nejlepší, protože pan ředitel nemá dobrou pozici, takováto situace vůbec nastala. To, že tady stojíme, tak to je prostě špatná manažerská práce, je to špatně odkomunikované. Ale chci říci, že jak se tady řešily různé věci, jako já nevím, špatné informace, nekomunikace, prostě myslím si, že rodiče především mají, aspoň za mě to tak je, mají problém se školním vzdělávacím plánem. Můj syn má letos 5 hodin tělocviku. Ne tři, ale pět. Má totiž plavání, to zabere 3 hodiny. Musí tam nějak dojít, v pátek stráví tři hodiny plaváním a hodinu. Nicméně není to o tom jenom. Uvedu jenom to, že loni chodil na angličtinu velice rád, chodil dokonce na kroužek angličtiny a preferoval to, že šel radši na kroužek angličtiny a preferoval to před výletem, říkal ne, já musím na angličtinu, protože ho neskutečně bavila. Letos absolutně ztratil zájem o angličtinu. On moc jako nekomunikoval dříve, ale není to o tom, jestli má tři nebo pět hodin. Víceméně, jako ten školní vzdělávací plán. Jestli někdo má obavu, já teda obavu o vzdělání svého syna mám, především jsem chtěl říci, že za vzdělání dětí především odpovídají rodiče, nikoli škola. A já nemám žádnou situaci, kdy prostě dítě není přijato do školy, já nemám žádnou volbu, já nechci, aby prostě chodil do školy, on to nebude dělat, to, že šplhá dobře po tyči, tak to je sice hezký, ale od toho jsou hlavní předměty, které ho mají připravit na další vzdělávání a jestli on neudělá přijímačky, mezitím šplhá po tyči, tak pak má teda dramaticky snížené šance v dalším životě. Nicméně myslím si, že celý problém je ve vzdělávacím plánu, kdyby ten zůstal původní, vůbec bychom tady nestáli. A ještě jsem chtěl říci, proč teda jako rodiče nebo zřizovatelé, tak to je školní rada, jsou tu zástupci rodičů, a ti podávají určitým způsobem připomínky. Já nepociťuji potřebu, ale prostě očekávám to od svého zástupce, nicméně i tak. Jinak pane řediteli, protože pan ředitel sám vyzýval na poslední schůzce s rodiči, že mu máme eventuálně psát dotazy. Musím říci, že od zástupce zřizovatele jsem dostal odpověď, pravda, tam bylo napsáno, musí odpovědět pan ředitel, ale dodnes jsem od pana ředitele nedostal odpověď. Není úplně pravda, že pan ředitel je komunikativní a odpovídá. Možná má spoustu jiné práce a chápu, že není každý spokojený rodič, přece jenom jich je poměrně hodně, těch rodičů, kolik jich je spokojených nevím, nicméně to, že vůbec, kolik se připojilo, 50 lidí? Plus mínus, tak už to je varování. Samozřejmě, že v každé situaci, to není tak, že drtivá většina se postaví na jednu stranu a proti a ostatním to je tak nějak jedno nebo jsou spokojení. Prostě už vůbec vznikne skupina, která to dovede až sem, už to je varovné. Já bych byl rád prostě, kdyby já jako byl nespokojen s tím, teda já bych byl spokojen s tím, kdybych skutečně v hlavních předmětem a

ten školní vzdělávací plán byl totálně změněn. Jen nechápu prostě proč se předkládá, to znamená jenom to, že pan ředitel prostě omezuje tu svou práci.

starosta:

Děkuji, tak vidím tři přihlášky, paní učitelka, potom pan Exner a potom paní Šavelkovou jsem viděl. Tak prosím paní Šavelková o slovo.

Učitelka Radmila Falgenhauerová:

Dobrý den, jsem Radmila Falgenhauerová, jsem učitelka třídny II.M, to znamená první a druhý ročník. Pokusím se zkrotit emoce, ale musím na tohle reagovat. Takže plavání. Plavání není výmysl školy, plavání je nařízené ministerstvem školství a je to prostě věc, která musí proběhnout. Ano, ty děti musí dojít, musí plavat a musí dojít zpátky. My z toho také nejsme nadšené, že přicházíme o hodiny, ale běžte to řešit někam jinam, běžte to řešit na ministerstvo školství, ne tady, my za to nemůžeme. Druhá věc, když byste se seznámili se školským vzdělávacím programem a s tím, co pan ředitel k tomu vydal, a podívali byste se na srovnání okolních škol, tak my tam máme ještě ty hodiny navýšené, oproti jiným školám. Tady opravdu viníka nehledejte, hledejte ho někde jinde. Děti se chtějí některé učit. Jsme motivovaní z rodiny, my více neuděláme. Tam můžeme dělat stojky a neuděláme nic. A potom si dovolím jednu osobní věc, promiňte pane Galloviči, já jsem pro Vaše dítě dělala stojky téměř a dělala jsem pro Timona, tak, aby mohl přeskočit jeden ročník, téměř nemožné. Nechtějte po mě, abych toho litovala osobně.

Eva Radová:

/nesrozumitelné/

Radmila Falgenhauerová:

Dobře, ale uvádíte tady různé věci a my se nemáme...

starosta:

Určitě ano, ale prosím jako ty děti z toho úplně vyjměme, v obecných rovinách, ta poznámka je naprosto správná.

Radmila Falgenhauerová:

Hlavně nám šlo o plavání, jako ty tři hodiny strávené v týdnu, s tím my nic neuděláme a není to naše vina. Není prostě. Hledejte, obraťte se na ministerstvo, obraťte se někam jinam. A že ty dvě hodiny nebo hodina potom proběhne, to už je zase věc rozvrhu. A s tím se také nedá neustále manipulovat. Zástupci udělali všechno pro to, aby to nějakým způsobem zvládli. Takže bylo by nutné opravdu se podívat i z druhé strany.

osoba:

Tak, já jsem v minulém vystoupení, k tomu plavání. To není výmysl školy, ale výmysl akademické obce. /nesrozumitelné/

starosta:

Tak, máme připravenou paní Šavelkovou, potom se přihlásil pan Gallovič a vidím paní Adámkovou.

paní ŠAVELKOVÁ:

Děkuji. Já bych chtěla jenom reagovat na vyjádření pana Exnera, a to tak, že bych chtěla jednoznačně deklarovat, že mé vyjádření jako členky Školské rady, není nijak spjato či ovlivněno odchodem pedagogů a chtěla bych, aby toto zaznělo naprosto jednoznačně a ve svém vyjádření se o něm ani nezmiňuji. Napsala jsem ho tak, jak ho osobně cítím, v rámci zhodnocení spolupráce Školské rady s vedením školy. Co se týká zmiňované frekvence a délky jednání, ano, myslím, že nikdo ze členů Školské rady záměrně neprodlužoval délku jednání a snahou Školské rady bylo vždy spolupráce a řekla bych hledání součinnosti v rámci těch jednání. Jak jsem zmiňovala ve svém vyjádření, nespolečnosti nevnímám, jako jsem také uváděla, v frekvenci jednání, délky jednání a nicméně především připravovaných podkladů, které prostě přes maximální součinnost Školské rady neumožňovali to jednání zkrátit a bohužel, i přes délku jednání se nám v některých věcech, díky celé řadě faktických chyb, i případně chyb, které by vlastně vyžadovaly podrobnější korekci těch předkládaných dokumentů, dokumenty na daných jednání uzavřít. Takže to je k té délce, délka jednání je vždy uvedena v zápise pro případné. Děkuji.

starosta:

Tak, pan Gallovič, potom paní Hrábková.

pan GALLOVIČ:

Nemám nic proti tomu, že každý by měl umět plavat, jako možná z toho, co jsem říkal nezaznělo dostatečně, prostě já mám výhrady vůči školnímu vzdělávacímu plánu, tomu, že zasahuje přidáním tělocviku do hlavních předmětů. A to, že já tam nevidím přidáním dalších předmětů nebo nějakého prostoru, dvě hodiny angličtiny ve čtvrtém ročníku, je prostě málo. Ale o to nejde, já jsem říkal.

starosta:

Tak, poprosím, držme pravidla. Než dám slovo paní doktorce Adámkové, jenom poprosím, můžeme tady sice mluvit o sebevětších detailech, můžeme zabředávat do plavání a podobně, ale přeci jenom asi ta podstata té situace v té škole je někde jinde, tak to vezměte ode mě jen jako takovou poznámku. Paní doktorko, máte slovo.

paní ADÁMKOVÁ:

Dobrý večer všichni přítomní, já mám jenom několik technických poznámek, které musí zaznít, abychom se potom nedostali někam na zcestí. To plavání abychom uvedli na pravou míru, bylo to proto, že v 90. letech, při porovnání evropských škol Česká republika nebo tehdy Československo, dopadla nejhůře prosím, proto tam vzniklo postupně to plavání, to je jedna věc. Za druhé, třetí hodina tělocviku je velmi uvažovaná ministerstvem školství jako povinná. Ať chcete nebo nechcete, prostě to pravděpodobně bude. Bylo to z doby, kdy já jsem byla mladá, což jak vždycky říká lehce ironicky pan starosta, já se na něj nezlobím, to už je

dávno, nebo, že hodně pamatuji, a má pravdu. Nicméně jsem šťastná, že tady vidím své pedagogy, ti mi to mohou potvrdit. Dále tedy jasně daný, a o tom prostě nemá smysl říkat, jestli se nám to říká nebo ne, počet kontaktních hodin. Ty kontaktní hodiny žákům dané nemůže překročit nikdo. Jako v žádném případě, takže tam je potom, to je otázka na jinou diskusi. A co se týče té třetí hodiny tělocviku, je velmi pravděpodobné, že přijde příkazem z ministerstva školství. To ale zatím je předběžné.

starosta:

Děkuji. Paní Klečáková.

paní Hana KLEČÁKOVÁ:

Dobrý večer, vážení páni zastupitelé, pane starosto, vážené osoby, vážení kolegové a rodiče. Jmenuji se Hana Klečáková a na zdejší škole jsem učila 40 let. 40 dlouhých let jsem věnovala škole a teď, když slyším, co se tu děje, je mi z toho smutno a je mi to líto. Já když jsem se dozvěděla, že se jedná o pana ředitele, která má být odvolán, sehnala jsem si materiály a mohu říci, pane Jungwierte, Vy asi zřejmě pracujete na vyšších sférách v akademické obci, ale neznáte problematiku škol základních. Vy už jste asi dávno zapomněl, jak to vypadalo ve škole, když jste chodil na první stupeň. Já jsem hrozně byla rozhořčena, když jste vyčetl, já budu citovat, prosím Vás, nerada bych, abych se dostala do nějakého sporu: "Chceme vás ujistit, že dodržování zákonů, etických pravidel a profesionálního chování, budete vyžadovat od vedení školy vůči všem zaměstnancům školy a v případě potřeby ho budete vymáhat s využitím všech právních prostředků." Které to jsou? S lidskostí Vás chceme požádat, abyste se nebáli jakékoliv neprofesionální jednání vedení školy vůči sobě, zaměstnancům školy, rodičům či žákům hlásit naší Iniciativě. Já si myslím, že Vaše Iniciativa si větší právo než uvádíte. Tohle mi zní jako výhrůžka a už jsem ji za svého života zažila, zažila jsem, když vynikající učitelka matematiky musela odejít, protože byla nařčena z toho, že prostě při vyučování jedla chleba. A jednalo se o to, možná, že někteří z vás, kteří tu sedíte, tak tu paní učitelku dobře znáte. A jednalo se o to, že tato vynikající paní učitelka, která vedla metodické sdružení celé Prahy 4, pracovala v jednotě matematiků, měla být vyhozena a když tedy se lidé za ní stáli, tak tato paní učitelka se dostala na převýchovu na jinou školu, kde si ji vážili. Vedení školy, rodiče, a nakonec to dopadlo tak, že se vrátila v roce 1989 jako zástupkyně dané školy. Toto mi to připomíná, prosím Vás, pane Jungwierte, jak můžete říci, že se jedná o to, že děti budou vlastně, že nebudou mít učitele prvostupňového? Tak já Vám něco řeknu. Já jsem si udělala seznam učitelů, kteří učili za ní, učí dodnes a jsou elementaristé. Já je budu tady jmenovat. Jindra Němečková, Věra Píková, Soňa Štefanová, Alenka Dušková, Eva Hájková, ???, Monika Exnerová, Jaroslav Turínek, Iveta Kopecká a Martin Šrámek. Tito učitelé jsou vynikající učitelé, kteří dokáží děti prostě k té školní práci přimět a dokáží tak, že by ty děti chodily do školy i v sobotu. Například mám dovoleno, od paní Dvořákové, maminku holčičky z první třídy, která řekla, že jestliže bude paní učitelka Němečková pokračovat, tak bude sem vozit dceru, i když se stěhuje. Je úplně nadšená prací, ale nejenom paní učitelky, ale rovněž z pana ředitele. Cení si nesmírně jeho přístupu, cení si prostě jeho práce a je pro školu velmi nadšená. Bohužel, dneska má holčičku nemocnou a protože je samoživitelka, tak nemohla přijít, jinak by tady byla. Já třeba vím, že paní učitelka Píková měla hru na školu. A slyšela jsem ohlasy rodičů na to, jak to bylo vynikající, jak se děti těší do školy, jaká je paní učitelka úžasná, a už se těší na 1. září, až budou chodit do školy. Nezlobte se, jak je vynikající a ještě žáci, které učil a dneska už jsou po promoci říkají, to byl tak úžasný pan učitel. Já naváží na pana učitele Exnera, na školu k nám chodil Martin Šrámek. Byl to výborný žák a posléze začal studovat pedagogickou fakultu. Když jsem ho tam viděla,

tak jsem říkala, Vy jste mi udělal radost. Martin školu dodělal, udělat praxi na této škole a učí tam. I když už je hotový, říká, že je tak rád, že je na takové fantastické škole a dneska učí sto hodin, protože nezlobte se, ale já i když jsem stará důchodkyně, tak stejně do té školy chodím, protože tahle škola, to je můj život a já strašně ráda se setkávám se svými kolegy, kterých je tam dost. A to, co se stalo teď, to je trestuhodná věc. Vy jste si neuvědomili, že pokud děláte tuto Iniciativu, tak se může stát, že ti učitelé, pokud by se vyměnilo vedením, pod kterým jsou spokojeni, tak se může stát, že třeba odejdou a na školu se nebudou hlásit mladí, protože se budou bát rodičů, veřejnosti. Já mluvím často se svými bývalými žáky, kterým do školy už sem chodí jejich děti, a nebo jejich vnoučata. Na škole si nikdo nestěžuje, každý ji chválí, každý chválí pana ředitele, říkají, že jim nevadí, děti ho milují, jak mě třeba holčička, no, já jsem dneska viděla pana ředitele, to jsem měla šťastný den. Víte, nezlobte se, Vy se snažíte o to rozhoupat tuto školu a já vím, že pan ředitel je člověk, který opravdu, protože začal učit, tak zná problematiku školství, zná ji velmi dobře a bude ji potřebovat do dalších let, protože do 30. toho roku bude školství zcela změněno, a Vy, místo abyste mu podal pomocnou ruku a prostě snažil se ho podpořit, tak uděláte to, že napíšete tento dopis, rodiče, tedy mí bývalí žáci tvrdí, že vedení školy je výborné, že pan ředitel a rodiče, kteří jsou vlastně už mými pražáky, tak říkají, že pan ředitel je si vědom, co pro školu a pro děti dělá, že pro ně dělá hodně a navíc pan ředitel má odborné kvality a lidské kvality. I to je třeba si uvědomit. Možná, jak to řekl tady jeden pán, jste řekl dobře, že první dva, tři roky se člověk ve funkci rozkoukává. A teď mi řekněte, ta škola, která je tak velká, která nezáleží jenom na tom, aby se v té škole prostě dobře učilo, ale je ji třeba spravovat, je potřeba tam topení opravit, voda, elektřiny, víte jak to vypadá? Nevíte. A budete tu vykládat, že pan ředitel nezvládá Školskou radu a že prostě je hrozné a že tedy budete trvat na tom, aby odešel. Nezlobte se, to je taková nehoráznost, jakou Vy si zosobujete, vlastně moc. Vy napíšete 14. června, člověku, který vede školu, který se vrátí ze školy v přírodě s dětmi, také by tam nemusel být, a Vy napíšete mu dopis, kde ho vyzýváte k okamžitému odstoupení. Já Vám něco řeknu, to je úplně trestuhodné. Jak si to můžete tohle dovolit? Vy si zosobujete právo rozhodovat za paní starostku a za Radu, vy si zosobujete právo prostě rozhodovat za zřizovatele, a já Vám řeknu, když ředitel byl po výběrovém řízení dosazený do funkce, tak těch prvních šest let bylo šest let hájení. A po šesti letech teprve se prostě ředitel hodnotil. Dali jste mu ten prostor? Vy jste mu nedali ani dva roky a už ho odvoláváte? Tohle je mi strašně líto a navíc se mě to hrozně a hluboce dotklo, promiňte.

starosta:

Já Vás jenom poprosím, abyste své vystoupení směřovala ke konci.

paní Hana KLEČÁKOVÁ:

Dotklo se mě, že Vy vlastně napadnete rozhodnutí inspektorů. Ta zpráva vyzněla velmi dobře a Vy jste ji četl a dobře víte, jsou tam samozřejmě klady, jsou tam i zápory, tak dobře, ten zápor, ale Vy nemůžete přece hodnotit práci inspekce. A já bych se chtěla prosím vás, rodičů, zeptat, jestli tedy s tím vším, co říká pan Jungwiert souhlasíte a pokud ne, prosím vás, uvědomte si, že ty paní učitelky dělají, co můžou, že se o vaše děti starají, že se snaží je vychovat, dát jim základy do života. Je to vlastně jakýsi základ a spíše než vypisovat bych si myslela, že byste mohli jít za panem ředitelem a vyříkat si to a spíše škole pomáhat. Pak bych vám velmi, velmi byla vděčná. Děkuji. Děkuji panu starostovi a vám, členům zastupitelstva. Děkuji.

starosta:

Děkuji paní Klečákové, jakkoliv chápu, že ta situace ve škole vyvolává emoce, tak bych poprosil paní Klečákovou, která 40 let zasvětila té škole, tak je to právo možná jistě větší než možná u nás ostatních, takže bych poprosil v těch dalších příspěvcích, nás ostatních, aby ty emoce byly o něco menší. Paní Dufková, potom tam se nám hlásí občanka a potom vidím paní doktoru Radovou.

paní DUFKOVÁ:

Dobrý večer dámy a pánové. Já jsem v první řadě matkou dvou dětí, které školu navštěvují, 2.A a 4.A, ale dneska jsem tady úplně z jiného důvodu. Já bych si dovolila přečíst vám tady dopis od bývalého předsedkyně Školské rady, od paní Sixtové:

Dobrý podvečer, jmenuji se Helena Sixtová a bývala jsem předsedkyní Školské rady při ZŠ Meteorologická.

Se základní školou Meteorologická jsem spolupracovala 12 let, především jako matka, dále jako členka rady rodičů, členka školské rady a později i její předsedkyně. Jsem ráda, že naše tři děti dostaly v této škole dobré základy a byla podporována jejich chuť se vzdělávat.

Celý svůj profesní život se pohybuji ve školství: učím matematiku a fyziku, podílím se na projektech magistrátních i evropských, jsem kariérová poradkyně, koučuji, lektoruji učitele i kariérové poradce, podílela a podílím se na tvorbě několika školních vzdělávacích plánů, vytvořila jsem školní akční plán, spolupracuji s Národním ústavem pro vzdělávání, jsem místopředsedkyní školské rady i na jiné škole.

Díky těmto letitým zkušenostem, kontaktům s lidmi z různých typů škol a dostupným informacím jsem již před rokem rozpoznala signály, že v Meteo se dějí věci, které by se v dobře fungující škole dít neměly. Navíc jsem měla k dispozici zřejmě více informací než ostatní rodiče. Jednak přes školskou radu a také od zaměstnanců školy. Navíc ve škole pracoval více než deset let i můj manžel. S nástupem nového vedení se i jeho práce ve škole stávala obtížnější, protože neplatily téměř žádné dohody a termíny a informace se šířily překrouceně až lživě.

Už v květnu 2018 se v zápisu školské rady objevila zpráva, že komunikace s ředitelem školy vážně. Bylo to napsáno v náznaku a diplomaticky, i když diskuse již byla bouřlivá. Reakcí ze strany vedení školy bylo pozdní oznámení dost zásadních změn ŠVP a omezení vlivu školské rady daného zákonem. Přiznávám, že od té chvíle jsem se vyjadřovala naprosto otevřeně, bez diplomatických kliček a na vkus některých rodičů či zastupitelů příliš razantně. Pojmenovat věci jasně mě nutil strach a obavy, kam to dál povede. Také snaha ředitele vyhnout se schválení ŠVP školskou radou – a tím porušit zákon, ve mně nastavila postoj urgentně a razantně situaci ve škole řešit. Bohužel místo podpory jsem od jiných lidí příliš pochopení nenašla a mrzí mě, že ani ze strany zřizovatele školy. Zřizovatelem byla navíc celá moje snaha smetena na úroveň osobní antipatie vůči řediteli.

Pan ředitel Kulík se na schůzce s rodiči oháněl složitostí tvorby ŠVP a již dříve arogantně prohlásil, že tomu obyčejní rodiče nemohou rozumět. Jeho vystupování ve mně vzbudilo dojem, že problém s ŠVP má spíše on vzhledem k tomu, že i já i manžel v roli zástupce ředitele na jiné škole jsme sestavovali několik ŠVP pro různé obory. Proto se nám zdálo zbytečné o tak jasné a především zásadní věci mlžít a rodičům to zatajovat. Na stejné schůzce prohlásil, že ho úspěšnost absolventů naší ZŠ nezajímá, protože on je ředitelem základní školy

a nikoli střední, kam se žáci snaží dostat. Nepomohla ani naše argumentace připravovanou úrovní přijímacích zkoušek na střední školy a tudíž nutná příprava našich žáků na ně.

Mé kritické připomínky se pokusil omezit pan ředitel Kulik při osobní schůzce těsně před zářijovým zasedáním školské rady. Tuto schůzku zahájil upozorněním, že našeho syna učí on i přítomný zástupce ředitele Pilař. Vzhledem k tomu, že cílem schůzky bylo nastavit soulad mezi školskou radou a vedením školy, poznámka o synovi mi v tomto kontextu přišla nemístná a nepříjemná. Navíc byl velmi rozmrzelý, že jsem si dovedla na toto jednání svědka – mého manžela. Pan ředitel nenabídl žádné řešení stávající situace, žádné možnosti hledání kompromisů, jen mě upozornil, že vůči vedení školy nemohu být před rodiči tak kritická.

V říjnu náš syn za strkanici se spolužákem od třídní učitelky dostal napomenutí. Při následné schůzce jsem argumentovala školním řádem i manuálem pro třídní učitele, který je zveřejněn na stránkách školy a podle kterého je napomenutí až vyšším stupněm kázeňských opatření. Paní třídní Kopecká se mi vysmála, že ona rozhodla z moci třídního učitele a že to tak bude. Žádný zájem řešit spoluprací s rodiči výchovu dítěte. Z její strany žádná ochota k diskusi. Při této příležitosti jsem také zjistila, že stále není nastavená správná výška lavic ve třídě, o což jsme žádali již začátkem září, kdy paní Kopecká přislíbila rychlou nápravu. V mých očích to svědčí pouze o nezájmu dbát o zdraví a pohodu našich dětí.

O dva dny později na dalším jednání školské rady na mě pan Kulik křičel. Přiznávám, že jeho agresivní jednání mě v souvislosti se zásahem vůči synovi a s minulými výhrůzkami dohnalo přímo na jednání k slzám.

Následně manžel podal výpověď. Náš syn před koncem října školu opustil. Kromě náznaků šikany ze strany vedení školy sehrály významnou roli i následující okolnosti: Při nesystémové a nekoncepční změně zaváděného ŠVP byly významně omezeny hodiny výuky českého jazyka, matematiky, ale třeba i fyziky. Tyto stěžejní dovednosti jsou nahrazovány pouze množstvím tělesné výchovy. Nikoli její kvalitou, neboť tělocvik probíhá v nevyhovujících podmínkách, na což ostatně poukázal i související první audit.

Děkuji za možnost vysvětlit okolnosti našeho náhlého odchodu ze školy, které jsou jasné členům školské rady, ale ani ředitel ani zřizovatel školy se o ně nezajímal. Mrzelo mne, že na zastupitelstvu se zářijový zápis ze školské rady probíral jen kvůli nevhodným formulacím, ale nikdo se zřejmě nezajímal o podstatu, která za zápisem stála.

Jsem ráda, že jste se nyní sešli, abyste problémy pojmenovali a řešili. Přeji vám všem, aby se situace vyřešila především ku prospěchu dětí v Meteo.

starosta:

Díky paní Dufkové. Tak paní za panem ředitelem, potom paní Radová, potom se hlásí pan ředitel.

osoba:

Dobrý večer. Já se jmenuji ??? Jsem členkou žákovské rady v Základní škole a mám ve škole dvě děti. Jsem sem přišla, protože se ke mě dostal otevřený dopis a musím říci, že mi to přišlo

jako špatný vtíp, vzhledem k tomu, jaký mám pocit ze školy, protože moje děti do té školy chodí rády a vnímala jsem změnu ředitele jako změnu k lepšímu. Jako za rodiče jako takového. Nemám vzdělání, nemám prostě informace o tom, jak by co mělo vypadat, ale když jsem nevěděla, mohla jsem přijít na jednání s panem ředitelem a vlastně nám to vždycky všechno vysvětlil. To, že to došlo do takových rozměrů, mě vedlo k tomu, že jsem se rozhodla, že jenom sem chci přijít a říci svůj názor, že jsem za něj ráda a chci, abyste to věděli. Děkuji.

starosta:

Děkujeme za Váš názor. Paní doktorka Radová.

paní RADOVÁ:

Dobry večer, já doufám, že jsem slyšet. Tak já bych reagovala jenom na to, co tady proběhlo. Úplně obecně bych začala, že bych poděkovala panu Jungwiertovi, že je ten statečný, na kterého se to všechno svezlo, ale je třeba vzít v potaz, že tu Iniciativu podepsalo 90 lidí. Já jsem byla mezi nimi, mám na Základní škole Meteorologická dítě, nemá žádný problém, jsme velmi spokojeni s paní učitelkou třídní, nemění se, respektive teda asi se bude měnit, ale já to pořád oficiálně nevím, což je vlastně to, o čem chci teď mluvit. Nemůžeme tedy minulé rozhodnutí svalovat na to, že bych měla nějaký osobní konflikt s některými z rodičů, nelíbila se mi práce pedagogů. Já mám možnost srovnat v podstatě obě školy, které jsou na našem území, v našem obvodu, to znamená Písnice a Meteorologická. Víím, že Meteorologická je škola neprůměrně větší, proto si myslím, že si zaslouhuje někoho, kdo má skutečně dobré manažerské schopnosti a zejména komunikační schopnosti. To je to, co velmi postrádám. Komunikace není prezentace a podání informací není možnost pana ředitele hledat, ať už mezi paneláky nebo v jeho kabinetu. To, že se podávají informace, že škola je otevřená, tak jak pan ředitel prezentoval i v koncepci, že by chtěl, znamená, že ty informace jdou ze školy ven, ne, že jsou drženy vevnitř a rodič si je může vyhledat nebo za nimi přijít. Nesdílí se jenom informace, které jsou pozitivní, naopak, negativní informace se sdílí o to víc, s odůvodněním a případně se sdělením, jaké postupy budou přijaty nebo co se udělá pro to, aby ty negativní výsledky, nebo to, co je vnímáno třeba špatně, viz testy Kalibro, se neopakovaly nebo minimalizovaly. I ze své profese se domnívám, že špatná komunikace mezi subjekty vede k tomu, že věci, které vůbec nemusí být vinou pana ředitele, opět viz texty Kalibro, se potom vnímají jinak než jaké ve skutečnosti jsou. Mám pocit, že přístup například paní ředitelky na Základní škole Písnice, je to můj subjektivní, osobní dojem, byl zcela jiný, a i atmosféra ve škole pro mě byla zcela jiná než tady. Ale znovu opakuji, že to není žádná moje nespokojenost s pedagogickým sborem, s výsledky dcery, s tím, jak je vedená výuka, já jsem spokojená, mrzí mě, že některé informace ke mě prostě nejdou, viz to, že se budou slučovat třídy, koho bude mít jako třídního, kam půjde, to jsou věci, které vnímám já osobně jako pochybení a možná je to také tím, že z té pozice, i z členství ve Školské komisi jsem měla možnost volit členy Školské rady, takže některé ty interní informace, které tady zazněli, víím už delší dobu. Takže toto bylo moje rozhodnutí a obávám se, pane řediteli, že to, jak jste sem přišel, že se jdete postavit čelem rodičům, kteří to podepsali, nesvědčí o tom, že vnímáte rodiče jako partnery, ale že Váš přístup, je jsme my a tým pedagogů a potom jsou rodiče na druhé straně. Ale tak to není, tak to nikdy nemělo být.

starosta:

Děkuji. Pan ředitel KULIK.

ředitel KULIK:

Vážení, dovoluji mi jenom reagovat. Věděl jsem, že vyplyne vlastně spousta věcí, které samozřejmě, za prvé, na které nejsem pyšný, na druhou stranu se zcela musím vymezit tomu, že jsem přiměl jednu dámu, že jsem křičel. Já bych moc rád vyzval předsedu Školské rady, který by byl přítomen jednání, tak, jako jich tam bylo spousta, protože ho vnímám jako férového člověka, aby uvedl tuto situaci na pravou míru, jak k tomu došlo. Děkuji.

starosta:

Tak, děkuji. Dále máme přihlášeného pana učitele, který už mluvil. Zachovám pořadí, prosím, můžete vystoupit, potom pan Loukota, a potom tedy se hlásí pan předseda Školské rady.

Alexandros CHARALAMBIDIS:

Já jsem si udělal během tady těch výstupů poznámky, já jenom položím jednu otázku všem přítomným, a především tedy rodičům, protože pan, nepamatuji si jméno, je to můj problém, jste říkal něco o hlavních předmětech a vedlejších předmětech a tak dále. Mě by zajímalo, dokáže vy tady, kteří jste přítomní, říci, co je posláním základního vzdělání? Posláním základního vzdělání je poskytnout základní vzdělání a rozvinout dílčí schopnost jednotlivců. Teď si představte, že tam máte 25 žáků a u každého byste měli potencionálně rozvíjet jeho schopnosti a dovednosti. Ono je to strašně složité, říkám, ti učitelé, kteří jsou prostě v procesu, tak to nejlépe znají, a já bych tady ještě reagoval jednou věcí, totiž jestli znáte přednášku pana profesora Kena Robinsona z roku 2006 z TED-u. On tam říká jednu výbornou věc, která je nadčasová, jsme v roce 2019, ono to platí stále, on říká, škola připravuje na budoucnost, kterou neznáme. Jak víte, že budete potřebovat všichni fyziku nebo matematiku? Co se stane? Co když se stane něco hrozného a půjdeme zpátky na stromy a nebudeme se moct hýbat. Třeba. Proč glorifikujeme fyziku a matematiku před tělocvikem, před hudební výchovou? On tam přivádí jeden příklad, velice signifikantní příklad. Totiž maminka měla dceru, která měla problém ve škole, byla nesoustředěná, prostě měla problém a oni ji řekli, jděte za psychiatrem, protože to není normální. Nedává pozor. Tak šla za psychiatrem, psychiatr se jí ptal, ptal se maminky, co dělá a tak dále, potom řekl mamince, pojďte, pojďte a říkal mamince, já Tě tady nechám a chvíli si s maminkou popovídám. Šli ven ze třídy, nebo z té místnosti, pustil tam rádio a maminka se dívala, pan doktor ji říkal, pozorujte chvíli, co dělá dcera. On ji pustil rádio a dcera začala tancovat. On říká, ona není nemocná, ona je tanečnice. A to je ten problém. My pořád glorifikujeme ve vzdělání některé předměty a některé jsou hlavní, některé vedlejší. Víte, ono to takto už neplatí. Neplatí to hodně dlouho, protože ta společnost se neustále vyvíjí, to vzdělávání se vyvíjí, my připravujeme děti na budoucnost, kterou neznáme, takže nemůžeme vyhovět úplně všem, nemůžeme vyhovět nárokům všech rodičů dané třídy. Děkuji.

starosta:

Tak dál se hlásí pan Loukota.

Tomáš LOUKOTA:

Mám dvě krátké poznámky. Jednak k vystoupení opoziční zastupitelky paní Radové. Ona chválila práci paní ředitelky v písecké škole. Já se k tomu musím připojit, také jsem spokojený s prací této paní ředitelky, ale bohužel musím konstatovat, že i tak se tam vyskytli

nespokojení rodiče, s touto paní ředitelkou. Takže z toho mi vychází, že opravdu nikdo se nedokáže zavděčit všem. A já jsem tady před chvílí říkal, že za mnou přišli rodiče, kteří vlastně jsou nespokojení s výzvou rodičů a přinesli mi podpisy, tak bych chtěl vyzvat pana Jungwierta, aby nám taktéž, zastupitelům, předložil podpisy své Iniciativy. Díky.

starosta:

Tak, dále mám hlášeno pana Horčíka a potom paní Šavelkovou.

pan HORČÍK:

Dobrá večer ještě jednou. Musím vlastně zopakovat svůj úvod, který jsem začal minule, pan ředitel mě uvádí do opravdu těžké situace. Těžko jsem lovil v paměti přesnou chronologii toho, co se tenkrát stalo na té školské radě. Já bych ji popsal asi tak, pan ředitel jako host školské rady požadoval doplněk do zápisu, nějaké své vyjádření k tomu, co předtím v zápisu bylo zapsáno paní Sixtovou. Paní Sixtová dělala zápis, byl to nějaký poměrně kontroverzní bod poměrně /.../ situace, řešilo se předtím právě ta schůzka s panem ředitelem a paní Sixtová nestíhala psát podle diktátu pana ředitele, omluvila se, že nestíhá. Pan ředitel ji na to nějak odpověděl nějakým způsobem, který se jí velmi silně dotknul, že netušil, že píše tak pomalu, nebo něco takového. Ona se v tu chvíli rozplakala nebo začala nabírat na to, že se rozplaká, vyhrotilo se to nějakými dalšími poznámkami, byla to skutečně velmi drsná situace. Já za sebe musím říci, že jsem takhle drsnou situaci v takovém jednání nezažil X let, pro mě byla ta situace také vrcholně emotivní, pan ředitel mi potvrdí, že jsem poměrně silně vystartoval, došlo tam k nějaké trošku hlasitější výměně názorů i z mé strany, že jsem nějak zkritizoval tento způsob vystoupení, že mi poměrně hodně vadil a že jsem se snažil to všechno utlumit, ale způsobem, který tedy rozhodně nebyl tichý a rozhodně nebyl mírný. Takže se omlouvám, že jsem Vás asi příliš nepodpořil, já si situaci pamatuji takovýmto způsobem, snažil jsem se ji skutečně popsat nejvěrněji, jak si pamatuji. Bylo tam několik dalších účastníků, možná ji dovedou popsat přesněji. Tohle je můj vjem, který ve mě zůstal z celé situace. Děkuji.

starosta:

Tak, děkuji, to byla reakce, jenom opravdu, znovu vás vedu zpátky k podstatě problému, nicméně vystoupit můžete, hlásí se paní Šavelková, potom vidím pana ředitele, potom paní učitelku. Prosím.

Paní Livie ŠAVELKOVÁ:

Dobrá večer. Šavelková. Já jsem vysokoškolský pedagog a rodič, já bych ráda jenom tady reagovala na to, že děkuji všem pedagogům a myslím, že jsme všichni na stejné lodi, nezávisle na tom, jestli učíme malé nebo velké. My zase pracujeme s těmi, kteří potom se k nám dostanou, přes ta jednotlivá stádia. Nicméně bych chtěla reagovat na jednu věc, v minulém týdnu vypukla jakási panika, která se týkala zase vlastně debaty o tom, jestli pokud pan ředitel skončí, skončí s ním také program Montessori. Takže můj dotaz spíše směřuje na zastupitele a městskou část, jestli nezávisle na tom, kdo je ředitelem, je možné garantovat, že ten program Montessori, aspoň na té úrovni toho prvního stupně bude zachován, možná bychom tím uklidnili zase nějakou část rodičů. Děkuji vám.

starosta:

Tak, pan Kulik se hlásí.

Mgr. Jaroslav KULIK /ředitel školy/:

Co se týče situace, která nastala, je moji morální a etickou povinností, protože jsem v podstatě ředitelem školy a měl bych být příkladem a vzorem v komunikaci, musím uvést jednu věc, která za moji kariéru pedagoga a vůbec člověka, mě natolik zasáhla, co se stalo tenkrát na jednání školské rady, že jsem ji zcela v detailech řekl určitě své manželce, která se mnou sdílí veškerá úskalí, protože samozřejmě člověk když nemá nikde podpory, tak se samozřejmě svěřuje a je to velmi silná žena, děkuji za to, že je tady s námi taky a moc si toho vážím. Každopádně školská rada, pod vedením bývalé předsedkyně, byla pro mě velice náročným oříškem, protože paní předsedkyně velice ostře vystupovala na moji adresu, velice často, i na různých setkáních veřejných a vyeskalovalo to doslova schvalováním výroční zprávy, kdy si pamatuji přesné detaily toho, jak to všechno probíhalo a já jsem do poslední chvíle se snažil být gentlemanem, což nakonec se mi bohužel nepovedlo a dostalo se to takto k veřejnému jednání. Abych to uvedl na pravou míru, tak se stalo, že byla výroční zpráva, která se píše určitou formou, něco se tam píše nového, něco se tam píše starého. Vyloženě v řeči informatika CTRL+C, CTRL+V. To, že některé věci se prostě logicky nemění a člověk to přejímá z minulé zprávy. Jak jsem již podotýkal, že minulou zprávu zapisovala paní Stehlíková a já jsem se pod ní podepisoval, protože jsem ve funkci jenom tři měsíce, a v zásadě jsem neměl představu o tom, jak vypadala. Další rok jsem sepisoval výroční zprávu já. A psal jsem ji podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, ale některé pasáže jsem si dovolil opravit okopírovat, protože to tak skutečně bylo. A posílal jsem to k připomínkování samozřejmě Školské radě, jestli to bylo včas nebo ne, to je samozřejmě druhá věc, nicméně bylo to zasláno, přišli mi různé připomínky a vzhledem k tomu, že od paní předsedkyně mi přišla připomínka k danému textu, že s tímhle se nemůže ztotožnit a nemůže v podstatě to schválit, s klidným svědomím, a napsala mi to zpátky, tak mě to už opravdu nadzvedlo, protože to byla špička ledovce, která byla předtím. A já jsem si to dovolil konzultovat na jednání školské rady, která vystupovala v té době velice ostře proti mně a byla to první školská rada, kdy jsme se domluvili, respektive školská rada se domluvila, protože já jsem tam byl jako host, že se bude ten zápis dělat bezprostředně v průběhu té školské rady. Předtím se to všechno připomínkovalo korespondenčně, což všichni členové školské rady, i vlastně považovali za dost nekomfortní a zdlouhavé, tudíž se všechno domluvilo, že se bude psát přímo na dané školské radě. V podstatě jsem konfrontoval tento atak, bral jsem to jako osobní věc proti mé osobě a při vyzvání, jestli mám tu práci, že je to v podstatě něco, co minulý rok bylo schváleno bez připomínky, psala to paní Stehlíková, prošlo to úplně bez problémů a najednou je to rozporováno, přitom je to ten samý text a ten samý byl rozporován, tudíž já jsem byl konfrontován, podal jsem jim důkaz, paní kolegyně se mi sice omluvila v danou chvíli, ale bral jsem to jako něco, co bylo bráno osobně. Samozřejmě jednání bylo dlouhé a náročné, přiznávám, a v podstatě někdy k deváté hodině, kdy už se to v závěru blížilo ke konci, byla plodná diskuse a já jsem chtěl připomínkovat zápis, který vznikl předtím a který působil skutečně na moji adresu, kde byly uvedeny různé věci, které jsem pokládal za nepravdu. Pokládal jsem za svoji morální povinnost, jednak vůči veřejnosti, jednak sám vůči sobě, abych se mohl k tomu vyjádřit a nějakým způsobem uvést některé věci na pravou míru. Podotýkám, doposud mám pocit, že se jsem neporušil nikdy zákon, v rámci školské rady, vždycky jsem se snažil dodržet zákonné lhůty, v rámci schvalování, a v danou chvíli jsem rozporoval, respektive připomínkoval některé ty věci, tak to bylo ve sledu, kdy jsem oznámil připomínkování, paní Sixtová se k tomu moc netvářila, že je pozdě, ale školská rada mě podržela a umožnila mi tento fakt, tento akt. Tak jsem začal zcela lidsky naprosto, možná s mírným náznakem emoce, ale já si tu věc skutečně hlídám a nemám problém, že bych na

někoho řval, ne už na dámu, tak jsem v tu chvíli začal prostě diktovat, co se mi na tom nelíbilo. Paní předsedkyně začala hned rozporovat, že tohle to není možné, načež byla upozorněná, že tohle je moje připomínkování už minulého zápisu, to znamená, že už nemá právo připomínkovat, to je jenom moje vyjádření. Když jsem diktoval, dle svého nejlepšího vědomí, svědomí, co jsem potřeboval, s tím, že jsem jí ten akt začal tím, ano, ale máte jenom sedm minut, protože už je pozdě. Takže já jsem začal tento akt, proběhlo to a v momentě, kdy jsem byl u třetího bodu, tak samozřejmě se jí to nelíbilo, protože to musela ťukat do toho notebooku, všichni mlčeli, já jsem připomínkoval, bylo to pro ni diskomfortní, já jsem to chápal, ale chtěl jsem, aby prostě na veřejnosti vyšel můj názor, a po třetím bodu paní předsedkyně řekla, ale čas už Vám uplynul pane řediteli, skončíme to. A já říkám, omlouvám se, ale já jsem ještě nedomluvil, myslel jsem si, že budete psát rychleji. To bylo jediné, co jsem řekl netaktně, takhle to bylo. A já si to pamatuji doteď, protože v tu chvíli nespokojená paní předsedkyně, se vším, co jsem doposud diktoval, tak vyprskla v podstatě v emotivní nějaký projev, který nebyl příjemný, ale vzhledem k tomu, že jsem myslel, že ten zápis mám právo připomínkovat, pokračoval jsem dál. Pozor, je si třeba uvědomit, nechápu, proč se rozbrečela. Protože za ten zápis zodpovídala Školská rada, ale zřejmě si to brala osobně, protože já jsem připomínkoval zápis, který odsouhlasila Školská rada. Pokračoval jsem dál, poslední bod, který jsem uvedl je, že nesouhlasím a osočuji paní předsedkyni školské rady z osobního zaujetí vůči mé osobě, viz připomínkování mé okopírované verze, která před rokem bez problémů prošla a teď neprošla. Tudíž asi žila v domnění, že to je moje, mnou napsané a prostě to neprošlo. To mi prostě dávalo jasný signál, že pro mě tato dáma cokoli udělá, a už je to opravdu špička ledovce, tak jsem prostě takhle, v tu chvíli to samozřejmě byl nekontrolovatelný nával emocí, kdy pan Horčík to správně řekl zakročil a řekl, že to je přespříliš, to už jsme si snad vyjasnili. Paní Šavelková může potvrdit, a v tu chvíli já jsem samozřejmě říkal, ale to je pravda, já mám právo tohle to říci a chvíli jsem trval na tom, nicméně ta atmosféra byla, představte si ťukání notebooku, dáma brečí, hrobové ticho a já musím dojet tuhle tu strašnou věc. V tu chvíli, po nějakých vteřinách, jsem to zarazil, skutečně tomu tak bylo, a řekl jsem pardon, tohle já jsem nechtěl, já jsem chtěl jenom poukázat na to, že tady někdo jedná s osobním zaujetím. Prosím vás, skončeme tuto nešťastnou záležitost a odvolávám vše, co jsem řekl. Já jsem ty body odvolal, přitom to bylo právo mé se vyjádřit. A lituji toho, že jsem nenapsal vlastní vyjádření nebo to neponechal, když teď je to vytrženo na mě jako špinavost, že neumím jednat s dámami na schůzích. Já si to moc dobře pamatuji, přesné detaily toho, jak to proběhlo. A co se týče setkání, setkání s paní Sixtovou, před jednáním Školské rady. Já jsem se chtěl setkat s paní Sixtovou na téma Školská rada, vyzval jsem ji k tomu, dal jsem termíny, ona dala termíny a měli jsme se sejít. Ona se rozhodla, že při bude mít jakoby společnost, pana kolegu Sixtu, pana manžela. Z toho důvodu já jsem nechtěl být samozřejmě sám, poprosil jsem svého zástupce statutárního, pana magistra Tomáše Pilaře, který tam byl přítomen, a první, co bylo jsem uváděl, tak jsem chtěl uvést na pravou míru, že asi jsme se špatně pochopili, když tam bere vlastně svého manžela, že to není v rovině ředitel, rodiče, ale bavíme se na úrovni Školská rada. A jasně jsem deklaroval, že se synem nemám žádný problém a nechci to tady rozebírat, nicméně jen se pobavit o jednání Školské rady a chtěl jsem vyloučit nějaké osobní antipatie, které bohužel potom vyeskalovaly. Byl tam kolega Pilař, je to můj statutární zástupce, který v době mé nepřítomnosti vede školu, je to člověk, který je plně erudovaný a má taky svůj vlastní názor a je tady, aby vám to potvrdil, jestli si někdo myslí, že je to jeho názor, který můžeme nějakým způsobem vést jako zaujatý, prosím, ale tento člověk je statutární zástupce zcela právem a vede celou tu agendu. A kdybych tady nestál já, ale on, tak za mě se postaví pedagogický sbor stejně. Chci tomu věřit a věřím tomu pevně, tudíž prosím jenom, nedělejte ze mě hulváta, někoho, kdo neumí jednat a nechová se opravdu distingovaně a jako gentleman do poslední chvíle. Tohle skutečně tak bylo. Děkuji.

starosta:

Děkuji. Hrozně nerad slyším, že mluvíme o někom, kdo tady není a nemůže se tedy sám vyjádřit, byť jsem si vědom toho, že paní Sixtová to vyvolala tím, že tady za sebe nechala přečíst prohlášení, přesto bych apeloval na to, jestli bychom mohli tuto kapitolu uzavřít a posunout se dál. Mám v diskusi přihlášenou paní učitelku, potom paní Koudelkovou a potom mi dovolte, abych se do diskuse přihlásil já a pokusil se tu diskusi posunout o kus dále. Takže poprosím paní.

učitelka:

Dobry večer pane starosto, dobry večer zastupitelé, rodiče, mí kolegové. Já jsem byla podepsaná pod petičním výborem, takže považuji za své právo se vyjádřit k dané situaci. Já pracuji ve škole dva roky a nebydlím na zdejší městské části. Do školy prakticky jsem nastoupila stejně jako pan ředitel, a vlastně zjišťuji, že vlastně ho do dneška neznám, protože jsem se dozvěděla, že náš pan ředitel je teda hrubý, hrubě vystupuje a já teda musím říci, já doufám, že mluví i za kolegy, já jsem po dvou letech s ním velice úzce spolupracuji, protože mám na starosti vzdělávání cizinců, a tato spolupráce skutečně vyžaduje každodenní kontakt s panem ředitelem, tak já slyším poprvé, že by náš pan ředitel řekl nějaké hrubší slovo, vulgární slovo, natož aby na někoho křičel. To je úplně absurdní situace, protože kdybych mohla mu přisoudit všechny nejhorší vlastnosti, které jsme tady dneska slyšeli, tak mu nemohu přisoudit, že je hrubý, vulgární a že neumí jednat s lidmi. On i s těmi lidmi, kteří mu dva roky mydlí schody a podráží židli, jedná jako gentleman, slušně a s rozvahou. A já si myslím, že to, co se tady vyvolalo, ta strašná petice, kterou vlastně tady napsal pan Jungwiert, na mě působí jako lidový soud. Je to něco odpudivého, hrozného a my stojíme za naším panem ředitelem a za naším vedením. A věřte, že tato situace, kterou pan Jungwiert tady teď vyvolal, a je to na popud, my víme koho, tak destabilizuje školu, destabilizuje celý soubor učitelů, všech zaměstnanců, a musím říci, že být v pozici pana ředitele, tak za to, co pan Jungwiert napsal, tak ultimáta aby mu dával, ultimáta aby okamžitě odstoupil a podobně, tak já bych ho zažalovala. Děkuji.

starosta:

Paní Koudelková se hlásí.

paní KOUDELKOVÁ:

Dobry večer všem, vážené dámy a vážení pánové, dovolte, abych reagovala, nejprve, paní doktoro Šavelková vám odpovím. Ptala jste se na to, zda zřizovatel i do budoucna hodlá podporovat vzdělávací program. Samozřejmě. Oba vzdělávací programy, které už léta vlastně na Základní škole Meteorologická se vyučují, tak byl deklarován, ať už v písemné podobě, v časopise U nás, mými ústy, a nebo i řekněme na webových stránkách úřadu, je to program, který městská část finančně podporovala, myslím ten alternativní program Montessori, do kterého opravdu vložila nemalé finanční prostředky, a nadále ho podporovat opravdu hodlá. Budu ale opravdu objektivní, to znamená, že pokud bychom si chtěli teď připomenout letošní přijímání dětí, tak si skutečně všichni musíme připustit, že pan ředitel počet Montessori žáků navýšil, to znamená, že ta linie spolupráce, v této oblasti vzdělávání, obou vzdělávacích programů, je naprosto v souladu ředitel školy - zřizovatel. Tolik pro Vás odpověď. A dovolte mi, vážené dámy a pánové i jednu věc, sdělení. Tady pan Gallovič, ale mnozí další pedagogové, vystupovali ve smyslu toho, že je úvaha, jak vlastně a co vyučovat do budoucna,

kam se bude ubírat školství. Všichni víme, že školství už dávno s obrovským problémem řešené, se teď vyjevují problémy a vyjevují se vlastně oblasti, kdy si pojmenovala opravdu Česká republika, na veškerý už proběhnuvší rok kulatým stolem, Strategie 2030, kde opravdu ví dávno už, že ředitel školy, a všem ředitelům školy, chybí krajský, ten střední vzdělávací článek, ta opora, kterou měly krajské školní úřady a že pozice ředitele už je neudržitelná v tom modelu, v jakém byla doposud, už dávno nebude udržitelná, znamená to samozřejmě, že je do budoucna ředitel školy vnímán a odborníky směřován k tomu, aby to byl především pedagogický lídr. V tomhle smyslu, ve smyslu pedagogického lídra, je potom opravdu, řekněme zajišťováno a s takovou vizí českého školství, která zůstala stát, s ostatními zeměmi, tak je teprve možno přikročit k tomu, že z toho zastavení se může opět posunout v rámci řekněme už jenom Evropy, pokud bychom se bavili o Evropě, že začne alespoň trochu dohánět Polsko, možná maličko Litvu, o Estonsku bychom nemohli hovořit. Tímhle se trochu okruhem dostávám k tomu, že jsem skutečně, co tady je často zmiňováno, Česká školní inspekce, že jsem požádala pana ředitele České školní inspekce hlavního města Prahy, jestli by mě věnoval čas a konzultovala jsem s ním, protože to byl on, kdo hospitoval celé to šetření České školní inspekce na Základní škole Meteorologická, a v podstatě trochu mě jaksí, pojmenovali jste okamžik, který jsem zažívala, když jsem četla zprávu, ale současně mě trochu mrzí zjednodušená, promiňte mi to slovo, nenapadá mě lepší, interpretace toho vlastně výstupu finálního, já bych si nikdy nedovolila, a opravdu obdivuji každého, kdo k tomu tu odvalu má, relativizovat výsledky, výstupy, České školní inspekce jako správního úřadu s celostátní působností. To bychom skutečně už mohli v té české zemi si vždycky sami hodnotit a vzít si soud nad vším. To nelze. Pokud se budeme chovat mravně, budeme mít opravdu na zřeteli zájem dětí, ale především objektivní, byť vidění skutečnosti, tak si musíme prostě přiznat, že tady přece je instituce, která pojmenovává to, co vyšetřila. Takže pokud se vrátíme k závěru České školní inspekce, tak v podstatě hovoří tam o tom, že pokyny, nebo Základní škola Meteorologická, byly opravdu konstatováno některé nedostatky. Konkrétně je tam vypsáno, nefunkční rozložení práce v rámci školního poradenského pracoviště. Protokol poukazuje na to, že nebyly vypracovány dokumenty k plánování efektivní podpory pro žáky, potřebu asistentu pedagogů. Zpracovávání těchto dokumentů, konkrétní rozdělování práce, vlastní prověřování i směřování práce, je plně v kompetenci pracoviště poradenského na každé škole a to znamená výchovného poradce, metodika, preventistu, školní metody prevence, speciálního pedagoga a v podstatě se dá říci, že tato dysfunkce, toto vlastně neplnění úplně té úrovně, kterou bychom v 21. století očekávali, není vůbec na této škole. To jenom jsem chtěla objektivně pojmenovat to, co tady dnes zaznělo, že skutečně ne všechny jaksí funkce pedagožek byly naplněny tak, jak by měly být, v souladu se zájmy dětí. Takže dovoluňte úplně na závěr jenom říci následující. Domnívám se, že určitý, řekněme jaksí pole komunikační, má skutečně svoje omezení, že ne vždy se daří vzájemná komunikace v úrovni, kdy obě strany mají na mysli společné, to znamená dobro dětí. Jenom vás znova požádám, nás všechny, abychom nerelativizovali, nikdy, výsledky odborného pracoviště. Děkuji.

starosta:

Takže v pořadí přihlášený moje maličkost, paní Fruncová, pan Jungwiert a pan Melichar. Tak, já bych jenom připomněl, že tady už asi zaznělo, že bychom mohli vidět opravdu ty podpisy pod tou Iniciativou. Myslím si, že by to mohlo tady nechat kolovat, jako jsme nechali kolovat petici, kterou poslali rodiče. Děkuji. A druhá věc je, kterou bych chtěl říci. Já jsem nezval toto jednání v tento čas před koncem školního roku, abychom si ukrátili čas, který nikdo z nás nemá, abychom poslouchali to, jak se na Školské radě tu jednodušeji, tu obtížněji, tvoří zápis. To jsou všechno sice věci důležité, nezpochybnuji, ale to není ten důvod, proč jsme se tady setkali. Proč jsem svolal toto jednání, protože jsem byl informovaný o tom, že jsou důvody

pro to, aby pan ředitel odstoupil, a v případě, že tak neučiní, aby ho Rada městské části odvolala. Tak já bych chtěl posunout tu debatu dál. Prosím, přestaňme mluvit o tom, jak se jedná na Školské radě a podobně, ale vystupte tady ti z vás, kteří víte zákonné důvody pro odvolání pana ředitele. Protože tyto důvody jsem tady ještě za 4 hodiny jednání bohužel neslyšel. Takže paní Fruncová, potom paní Jungwiertová.

paní FRUNCOVÁ:

Pane starosto, pakliže jste udělal takovou tu tlustou čáru, těžko můžu říci to, co jsem chtěla. Děkuji.

starosta:

Já jsem říkal, že to posunu dál. Pan Jugwiert.

pan JUNGWIERT:

Když dovolíte pane starosto, já budu reagovat nejprve na to, co už jste řekl, já se domnívám, že zákonné důvody jsou sepsané v našem Otevřeném dopisu členům a zastupitelům a k tomu je potřeba říci, že zákonné důvody pro odvolání ředitele se shledá například porušení ustanovení školského zákona. My neděláme z pana ředitele v podstatě žádného zločince. Kdyby tomu tak bylo, použili bychom jiná zákonná ustanovení. Jedno z toho, proto, aby ředitel mohl školu řídit podle zákona je, aby respektoval školský zákon, a to ve všech ustanoveních. Některá pochybení tady byla uvedena, jiná jsou /nesrozumitelná/, tak se domníváme, myslím si, mohl bych je znovu přečíst v Otevřeném dopise, ale všichni zastupitelé ten dopis četli. Předpokládám, že také budou připojeny k zápisu. Jenom na okraj, že ne všechny důvody, které v tom dopise jsou, tady dnes byly zmíněny, jedním z nich je dlouhodobé neobsazení místa Školské rady. Toto místo rodičů je tady nepostradatelné. Ve spojení s dalšími úkoly se domnívám, že intenzita toho porušení, právě povinností ředitele. Chtěl bych se obrátit ke všem.

osoba:

Oni Vás neslyší dál.

pan JUNGWIERT:

Je to lepší? Dovolím si teď reagovat možná chvíli déle, ale je to z toho důvodu, že řada řečníků se svým vystoupením, na mou adresu. Nejprve bych se chtěl vyjádřit k tomu, co jsem nazval ultimátem. Ono když se řekne ultimátum, je to slovo, které mnoho lidí má negativní formulaci a představují si k tomu něco, co je nutně nepřesné. A já se domnívám, že dáním nějaké lhůty na rozmyšlenou, člověk neví, jak se má rozhodnout, není nutně nepřesné, záleží na tom, co řeknete. Já musím říci za Iniciativu rodičů, že daním panu řediteli možnosti, aby na svoji funkci rezignoval sám a odešel s čistým štítem, bylo pro řadu rodičů těžko překousnutelné, a to z toho důvodu, že naše Iniciativa vyjmenovává řadu důvodů, o nichž se domnívám, že porušují zákon ze strany ředitele. Dávat v takovém případě možnost odejít pouze dohodou se zřizovatelem, není úplně samozřejmá, ovšem v rámci naší Iniciativy nakonec zvítězil kompromis a shodli jsme se na tom, že nemáme zájem panu řediteli jeho další ??? ve školství komplikovat. Není to nutné. My věříme tomu, že pan ředitel je schopen se ze svých chyb poučit, získat další zkušenosti, a že klidně může v budoucnu být dobrým

ředitelem školy. Pan ředitel také zmínil, to, že se se mnou setkal v neděli, před odjezdem na školu v přírodě, prosím, je to termín, který si vybral pan ředitel sám. Oslovil mě e-mailem 6. června, pokud si dobře pamatuji, byl to čtvrtek. Napsal jsem mu své okolnosti a zároveň jsem mu napsal, že se přizpůsobím. Takže k setkání došlo v neděli ráno, před odjezdem na školu v přírodě, nebyla moje volba. Upozornil jsem ho na to, že cílem Iniciativy rodičů je odvolání ředitele z funkce. /nesrozumitelné/ To, proč to ultimátum bylo k určitému datu. Jak všichni víme, někteří učitelé, kterých si řada rodičů váží, si váží těch učitelů natolik, že doufá v možnost jejich návratu. Pokud to bude ve výpovědní lhůtě, tak jediná možnost je, aby k odvolání ředitele došlo relativně rychle, z pohledu naší Iniciativy, porušením zákona ze strany pana ředitele jsou natolik závažná, že nemá smysl v této tezi pokračovat. Nevidíme důvod, proč by k odvolání mělo dojít v nějakém pozdějším termínu. To je to, co někteří nazývají ultimátum. Nyní bych se chtěl vyjádřit k tomu, co zde zmínilo několik řečníků a nazvali to různými jmény, ale týká se to stejné věci. Paní Klečáková například řekla, že je trestuhodné, co konáme, jiní řečníci řekli, že si osobujeme právo jakéhosi lidového soudu nebo právo rozhodovat za zřizovatele. Prosím, myslím si, že by mělo být zjevné, že to tak není. Pokud někdo chce přirovnat to, co je předmětem naší stížnosti soudu, tak dobře, přirovnejte nás. Podnět předkládáme zřizovateli a zřizovatel je podle zákona kompetentním orgánem, který o takové stížnosti může rozhodnout. Nevidím tedy žádný důvod pasovat nás do role, kteří chtějí zároveň žalovat. Pan Exner a paní Klečáková ve svých vystoupeních také upozornili na to, že používáme formulace typu, že ??? a označili to, nevím, jestli to teď dokážu najít, označili to za výhrůžky. Pan Exner, nevím, jestli když upozorňuji na to, že když někdo použije právní prostředky v demokratickém státu, lze považovat za vyhrožování. Myslím, že většina lidí by za vyhrožování považovalo něco, k čemu jsou používány prostředky nečestné. Proč jsem to tam použil? Ano, to je další věc, ke které se dostanu. Použil jsem to tam z toho důvodu, že informace o neetickém chování některých pracovníků už Iniciativa v té době měla a od té doby se objevily další případy. Jsou to citlivé záležitosti, týkající se samozřejmě vždycky konkrétních osob, konkrétních jmen, a některé osoby mají strach. Já tu nechci citovat žádná jména, ale protože samozřejmě se logicky objeví podezření, že si všechno toto vymyslím, tak bych chtěl toto podezření alespoň trochu zmínit. A chtěl bych požádat pana starostu, a pana předsedu Školské rady, jestli by mohli potvrdit, bez uvedení jakýchkoliv jmen zúčastněných osob, že dostali tento týden informaci, že ve škole skupina pedagogů nevybíravým nátlakem požadovala od některých jiných pedagogů, za pohrůžky ztráty pracovního místa, aby podepsali petici na podporu pana ředitele. Chci se také zeptat, pokud toto pan starosta a předseda Školské rady potvrdí, jestli zdroj informace, zdroj této informace považují za věrohodný. Chtěl bych Vás poprosit, pane starosto, jestli by na tuto jednoduchou otázku mohl odpovědět.

starosta:

Pane Jungwierte, Vy nejste ve škole, abyste nás vyvolával, já se do diskuse přihlásím a odpovím Vám, ale teď máte slovo, prosím pokračujte a budou postupovat ti další, kteří jsou. Jednáme podle jednacího řádu. Dle Vašeho přání. Děkuji.

pan JUNGWIERT:

S touto kauzou souvisí i to, co řekl na začátku pan ředitel, že petice na jeho podporu chápe jako milé postavení se za vedoucího pracovníka. Pochopte prosím, že pokud vznikla

protipetice na podporu pana ředitele, tak máme trochu pochybnosti o tom, zda všechny podpisy na ní mají stejnou váhu. Já jsem přesvědčen o tom, že řada podpisů na ní je opravdu.

osoba:

Máte lepší ty podpisy, jo?

starosta:

Promiňte, prosím Vás, nechte pana Jungwierta mluvit, má slovo, kdokoli bude chtít vystoupit, necht' se přihlásí, dostane to slovo také. Děkuji.

pan JUNGWIERT:

Já беру Vaši otázku v potaz, ale prosím počkejme na to, jak odpoví pan starosta a pan předseda Školské rady na moji otázku, která se týká indicií, v konkrétním případě o zastrašování pedagogů. Pokud odpoví ano, dostali jsme ji, a myslíme si, že zdroj je věrohodný, potom možná některé z vás zvyklám ve vašem pevné přesvědčení, že k žádnému kupování nedochází. Pokud jde o podpisy, které odevzdala naše Iniciativa, jak jsem řekl, je jich přibližně 90. My však na tomto čísle nějak nelpíme a nemyslíme si, že je nějak zásadně důležité, jestli je podpisů 90, 30, 20 nebo i méně. Myslím, že úkolem zřizovatele zde nyní je, aby rozhodl, která strana nasbírala více podpisů. Důležité je, pod čím tyto podpisy jsou. Zatímco náš otevřený dopis uvádí seznam konkrétních pochybení ředitele, protipetice na obranu pana ředitele pouze říká, že za ním podepsaný stojí. O tom prosím by neměl zřizovatel, podle našeho názoru, rozhodovat. Jim nejde o to rozhodnout, jestli pro pana ředitele je 20 osob, proti němu 60, nebo nějaký jiný poměr hlasů. Jde o to, co na dvou miskách vah je, lze mnoho kladů, mnoho pozitivních příspěvků pana ředitele chodu školy vyvážit několika málo porušeními zákona a naopak, zřizovatel má povinnost provádět nad školou dohled a má povinnost zajistit, aby byl při řízení školy řádně dodržován právní řád České republiky. Je-li na druhé straně řada rodičů spokojených, je to v pořádku a my je chápeme. Pokud se konkrétní rodič nebo konkrétní pedagog nesetkal s žádnými způsoby jednání, které kritizujeme, je logické, že nemá důvod, aby se k naší petici připojil a chápeme i, že se připojí proti petici, protože mu není zřejmé, co se ve škole děje. V takové situaci je řada rodičů a v takové situaci byli donedávna i někteří z nás. V této souvislosti bych chtěl odpovědět panu Exnerovi na jeho otázku, jak se vlastně naše iniciativa, o špatném chodu školy, dozvěděla. Je to jednoduché pane Exnere, poté, co uvidíte něco, co není obvyklé, začnete prostě s lidmi mluvit, začnete mluvit nejprve s několika sousedy, když zjistíte, že informace se shodují, začnete mluvit s desítkami lidí, začnete studovat zápisy Školské rady. Školská rada, ač to mnoho z lidí v sále stále nepřipouští, je ze zákona orgánem, který školu spoluřídí, Ředitel není jedinou osobou, která může školu řídit a vykonávat pravomoci vůči pedagogům, učitelům a žákům. Pokud si potom dáte dohromady shodná vystoupení nebo shodná vyhlášení mnoha rodičů a zápisy Školské rady, které ukazují na zásadní rozpor mezi Školskou radou a ředitelem, a zároveň mezi ředitelem a početnou částí rodičů, pak se domnívám, že u každého člověka dojde k nějakému podezření v tom, že něco se školou opravdu není v pořádku. Nic komplikovanějšího za tím není. Chtěl bych vás poprosit všechny v sále, zamyslete se prosím, pokud možno bez emocí, i když je jasné, že je to pro všechny z nás těžké, nad tím, jak je možné sebrat přibližně 90 podpisů pod dopis, který tvrdí, že ředitel při řízení školy zásadním způsobem porušuje zákon. To opravdu jednoduché není. Každý, kdo si někdy zkusil sbírat podpisy pod nějakou petici zjistí, že je to poměrně obtížné. Lidé si často stěžují, ale mají-li pak podepsat konkrétní prohlášení, velmi často od toho na poslední chvíli

odstoupí. V tomto případě bylo sebráno obrovské množství podpisů a my si myslíme, že opravdu mají váhu. A pokud říkáte, že je mnohem více lidí, kteří buď podepsali protipetici nebo zůstali neutrální, tak podle mě toto moc velkou váhu nemá. Jde o to, že 90 lidí přibližně tvrdí, že došlo k závažným porušením a je zřejmé, že podpis pod takovýto text dají jenom v případě, že se s takovými závažnými porušeními zákona sami setkali. Nemůžeme převážit několik stovek neutrálních rodičů nebo několik stovek rodičů, kteří by podepsali protipetici, nad tvrzeními, byť jen menší části rodičů, že jsou porušovány zákony. O tom právě má zřizovatel rozhodnout. Dovolte mi také, abych reagoval na vystoupení pana doktora Charalambidise. On nám napsal velmi zdvořilý e-mail, který já oceňuji, musím říci, že já jsem potom ještě delší e-mail napsal, je to na více než jednu stránku, s politováním musím říci, že ačkoli pan Charalambidis svůj e-mail zaslal nejenom mě, ale v kopii i všem učitelům školy a vedení školy, tak když jsem já ho požádal, aby přeposlal on odpověď jemu, stejným adresátům, tak řekl, že to neudělá. Vysvětlil mi pro to své důvody, nicméně musím říci, že to nepovažuji za příliš slušné. Já ve svém dopise, kterým jsem mu odpověděl, jsem se snažil některá jeho tvrzení rozporovat. Není zde prostor k tomu, abych zde celý dopis četl, ale dovolím si vyjádřit se k jednomu bodu, který pan Charalambidis zmínil i zde, když upozornil na to, že podle školského zákona Školská rada ŠVP neschvaluje, ale jenom projednává. Dovolte mi, abych citoval příslušný odstavec, nebo příslušný odstavec mé odpovědi: "U příkladu, který citujete, to jest projednávání vzdělávacího plánu Školskou radou máte jistě pravdu v tom, že zákon používá slovo projednávání a nikoli schvaluje. My si toho jsme vědomi a také v našem dopise netvrdíme, že zákon byl porušený tím, že rada ŠVP neschválila. Tvrdíme pouze to, že zákon byl porušen zavedením ŠVP bez projednání. Situace je však ještě o něco složitější. Jedna věc je litera zákona a druhá jeho duch. Při výkladu slov je třeba přihlídnout též k záměru, který měl zákonodárce při formulaci příslušného ustavení a ke kontextu ostatních ustanovení zákona. Jednotlivé paragrafy nelze číst a vykládat odděleně, bez zvážení jejich propojení. Pokud školská rada a posteriori, po zavedení ŠVP bez předchozího projednání, hlasuje sedmi hlasy z devíti proti zavedení programu, žádný hlas nebyl proti, a ředitel přesto odmítne nový vzdělávací program ukončit nebo alespoň pozastavit, tak je na místě otázka, jaký smysl projednání ŠVP školskou radou vlastně může mít a zda neochotou podrobit se jejímu, téměř jednomyslnému usnesení a doporučení, není ve svém důsledku potřeba rodičů, pedagogů a zřizovatele, podílet se prostřednictvím školské rady na správě školy a tedy porušen jiný paragraf školského zákona než ten, který se výslovně týká projednávání ŠVP. Možná bychom se mohli shodnout alespoň na tom, že takový postup ředitele není nepřímým porušením zákona, je přinejmenším pohrdáním školskou radou. A bez vzájemného respektu mezi ředitelem a radou, jde-li prokazatelně o dlouhodobý jev, nemůže podle našeho názoru žádná instituce dobře rozhodovat. Já myslím, že v tuto chvíli svoji repliku řečníků ukončím, je možné, že pak si v poznámkách ještě na něco vzpomenu, ale nebudu zdržovat. Děkuji.

starosta:

Tak já Vám děkuji a pak byl přihlášený pan Melichar.

pan Jaroslav MELICHAR:

Vážené dámy, vážení pánové, Jaroslav Melichar. Dovolte mi jenom čistě právní vstup, já jsem ho zvažoval, protože už dávno nejsem v zastupitelstvu, kde jsem seděl 17 let, ale cítím velkou potřebu se vymezit k tomu, co tady zaznělo ze začátku a nebylo již akceptováno, a to je sice k takovému vyslovení podezření, že zastupitelstvo řeší problémy školy vlastně politickou dohodou, to tady zaznělo, a já se vůči tomu musím vymezit, protože to doopravdy za dobu své

praxe nepamatuji. Cítil jsem takové obvinění tam z toho, nepamatuji, že by se to tak řešilo a musím říct, že z atmosféry snad předloni, kdy se řešil přístup zastupitelstva k zavádění dietní stravy ve škole, což nás velmi oslovalo, protože by se to netýkalo mnoha dětí, tak jsem to bral jako záminku jaksi takovou srdeční, protože se týkal vlastně mladších dětí, a jenom několik dětí, které by byly v nějakém diskomfortu, tak jsem cítil jako důvod k nějakému zásahu, musím říci zodpovědně, že prodleva, když jsme ještě byli oranžově zastoupeni, tak samozřejmě doprava, viz pana starostu, panovala absolutní jaksi shoda a pro takovou dobrou věc, tady byla široká podpora v rámci celého spektra, že doopravdy se nevyskytovalo, prostě jednalo se o naše děti, a co se týče toho, byl naprostý souhlas v celém zastupitelstvo, které bylo pozměněné než jsme tady, tak si myslím, že to není rozhodující a jsem přesvědčen, že by to tak bylo i nadále. Já nechci předjímat vaše rozhodnutí, protože jsou tady závažné otázky, které se týkají jednak osoby pana ředitele, jednak samozřejmě dětí, jenom vás chci na závěr svého vystoupení požádat, abyste rozhodli doopravdy podle největšího svědomí a vědomí, protože Libuš byla již těch, já nevím 85 let, co tady ta škola je, má spádovou školu, vždycky chtěla, aby ty děti, které sem chodí, tam měly možnost vyrůstat v tom nejlepší možném prostředí a měli nejlepší možnost se vzdělávat, ono totiž posláním školy, jak tady pan učitel říkal, je samozřejmě poskytnout základní vzdělání, ale má to ještě takový rozvitější význam, samozřejmě rozvinout základní, etické a morální hodnoty těch dětí, vštípit jim určitou lásku k rodné zemi, ke své obci, ke svému bydlišti, tady si myslím, že je ještě nějaký prostor prostě, do budoucna tohle zlepšovat, tak bych vás chtěl poprosit, abyste doopravdy velice zodpovědně všichni tohle zvážili a s ohledem na to hlasovali. Děkuji vám.

starosta:

Do debaty mám přihlášeného pana Kulika, potom pana Loukotu a pak se do diskuse hlásím já. Prosím. A paní Fruncovou.

Mgr. Jaroslav KULIK /ředitel školy/:

Já bych jenom s dovolením reagoval na pana Jungwierta, v krátkosti, skutečně jsme se setkali poprvé jako gentlemani, kdy vlastně mi přišel e-mail, ve vší slušnosti a nabídnul mi termíny setkání, včetně telefonního čísla, které jsem si dovolil použít, vzhledem k tomu, že jsem měl poměrně dost náročný program a vybědl jsem ho k setkání, které jsem inicioval na neděli dopoledne. Jak říkám, po prvních minutách představení mi byla nabídnuta velice gentlemany rezignace na můj post a vzápětí mi řekl, že za touto rezignací stojí určitá Iniciativa blíže nespecifikovaných lidí, kteří mají jasné důkazy toho, že vlastně je tady důvodné podezření zákonného, kde já bych tu rezignaci měl přijmout, abych v podstatě neměl zkažený budoucí pedagogický život a víceméně se dohodneme gentlemany. Já jsem si ho vyslechl, protože se prezentoval jako gentleman, který teď není na žádné straně a jenom to zprostředkovává, to znamená, že víceméně jsem mu řekl svůj pohled na věc, v rámci gentlemanské dohody, o tom, jak to skutečně vidím, protože jsem ho viděl poprvé v životě, vůbec jsem nevěděl, o koho se jedná, spíš jsem si uvědomil, že to je teda pan manžel paní Jungwiertové, kterou jsem znal osobně. V podstatě jsme se nějakým způsobem pobavili, ta schůzka trvala jenom tu hodinu a poté jsme se rozcházeli s tím, že pan Jugwiert se, opět velice gentlemany, doptal, jestli informace, které jsem poskytl, v rámci naší diskuse, jestli může nějak interpretovat skupině Iniciativy rodičů, která, na základě toho, může zvážit další kroky a jestli opravdu se to posune dál či nikoliv. Samozřejmě já jsem mu to povolení dal, a tady se někdo ptal, a s tím, že prosím, určitě budu rád, když to budete takto formulovat té skupině nejmenovaných rodičů, ale poprosil bych jenom o takovou shovívavost vůči kolegyním, o kterých jsem myslel, že budou první motiv toho, proč to vlastně všechno vzniká. Takže on mi

to přislíbil, s tím jsme se rozcházel, a já jsem žil v domnění, že je tady určitá varianta k diskusi, kdy jsem poprvé vlastně reflektoval tento problém. Samozřejmě, o této skutečnosti jsem počítal s tím, že se to bude nějak vyvíjet a že mě pan Jungwiert bude opět kontaktovat. Nepočítal jsem, že to bude v takhle rozsáhlé míře. Co se týče druhého bodu, chtěl bych reagovat na vizi staronového vedení. Víte, je to právě to, co tady bylo řečeno. Určitě jste velice vážený člověk, jste otec, máte informace, Vaše paní také chodí do školy pravidelně, máte první informace. Říkám, paní kolegyně, které odsud odcházejí, tak mají v očích rodičů velmi dobrý kredit, protože skutečně byly ikonami, které vedly školu dlouhá léta, na druhou stranu jsou tady určité aspekty, které rodiče nemají šanci vnímat, to je týmová práce, v rámci pedagogického sboru, klima školy, které je do značné míry ovlivněno ještě předtím, než tahleta v podstatě kauza byla rozpoutána a já jsem tohleto zdědil. Nemohl jsem s tím v zásadě rychle hned něco dělat. Tak jsem udělal tlustou čáru a začal jsem s tím pracovat, velice intenzivně a dal jsem tomu šanci. Přišli noví kolegové, ti vůbec o ničem nevěděli, nedejbože ještě ode mě, a v podstatě se skutečně vytvořili a polarizovali částí pedagogického sboru a když se podíváte na ty podpisy, tak jsou tam i starší kolegové, kteří byli před příchodem mým, před příchodem nových kolegů, které vyjmenovala paní Klečáková, jsou tam podepsáni a jestli si myslíte, že někdo na ně tlačil a tito starší kolegové, kteří tady sedí, tak že byli, význam té petice byl tím zásadně nějak ovlivněn, promiňte, ale to je spíš neucta vůči nim. To je jedna zásadní věc. Druhá zásadní věc, nechápu, kde vlastně berete tu jistotu, že staronové vedení je ta správná volba. Vy vůbec netušíte, co se tam děje a promiňte, dovolu mi být gentlemanem a nerozebírat to, prostě došlo k obrovské katarzi a uvolnění odchodu dvou kolegyň, víc to nemohu komentovat. A poslední věc, možná se budu plést, nevím, zmiňujete 91, dovolu mi jenom se zeptat, určitě odchází dvě třídy, v každé třídě počítám plus, mínus 20 rodin. Víím, že z 2.A jsem se potkal minimálně s dvěma rodinami, které v tom nejsou, nevím, viděl jsem i podporu. Já jsem po tom nepátral. A jak jsem říkal hned na začátku, v úvodní řeči, já vás nesoudím, vy máte strach o děti, protože přicházíte, jak bylo řečeno na jedné schůzce, o své druhé mámy. Takto to bylo prezentováno. Já to beru. Ale bohužel ty druhé mámy prostě nedají ten chod školy, nedají chod vedení, najednou jsou nahrazeny a prostě to takhle je. Prostě s tím pracujeme, škola funguje dál a bavíte se o 90 jménech, předpokládám, že za jednu rodinu, za jedno dítě, je jedno jméno. Ono kdyby to bylo o tom, že máme v jedné třídě, kde odchází třídní učitelka, 20 dětí, v druhé 20 dětí, spočítáme si to, v každé mám 20 dětí, většinou jsou úplné rodiny, to znamená, že kapacita za jednu rodinu jsou dva podpisy, tudíž se dostáváme na nějakých 80 plus mínus 10 nespokojených rodičů. Možná, nevím, možná jeto opravdu skutečně 90 jednotlivých rodin, které se pod to podepsali, a mě mrzí, že ti lidé za mnou nepřišli. A je to prostě kauza jako hrom, ohromná destabilizace, kdy máme nasmlouvány, mimochodem, na této škole je prezentace, pedagogický sbor je plně stabilizován, kdy jsme přijali nové kolegy plně aprobované, dává to opravdu zabrat, jsme pod tlakem a můžu vám říci, že my jsme ty pohovory měli nasmlouvané a v momentě, kdy se tohleto otevře, tohleto monstrum s prominutím, tak nám znejistili kolegové. Ptali se, co se tam děje, co se to děje, a byl strašný problém, najednou jsme se báli, že nám odřeknou schůzku a jednání. Pak přišla paní kolegyně, která přišla, potkala se se mnou, potkala se s panem zástupcem, potkala se s paní zástupkyní, tři jsme většinou u jednání, aby bylo zcela zřejmé, kdo zastupuje vedení školy a poté v podstatě dochází k tomu, logicky, že paní kolegyně vyhovuje jí jednání, vyhovují jí podmínky, co se bude dělit, kam půjde, jaké bude zapracování a tak dále, běžný personální pohovor a ona řekne, ta paní kolegyně, ještě mám pohovory tam a tam, dám vám vědět, šla na Prahu 12, velký úspěch, máme plně stabilizovaný sbor, protože všechny kolegyně, které přišly za námi a měly i jinde výběrová řízení, tak prostě si vážily a cenily toho, jak se k nim přistupuje a můžete se zeptat kolegů, jejich většina je v petici, že s těmi kolegy se opravdu zachází velice slušně a je to týmová práce. Takže prosím, mé manažerské schopnosti jsou na jednu stranu, samozřejmě v nějakých rezervách, já jsem

skutečně pedagog, který naběhnul do manažerské činnosti, ale s lidmi jednat umím a to se mi daří, stojí za mnou lidé erudovaní, prosím oprostěte se od emocí, vážení rodiče, chápu to, pro dobro dětí uděláme všechno, já to беру a rozhodně má řeč tady není o tom, že bych nedejbože byl z něčeho podněcován, že bych něco z toho vyvozoval, pane bože, pojďme se domluvit, pojďme komunikovat, já ten prostor prostě nedal. Najednou je to na Zastupitelstvu a teď to řešíme. Děkuji.

starosta:

Tak, pan Loukota, potom moje maličkost, paní Fruncová, pan Pilař.

pan Tomáš LOUKOTA:

Pane Jungwierte, já Vám přečtu začátek posledního odstavce Vašeho Otevřeného dopisu, píšete: "Uvědomujeme si, že v případě úspěchu svého podnětu, přebíráme velkou spoluzodpovědnost za další vývoj ve škole." Prosím nebalamučte ostatní, ta odpovědnost je pouze na nás, na Radě městské části jako zřizovateli školy. Případně na zastupitelích, pokud si vyhradí tuto pravomoc. V dalším případě se dá maximálně hovořit o morální odpovědnosti za rozvrácení školy. Odpovědnost je pouze na nás a z tohoto důvodu já vám přečtu stanovisko Nejvyššího soudu ze září 2019. Byla to kauza, kdy odvolaný ředitel se soudil o vrácení své funkce. A stanovisko Nejvyššího soudu zní: "Zákon nevyžaduje, jak skutek právně uvádí, aby v písemném právním jednání, kterým je ředitel odvoláván z funkce, byly důvody, pro něž je ředitel odvolán, vymezeny po stránce skutkové. Zřizovatel však musí v případném soudním řízení prokázat způsobem nevzbuzující pochybnost, že zde v době odvolání byl způsobilý důvod pro odvolání ředitele školy, to je takové porušení nebo neplnění povinností, které je svoji intenzitou závažné. Není tedy důvodem pro odvolání ředitele z funkce, dopustí-li se v předcházejícím období jen méně závažného porušení nebo neplnění zákonem stanovených povinností."

starosta:

Dovolím si na to navázat, pokud tedy ty důvody zákonné, ke kterým jsem vyzval, aby tady byly řečeny, jsou uvedeny v tom Otevřeném dopise, tak mi dovoluete jeden přečíst, a mám tady otázku na ctěné kolegyně zastupitelky, kam bude směřovat moje otázka, že nerozumím těm důvodům, které jsou tady uvedeny, konkrétně jednomu: "Máme rovněž za to, že ředitel porušil ustanovení § 167 odstavce 4, ve spojení s § 167, odstavce 8 Školského zákona, když nevyhlásil doplňovací volby do školské rady po uvolnění mandátu jednoho z jejich členů, voleného zákonnými zástupci žáků. Ke skončení uvedené mandátu došlo k 30.10.2018, přičemž ředitel školy byl školskou radou již v předstihu, a to dne 8.11." Prosím zapamatovat, to je důležité datum. "8.11. vyzván, aby podnikl kroky k vypsání doplňovacích voleb tak, aby proběhly do 19. prosince. Ředitel tyto volby dosud nevypsal, přičemž uplynulo více než 7 měsíců od doby, kdy ho k tomu vyzvala školská rada od skončení příslušného mandátu. Ředitel školy tak na nepřiměřeně dlouhou dobu významně oslabil rodiči volenou část školské rady, kterému podle volebního řádu přísluší tři mandáty z devíti. Vysvětlení ředitele školy, které dal jednotlivým z nás, to totiž, že měl informace od zřizovatele o přípravě nového volebního řádu školské rady a odložil proto volby do doby jeho schválení, pokládáme za nepřijatelné a proti duchu citovaného ustanovení školského zákona. Je zřejmé, že po dobu přípravy nového volebního řádu platí volební řád stávající, že je účelem zákona ustanovení doplňujících voleb do školské rady zajistit doplnění zaniklého mandátu bez zbytečného prodloužení." Dovolil jsem si to citovat celé. Dámy a pánové, my jsme 5. listopadu v této

místnosti měli ustavující zasedání zastupitelstva městské části, kde se volila rada, členové výboru a podobně. A na žádost opozice a pod tím návrhem toho tisku byla určitě podepsaná paní doktorka Radová, paní Jungwiertová, nevím, kdo všechno další. Nemám to teď tady před sebou a byl nám předložen návrh, návrh usnesení, nebude to asi čist úplně celé, ale v prvním bodě je: "Ukládá radnímu pro školství, aby neprodleně upravil a předložil radě městské části právě už ke schválení stávající volební řád pro volbu členů do školských rad, s tím, že budou odstraněny zejména následující nedostatky." Teď jsou tady vypsány. Druhý bod: "Ukládá radnímu pro školství informovat ředitele škol zřízených městskou částí Praha - Libuš, o nutnosti úprav volebního řádu do školských rad." A za třetí: "Doporučuje odložení nejbližších voleb na dobu po schválení evidovaného volebního řádu do školských rad." My jsme o tom vedli debatu, zařadili jsme to na program, nakonec byl přijatý můj protinávrh, který jenom doporučil místostarostce pro školství, aby navrhla úpravy toho školského řádu, protože my jsme ho tady neměli před sebou a tady kolegyně si daly podrobnou práci, že nám provedly úpravu konkrétních bodů, ale protože jsme neměli celý ten školský řád před sebou, tak jsem poprosil, abychom měli čas se na to podívat. A zároveň jsem tedy, byl tady tlak ještě na ten třetí, doporučil odložení nejbližších voleb a já jsem tedy požádal, že je podle mě zbytečné to dávat do toho usnesení a dal jsem tady slovo, že druhý den zavolał panu řediteli Kulikovi a paní ředitelce Chýlové do Písnice, do školy, aby případně dovolbu do školských rad odložili do doby, než rada městské části schválí, teda obnoví i volební řád. To se stalo 5. listopadu, já jsem 6. listopadu ředitele odvolal, paní vedoucí odboru správní a školství, a já si tady přečtu, že vlastně jedním z těch zásadních důvodů je, že byl pan ředitel 8. listopadu vyzván, aby podnikl kroky k doplnění, on správně argumentoval tím, že byl požádán zřizovatelem, aby tyto volby odložil, a ono je mu to teď vyčítáno jako porušení. Já tomu nerozumím. Já nechci tady říkat, že to je chucpe, dělá to na mě ten dojem, že jste sami vyvolali to, aby se ty volby odložili a potom to tady panu řediteli vyčítáte jako závažné porušení. Já bych prosil, aby mi tohleto bylo vysvětleno, protože jsem přesvědčený, že pan ředitel, na základě projevené vůle zastupitelstva městské části, nemohl tyto volby vyhlásit dříve než po aktualizaci volebního řádu. Mohl, ale pokud chceme spolu spolupracovat jako městská část a škola, tak myslím si, že jsou určitá doporučení, které by měl pan ředitel respektovat, a protože my jsme ten volební řád schválili k 1. dubnu, tak nemohli tyto volby proběhnout dříve než k 1. dubnu, pokud by tedy se pan ředitel rozhodl nerespektovat přání zřizovatele. Což pan ředitel se rozhodl respektovat, a proto nerozumím proč je mu vyčítáno, že jste mu 8. listopadu dali výzvu, aby podnikl kroky, které mají proběhnout do konce roku. Tohle mi není jasné. A to je první věc, a druhá věc je, byl jsem tady vyzván, jestli jsem dostal nějaký e-mail. Ano. Dostal jsem e-mail a musím říci, že chápu, že zoufalí lidé dělají zoufalé činy, já ho nebude čist celý, jenom řeknu je od pana bývalého ředitele pana Běleckého, kde mluví o své dceři, která pracuje ve škole a která byla vyzvána k tomu, aby podepsala petici. A jestli dovolíte, já považuji za středobod tohoto jednání pan ředitel Kulik, nikoliv ostatní pedagogický personál. Tak mi dovoluňte odcitovat to, co tady pan ředitel Bělecký píše o panu Kulikovi: "Dcera šla za panem ředitelem, který se k ní zachoval velmi férově a vyjádřil pro její postoj plné pochopení. Toto jednání pana ředitele velmi oceňuji a děkuji za ně." Byť je to ta pozitivní zpráva, v celém tom e-mailu, ty ostatní jsou negativní, ale čist je nebude, nemám svolení to čist, tak jenom musím konstatovat, že chápu, že někdo sbírá podpisy na podporu ředitele, přešlápne, asi evidentně ano, nemám důvodu tomu nevěřit, ale z toho e-mailu jednoznačně vyplývá, že bývalý pan ředitel Bělecký z ničeho neobviňuje pana ředitele Kulika a oceňuje jeho férový postoj. Tím odpovídám na ten Váš dotaz.

Tak, máme paní Fruncovou, pana Pilaře a paní Radovou potom.

paní RADOVÁ:

Já se vyjádřím jenom k tomu volebnímu řádu, protože já jsem teda jej připravovala, Vy jste se ptal nás a součástí toho usnesení, nebo té informace, co jsme tady přijímali, bylo to, že to bude důkladně provedeno ty změny, já nevím, nedostala jsem žádnou informaci, kdy volební řád byl schválen, takže já vlastně nejsem kompetentní úplně se vyjadřovat k té lhůtě, jestli to bylo, předpokládám bylo řečeno bezodkladně, takže my jsme připravily změny, nebo nějaké návrhy změn, tak já vycházím z toho, že to bylo v nejbližších dnech po tom zastupitelstvu.

starosta:

Děkuji. Paní Fruncová.

FRUNCOVÁ; vedoucí odboru školství:

Já bych si dovolila, to co jsem nestihla ve svém vystoupení a to bych řekla, poděkovat za to, že vlastně rodiče Základní školy Meteorologická, i když zrovna třeba s touto Iniciativou za zřizovatelem došli, protože se domnívám, že to je cesta k tomu, abychom školu dále posouvali. Úplně stejně tomu bylo i se Základní školou s Rozšířenou výukou jazyků a já si myslím, že něco špatného může přinést i věci dobré. Teď mi dovoluňte už jenom v krátkosti se vyjádřit k jednotlivým bodům. Beru si k ruce dopis Iniciativy a budu se obracet k zastupitelům a budu se obracet k rodičům v tuto chvíli. Nerespektování zákonem vymezené školské rady. Bylo to tady opakovaně, nicméně školská rada, jak bylo řečeno, neschvaluje, vyjadřuje se, nicméně školská rada dostala k vyjádření, nepodařilo se vyjádřit včas, byl zahájen školní rok. Závěr, co k tomu chci říct je, že pan ředitel byl za to zřizovatelem napomenut a promítnulo se mu to do odměn, to je věc, kterou on tady sám neřekne, já to v podstatě řeknu proto, aby bylo zcela jasné, že toto zřizovatel zaznamenal a že na to bylo reagováno. A že se nedomnívám, že by se to ještě někdy opakovalo. Dokumenty podle školského zákona jsou předkládány školské radě tak, aby školská rada je měla šanci schvalovat a měla na to měsíc. Pakliže je do měsíce neschválí, ředitel vezme, znova je předloží a školská rada na to má znova měsíc. Takhle je to třeba u výroční zprávy. V dnešní době všechny dokumenty, které by měly být vlastně do začátku školního roku schválené, existují a byly ve verzích, když to řeknu, ano, ještě pracovních, ještě se budou zapracovávat připomínky školské rady, zaslány školské radě. A bylo dohodnuto, že tyto dokumenty budou po zapracování znova zaslány a bude znova delší období, měsíc, tím dokládám to, že jste to nepředpokládal, že by se to ještě někdy opakovalo a že pan ředitel se skutečně z toho poučil.

K dalšímu bodu. Co se týče voleb, nebudu se vyjadřovat, pan starosta již shrnul, řeknu jediné. Nový aktualizovaný volební řád byl platný od 1. dubna 2019. A bylo to z důvodu toho, že když už se něco aktualizuje, tak byla vyzvána ke spolupráci právě školská rada na Meteorologické, protože když jsme zjistili, kolik lidí a kolik rodičů se účastnilo voleb do školských rad na Základní škole v Písnici a na Meteorologické, byl v tom radikální rozdíl. A chtěli jsme udělat všechno pro to, aby se co nejvíce rodičů zapojilo do těch voleb, protože zatímco v Písnici se to konalo v rámci třídních schůzek a vždycky se to dalo takhle nějak prostě zkoordinovat, tak na Meteorologické se to možná konalo při velké akci, při Vánoční hvězdě, nicméně účast byla méně než 5 % rodičů. To si myslím, že je naprosto tristní na tu školu, takže jestli rodiče mají zájem na vývoji té školy, tak bych právě se snažila udělat všechno pro to, aby měli šanci se do té školské rady, prostě jmenovat si zástupce dostatečným počtem hlasů. Proto tam bylo vlastně mnoho připomínek jak ze školské rady, tak i od paní Jungwiertové, s paní Radovou jsem telefonovala, abych si vyjasnila, co vlastně bylo myšleno přesně těmi připomínkami. Ano, trvalo to a bylo to platné od dubna. 1. dubna je termín, z praktických důvodů, panu řediteli se ohlásila Česká školní inspekce, narychlo, ve zkráceném

termínu, se na komplexní posuzování České školní inspekce, což je jediný orgán v České republice, který má právo hodnotit pedagogickou a stránku školy, výsledky vzdělání a soulad se školským zákonem. Nikdo jiný, ani zřizovatel tuto oblast. Tak na komplexní posouzení tohoto orgánu pan ředitel svoji školu připravoval v tu chvíli. Chtěla bych říct ještě jednu věc, tak jak jsme hovořili neformálně s panem vrchním inspektorem, s pražským hlavním inspektorem, tak v podstatě zmiňoval, že nová koncepce těch inspekcí vypadá asi tak, že by rádi chodili ke každému novému řediteli, vlastně ke konci jeho druhého roku, aby zjistili, jakým způsobem se zapracovává, aby mu dali jasno zpětnou vazbu o tom, co se domnívají, že je potřeba ve škole změnit, a co mu možná pomůže i do budoucna, když toto překoná, tu školu vlastně rychleji, když to řeknu dostat k té vizi, kam by ji rád dostal. A potom by rádi chodili na konci pátého roku, výročí vlastně funkčního období, tak, aby dali zprávu zřizovateli, jestli se domnívají, že na ní ředitel je tak lehce podprahově, zralý na konkurz a nebo ne. Mě se ta koncepce České školní inspekce velice líbí a musím říci, že jsem velice ráda, že přišla. Kvůli nám všem, protože je to skutečně jediný orgán v České republice, který to, jak funguje ta škola uvnitř, má právo posuzovat. Zřizovatel má právo jmenovat, odvolávat, jakožto vyšší zaměstnavatel, a vlastně dostat ho do školy ředitele, nicméně Česká školní inspekce má samozřejmě to právo.

Nestabilita v pedagogickém sboru. Jsem velice ráda, že pan ředitel zveřejnil informace o tom, pedagogové jsou zajištěni pro další školní rok. Samozřejmě, je potřeba si vždycky říci a nechat si ta zadní vrátka, každý je jenom člověk, a i ti nahlášení pedagogové, kteří chtějí zůstat nebo přijít, prostě, všechno se může možné stát v jejich životě a do nového školního roku může ta škola prostě ještě něco drobného řešit. Ale ve všech školách to takto probíhá a je to špatně. Nicméně, když už mluvím o té nestabilitě nebo stabilitě toho pedagogického sboru, která je teď deklarovaná i na webových stránkách. Velice jsem tlačila na pana ředitele, aby toto prohlášení, tak, jak to slíbil na projednávání koncepce, dal rodičům co nejdříve to bude možné. Velice se zdráhal. Asi byste, vůbec by vás nenapadlo proč. Zase trošku podkryji karty. Protože je velká vlastně velký strach na škole od pedagogů, kteří by měli učit od září vaše děti, že může dojít ještě ke střetu s těmi pedagogy, kteří odcházejí, a případně s vedením úplně nesouhlasí. Což mě teda jako přivádí k velmi spornému pocitu, nicméně pan ředitel i pedagogové ve vyhlášení v podstatě uveřejnili, že to vedení školy /..... Tak jenom abyste rozuměli tomu, že všechny věci mají dvě strany tady.

Další bod - nedostatečná komunikace s rodiči. Chtěla bych říct, že za tu dobu, co pan ředitel nastoupil, a já jsem nastupovala v podstatě do své funkce měsíc po něm, takže jsme se učili oba dva, to nějak nezastírám, tak jsem se snažila komunikovat na maximum s rodiči. V časopise vycházelo od jara 2018 informace o tom, byla tehdy mojí kolegyní paní Jechová, vedoucí odboru školství z Prahy 12, že jsme na odboru školství připraveni diskutovat, pomoci rodičům s jakýmkoliv problémem. Snažit se zorientovat, snažit se vyjednat prostě komunikaci. Musím říci, že samozřejmě bylo to rychlé, zatím se to nezavedlo, spíše rodiče napíší nebo zatelefonují, než by přišli osobně. Nicméně jsme tam pro vás. Za pana ředitele, tak, jak to pozoruji dva roky, ho slyším říkat přijďte, jsme tam pro vás.

Neuspokojivé studijní výsledky žáků a koncepce školy. Jak tady bylo řečeno hodně a pan ředitel také odkryl karty a řekl tak, jak to je. Samozřejmě, že naznačoval i způsob, jakým se to škola chystá řešit, jestli vás napadají ještě nějaké další nebo byla potom diskuse, aby ty děti byly motivované. Sama jsem při projednávání koncepce navrhovala zmínit i externí evaluační zákon, takto, nástroj na scio testy, které těm dětem samozřejmě přináší za prvé tu absolutní znalost o tom, jak vlastně, když to řeknu, si stojí a přináší jim to i slovní hodnocení. V některých školách je to automatické, tady by to mohlo být pro ně přínosem a přínosem i pro

vás. Když zmíním koncepci školy. V tomto dokumentu je zmiňováno, že koncepce neexistuje. Není tomu tak, prezentace koncepce, která proběhla 5. června je umístěná na webových stránkách školy, zastupitelé ji mají k dispozici a finální dokument v textové podobě si myslím, že na sebe nenechá dlouho čekat, protože se jedná o finální textový dokument. Já tady už nic dalšího nemám. Chtěla bych říci to, že se domnívám, že z toho všeho, co tady bylo řečeno, jakožto vedoucí odboru školství, a ze znalosti zákona, jsem úředníkem, který je oprávněn vykonávat činnost v oblasti školství podle státní zkoušky, neshledávám žádný důvod k odvolání pana ředitele. Pochyby tam byly, došlo k nápravě, došlo nějakým způsobem /.../.

starosta:

Tak děkuji za toto vystoupení. Hlásí se paní, pan Pilař, omlouvám se, potom paní učitelku, vidím pana Jungwierta a paní Bláhovou. Poprosím pane Pilaři.

pan PILAŘ:

Dobry večer všem. Bohužel musím konstatovat, že pan starosta a teď paní inženýrka mi prakticky vzali všechny slova, protože jsem chtěl trošku uvést ty zákonné důvody, co zmiňuje Iniciativa, což teď udělala paní inženýrka. Já bych jenom doporučil panu Jungwiertovi, potažmo celé Iniciativě rodičů, ať si prostudují § 168 o školské radě, o které se tady mluvilo už příliš a i ve svém dopisu máte chyby, kde zmiňujete, že školská rada neschválila ŠP. Opět, školská rada neschvaluje, takže já jinak děkuji, všechno proběhlo, paní inženýrka i vy jste odpověděli na stabilitu a tak dále, takže já teď nemám bohužel nic, co více říci. Děkuji.

starosta:

Než dáme slovo paní učitelce, tak se s technickou hlásí pan Řezanka. Blíží se nám 11. hodina.

pan ŘEZANKA:

Já bych poprosil podle článku 13 jednacího řádu bodu 2, jestli chceme jednat po 23. hodině, tak si to musíme odhlasovat.

starosta:

Děkuji, upozorňuji na to, že kdybychom přerušili toto zasedání zastupitelstva, tak bychom museli pokračovat v příštích 14 dnech. Abychom nejprve hlasovali, jednání po 11. hodině, protože nepředpokládám, že bychom za 6 minut ukončili. Takže dovolte mi, abych dal hlasovat to, že budeme jednat dnes po 23. hodině. Kdo je pro? Takže jednomyslně. Děkuji a poprosím paní učitelku, potom paní Radová a pan Jungwiert.

paní učitelka:

Já využívám poslední možnost, já bych jenom chtěla říci, abychom si všichni uvědomili, že zhruba 6 tisíc pedagogů schází v republice, pedagogové odcházejí ze škol a věřte, že to není jenom důvod nějakých malých financí. On je to i důvod ten, že pedagog nemá dneska žádné zastání, že si na něj každý, skutečně každý otevře pusku, každý ho může beztrestně označit za lháře, jako dneska pana ředitele, a nic se neděje. Já takto neznám, kde by si takhle lidi vyskakovali, do slova a do písmene, na učitele, na zaměstnance, na doktory a podobně, jako

se vyskakuje na učitele. Učitelé nehrnou se do školství, bohužel, učitelé chybí a na místa ředitelů se už vůbec nikdo nehlásí a já se jim nedivím. A když máme slušného člověka, který se hlásí na místo ředitele, chce pracovat, chová se více než korektně, tak co děláme? Podkopáváme mu přece židli, to je přece normální v České republice. My ho nechceme podpořit, my ho prostě potrestáme. A já si myslím, že prostě my máme slušného ředitele, za kterým pedagogický sbor stojí, který je otevřený poslouchat, tak prosím pěkně dejte mu prostor, ať můžeme poslouchat, ať on může poslouchat, a ať můžeme vzdělávat ty naše děti v klidu a v pokoji.

starosta:

paní doktorka Radová.

paní RADOVÁ:

Tak bych reagovala, myslím, že doktoři zrovna jsou na tom dost podobně, rodiče jsou doktoři a myslím si, že ve zdravotnictví je to poměrně běžná věc, už si zvykají, ale to jsem nechtěla říci. Já jsem chtěla jenom dneska za paní Fruncovou, protože já jsem tady zmínila tu komunikaci a opravdu ze své strany to považuji za základní, za důležitou věc, už jsem to říkala i na Zastupitelstvu, je to sdílení materiálů, sdílení informací, to, aby skutečně škola i rada byla otevřená, trošku výtku teda k tomu volebnímu řádu, jak jsem předpokládala, že to bylo dříve, a příště bych asi ocenila nějakou informaci, když už navrhujeme v usnesení nějakou změnu, tak aby se k nám dostala, protože hlídat všechno se nedá. Totéž teda bych se asi zeptala paní Fruncové, možná pana ředitele, co teda dělat s tou komunikací, tam si nemyslím, že bylo přijaté nějaké opatření, a nepoznala jsem to ani z koncepce školy, která teda byla představená, ta vypadala moc pěkně, kdyby se všechno povedlo, bylo by to super a měli bychom tady nejlepší školu na světě. Tak jenom, jak to plánujete zlepšit, nebo co se dá dělat v tomhle směru? Protože já se necítím úplně informovaná a fakt nechci chodit na odbor a myslím si, že bych ty informace měla dostávat automaticky.

starosta:

Tak, pan Jungwiert.

JUNGWIERT:

Vážení, já bych si dovolil. Pane starosto, vážení přítomní, já bych si dovolil reagovat na některé vystoupení. Začal bych pan starosto s Vámi. Děkuji Vám za odpověď, která se týkala dopisu, který jste dostal od pedagoga, musím vyjádřit lítost nad tím, že jste dopis nečetl celý, s odkazem na to, že ho nemáte právo, ale řekl jste jméno osoby, které se to týká a která byla obětí této kauzy. To mě velmi mrzí, já jsem Vás ve své otázce prosil, jestli byste jména všech zúčastněných, a to jak těch, kteří byli obětí kauzy, tak těch, kteří vykonávali nátlak, vynechal. A Vy jste vynechal i jméno osoby, která tento čin oznámila. K tomu, co jste řekl o tom dopisu, tak bych chtěl říci, že vůbec toto chování jsme nedávali za vinu panu řediteli. Já jsem o tomto dopisu mluvil v souvislosti s ním, že tu byly prezentovány podpisy na podporu pana ředitele ze strany pedagogů a snažil jsem se vnést určitou pochybnost do toho, jestli všechny tyto podpisy mají stejnou váhu. Nepřičítám je chování pedagogů, kteří vykonávali nátlak na jiné pedagogy, pana ředitele, to chci jasně říct, o tom nemám žádné informace. Dále bych se chtěl vyjádřit k tomu, co jste řekl o volebním řádu. Skutečnost, že v době, kdy byl jeden post v rodičovské části školské rady, projednáván nový volební řád zřizovatelem, nám byla známa.

Je však nutno říct, že v době, kdy se projednává nový volební řád, stále platí volební řád starý. Pokud není explicitní nějakým ustanovením výše. A z povahy příslušným ustanovením školského zákona a volebního řádu do školské rady plyne, že v případě doplňovacích voleb, a pouze o těchto volbách mluvíme, má být volba na uvolněné místo provedena bez zbytečného prodlení, takže data, která jste citoval, z našeho dopisu, jsou opravdu běžná. Školská rada vyzvala ředitele školy, aby doplňující volby, nikoli řádné volby, ale doplňující volby, provedl do 19. prosince, v souvislosti s organizovanou akcí v prostorách školy. Podle školského zákona volebního řádu je jedinou osobou, která je zodpovědná za vyhlášení voleb do školské rady, pan ředitel. Ale buďme velkorysí, jak ke zřizovateli, tak k panu řediteli, ano, projednával se nový volební řád a došlo zřejmě k chybné komunikaci a beru, že nešlo o zlý úmysl ani ze strany ředitele, ani ze strany zřizovatele. Pan ředitel byl zřejmě uveden v omyl informací zřejmě školského výboru zřizovatele, že nemusí volby, doplňující volby pořádat, dokud nebude schválený nový volební řád. Dobře, omluvme za to toho, koho se tato situace týká. Ovšem jak jste sám řekl, nový volební řád vstoupil v platnost 1. dubna. Dnes je 25. června a řádné volby jsou svolány na říjen. Znamená to tedy, že od 1. dubna, kdy platí nový volební řád, zůstane do doby konání řádných voleb přibližně půl roku neobsazené místo zástupce rodičovské části školské rady. To je prosím v přímém zákonu se školským zákonem a s volebním řádem. A já tu chci v této souvislosti opakovat už poněkolkáté to, co myslím stále mnohým není jasné. Situace není taková, jako byla před mnoha lety, že školu řídil pouze ředitel. Školu řídí dva orgány, řídí ji ředitel a řídí ji školská rada. Školská rada má mít složení odpovídající zákonu a toto složení lze zajistit pouze volbami, které jsou provedeny tak, jak stanoví školský zákon. K tomu nedošlo. Chtěl bych odpovědět panu radnímu Loukotovi. Jednak Vás chci, pane radní, ujistit, že pokud jsme použili termín spoluzodpovědnost vedoucích za školu, tak nebylo opravdu myšleno tak, že bychom chtěli převzít část pravomocí školy nebo zřizovatele. Z naší strany, a to jsem myslím zdůraznil ve svém dnešním vystoupení, toto bylo myšleno jako nabídka pomoci, kterou zřizovatel, případně vedení školy může využít, ale samozřejmě nemusí. Citoval jste také judikaturu Nejvyššího soudu. Myslím, že jde o tu samou, jako jsme studovali my. Ale kromě judikatury Nejvyššího soudu je potřeba prostudovat i související rozhodnutí obecných soudů, ke kterým se Nejvyšší soud vyjadřoval. Nejvyšší soud se nevyjadřoval ke skutkové podstatě sporu, při němž byla odvolána ředitelka základní školy, ale pouze kontroloval zákon o rozhodnutí obecně soudu. A kdybyste si přečetl, jaké byly důvody obecních soudů, rovněž významy zákonnost odvolání ředitelky školy ze své funkce, zjistil byste, že ty důvody byly velmi podobné těm, které uvádíme ve svém Otevřeném dopise a v dalších podkladech. Chci se ještě zmínit k tomu, co zde bylo řečeno několika předchozími řečníky, a to k tomu, že vyučující a pedagogové obecně, se často stávají terčem útoku. Mě je to moc líto a vím, že k tomu někdy dochází, ale prosím, ať jste na straně kohokoliv, myslím, že byste se mohli zamyslet nad tím, jestli je zde útočník na nějaké konkrétní pedagogy. My jsme žádné jméno nikoho nevyslovili. Jak jsem řekl ve svém vystoupení, my si všech pedagogů vážíme, vážíme si i nepedagogických pracovníků a v tomto sporu jsme se dosud vyhli jmenování kohokoliv, a to i v těch případech, kdy se domníváme, že se příslušné osoby dopustili neetického jednání. Nepřipadá mi tedy fér, pokud někteří z vás naznačují, že my útočíme na pedagogy. Poslední replika k panu Pilařovi, pane Pilaři, řekl jste, že máme ve svém Otevřeném dopisu chybu, která se týká § 168 odstavce 1 Školského zákona. Díval jsem se, je samozřejmě možné, že tam nemáme jednu chybu, je možné, že tam máme chyb víc, ale v tom o chybu nejde. To, kde citujeme tento paragraf, je odstavec, který je citací zápisu školské rady. Není to náš text, je to jasně uvedeno tím, že příslušný odstavec je z obou stran o dva centimetry kratší, uveden /.../ a před tím začátkem jasně říká, že se jedná o citaci zápisu školské rady. Školská rada ve svém zápisu uvedla, že zavedení nového ŠVP nedoporučuje, neschvaluje. Takto jsme to citovali. Nic víc. Děkuji.

starosta:

Přihlášeného mám pana Loukotu. Jestli jsem nikoho nepřehlédl.

pan Tomáš LOUKOTA:

Ještě poznámka k tomu stanovisku Nejvyššího soudu. Já jsem to uváděl jenom jakoby příklad pro ty zákonné důvody, pro tu jejich sílu těch důvodů, ve Vašem případě, na co se odvoláváte. Jinak ta kauza byla trošičku jiná. Oba hovoříme o té samé zřejmě. Tam rozdíl byl v tom, že zatímco Vy navrhuje jako zástupce rodičů odvolání ředitele, tak v této kauze navrhovali pedagogové odvolání ředitele. To byl zásadní rozdíl. Ale co jsem chtěl říci. Ještě k těm doplňujícím volbám. Tam totiž zazněla jedna zásadní věc, důvod, proč ty volby byly odložené, byl ten, nebo jeden z těch důvodů byl ten, že byla pochybnost, právě o tom, jak mluvila paní Fruncová, že volební účast dosahovala 5 %. A tam byla nějaká podmínka minimální volební účasti, což znamená bylo zjevné, že pokud ty volby proběhnou, tak budou platné, protože se zúčastní málo rodičů. Proto jeden z těch návrhů na úpravu toho volebního řádu je, aby ta minimální hranice vypadla a při jakékoliv účasti rodičů ty volby byly platné. To byl důvod, proč nebyly vyhlášené podle starého volebního řádu, proto se čekalo na ten nový volební řád, aby podle počtu rodičů ty volby byly platné.

starosta:

Hlásí se paní Exnerová. Pokud nebude nikdo další přihlášený. Ještě támhle, dobře.

paní EXNEROVÁ:

Tak rozhodla jsem se, že také promluví. Já bych jenom chtěla krátce říci, že na té škole pracuji přes 20 let, vystřídalo se několik ředitelů. Za posledního pana ředitele jsem byla už i ve funkci zástupkyně ředitele. Kolegyně, které se podílely na vedení, které jim také /.../ na radě školy. Mám pocit, že po odchodu bývalého pana ředitele a po půlroce takového bezvládní, které u nás nastalo, se většinou výrazně ulevilo, když nastoupil nový pan ředitel. Bohužel, bývalé kolegyně vedení toto celé neunesly a vyústilo to jejich odchodem. Dříve jsem úzce spolupracovala s paní bývalou zástupkyní a ona mi sdělovala, že odchází ze své funkce pro neshody s panem ředitelem a že ráda zůstane na té škole učit. Ovšem po prázdninách se stalo úplně něco jiného. Obě bývalé kolegyně, které byly ve vedení, se změnily - na všechny věci, které nový pan ředitel navrhoval se tvářily negativně a dávaly najevo, že rozhodně s ním nějak spolupracovat nechtějí, a přenášely to na nás všechny ostatní. Jejich odchod, myslím, že sice ublížil možná některým rodičům, některým dětem v té škole, ale celkově nastala v té škole úplně jiná atmosféra, která doposud nebyla a čas ukáže, jestli to bylo správné rozhodnutí nebo ne. Věřte mi, že v letošním školním roce to tam měly velice těžké, protože za nimi nikdo nechodil, každý se jim částečně vyhýbal, protože všechno z jejich strany bylo negativní a nic nebylo dobré, i ta školská rada, všechny ty jednání byly nastavené tak, že ještě tedy ve spojení s bývalou členkou, snažily se všechno prostě jenom tak, aby všechno bylo špatně, aby vlastně ředitel neudělal jednu dobrou věc. A tak asi to chtěly. Myslím si, že veškeré to jednání, které tady teď je, o školské radě, svědčí o tom, že je, za tím stojí někteří bývalí členové školské rady, protože jinak já si to tedy vysvětlit nemohu, opravdu tedy je to, byl to těžký rok, protože jsme se potýkali s nevráživostí od některých kolegů a s jejich neustálými útoky a neustálými pohledy. To je asi vše, co jsem chtěla říci.

starosta:

Prosím, ještě pan pedagog a ještě vidím pana Jungwierta, dobře. A myslím si, že se blížíme ve vystoupení ke konci. Prosím.

Jaroslav TURINEK; pedagog:

Dobrý večer. Jmenuji se Jaroslav Turinek, učím na škole 26 let a zažil jsem tam asi 5 nebo 6 ředitelů. Protože se čas nachýlil a paní kolegyně Exnerová přijde určitě pozdě, tak to zkrátím. Při každé té výměně trvalo 2-3 roky, než si to trochu sedlo. Nevěřím tomu, že kdybyste přistoupil k odvolání ředitele, že se ta situace od září zlepší, že to bude trvat minimálně další 2-3 roky, než se situace uklidní nebo zlepší. Doporučoval bych lepší komunikaci a to je všechno.

starosta:

Děkuji, pan Jungwiet a potom paní Adámková.

pan JUNGWIERT:

Chtěl bych se vrátit k tomu, co zde myslím že stále setrvává jako nepravdivá informace nebo nepravdivá interpretace, a to, že příčinou našeho podnětu je odchod dvou pedagogů. Jak jsem řekl, odchod těchto dvou pedagogů, kteří tu byli mnoha řečníky mnohokrát citováni, byl pouze rozbuškou, která vedla k tomu, že se mnozí rodiče, kteří byli do té doby spokojeni, začali o chod školy zajímat, mluvili s druhými rodiči, prostudovali zápisy školské rady a zjistili, že v řízení školy jsou závažné problémy. Prosím nechme tyto dvě pedagožky stranou tohoto sporu. Opravdu se jich to netýká, my za ně nebojujeme, někdo tady zmínil, že by se obával staronového vedení školy. My jsme to výslovně v naší žádosti uvedli, rozhodně nemáme představu, že by se kdokoliv z minulého vedení měl do vedení školy vrátit, my nebojujeme za žádné předchozí vedení. Někdo tady zmínil, že nám odešli vlastně druhé matky našich dětí. Prosím vás, opravdu nevěřte tomu, že to mohlo být příčinou tak závažné akce, k jaké jsme se rozhodli. Já mám ještě staršího syna na jedné blízké základní škole, minulý rok chodil do druhé třídy, ke konci školního roku jeho třídní učitelka oznámila odchod. Byla to tedy úplně stejná situace, jaká teď nastává ve třídě mého druhého syna, stejné Základní škole Meteorologická. Kdybych minulý rok rozpoutal podpisovou akci za odvolání ředitele na jiné základní škole, v okolí Libuše, asi byste o tom slyšeli. Opravdu nevěřte tomu, že důvodem naší stížnosti nebo našeho podnětu je odchod dvou konkrétních lidí, my jsme tady ty osoby sami nejmenovali. Ještě mi dovolu, protože odpovědi pana ředitele se netýkaly úplně všech našich otázek, a chtěl bych se vrátit ke kauze promítání amerického psychologického horroru Kruh. Chtěl bych se Vás, pane řediteli, zeptat, jakým způsobem jste při šetření podnětu rodičů postupoval.

starosta:

Pane Jungwierte, pokračujte prosím. Opravdu my jednáme podle jednacího řádu, když se pan Kulík přihlásí do debaty, bude, ale jako nejsme ve škole, abyste ho vyvolával. Děkuji.

pan JUNGWIERT:

Dobře. Děkuji za upozornění. Chtěl bych se zeptat, zda jste postupoval v souladu s vnitřními směrnici školy pro vyšetřování podnětu rodičů pro neetické chování, jako pochybení pedagogů, chtěl bych se Vás zeptat, jestli jste postupoval v souladu s manuálem České školní

inspekce, která se věnuje prevenci a postupu při šetření a vyřizování stížností předmětu, chtěl jsem se zeptat, jestli se si tento horror pustil, jestli Vám ty scénky nepřišly příliš mnoho pro sedmileté děti? Chtěl bych se zeptat, zda jste podle právních předpisů tuto kauzu vyšetřil a zda o tom existuje nějaký zápis. Děkuji.

starosta:

Tak, teď se hlásí paní Adámková, potom pán úplně vpravo a potom paní Šavelková. Paní Adámková stáhla, takže pán vpravo, u topení, které snad netopí. Ano, prosím.

Viktor KELLER; pedagog:

Dobrý večer, já se jmenuji Viktor Keller, učím na Základní škole Meteorologická, původně jsem vůbec nechtěl v té debatě tedy vystupovat, situace na škole považuji aktuálně poměrně dost svízelnou, já osobně nepodporuji návrh na odvolání pana ředitele, přál bych si, aby ve funkci zůstal, ale cítím potřebu ohradit se vůči slovům kolegyně Exnerové, které tady pronesla na adresu odcházejících kolegyň. Rozhodně to není názor celého pedagogického sboru. Možná je to názor její nebo lidí jí blízkých, ale ne všech. Děkuji.

starosta:

Děkuji. Paní Šavelková.

paní ŠAVELKOVÁ:

Já bych cítila v tomto vyjádření, nicméně jako členka školské rady bych chtěla vyjádřit, že považuji součinnost všech stálých i bývalých kolegů školské rady za profesionální a velmi kvalitní a součinnou.

starosta:

Tak, nevidím nikoho dalšího přihlášeného do diskuse. Tak, pan Jungwiert a pan Kulik. Teď jenom poprosím, jestli si dáte přednost. Dobře, tak pan Kulik.

Mgr. Jaroslav KULIK /ředitel školy/:

Takže nejdříve bych odpověděl paní Radové, v podstatě jen tak od srdce, v rámci komunikace s rodiči, je jasně nastavená a jeden z posledních bodů, který jsem tam dopsal ještě před prezentací, respektive před jednáním se školskou radou, tak je také v podstatě něco jako komunitní kavárny nebo něco takového, s čím se člověk může potkávat. Co se týče informací vůči rodičům na webových stránkách a přes elektronickou žákovskou knížku, tak se domnívám, že jsme udělali poměrně velké pokroky a samozřejmě to je jediná možná varianta, kde zlepšit tu komunikaci, abyste dostali relevantní informace, ať už od třídních učitelů, tak od vedení školy. My to teď dabujeme tím, že vlastně něco dáváme na aktuality webu školy a zároveň to dáváme na elektronickou žákovskou knížku, s odkazem na web školy, to znamená, že ten přísun komunikace, respektive těch informací pro rodiče, je oboustranný, přes vlastně i mobilní aplikace umožněný a snažíme se samozřejmě maximálně rodiče informovat, ovšem o věcech dopředu. Některé věci dopředu nejdu, protože hold je to velice se rychle vyvíjející proces a kolikrát přijdou domů děti a řeknou něco dříve, než my to máme ucelené a připravené, to chápu, na druhou stranu, myslím si, že jsme udělali poměrně

dost značný pokrok v tomto a v podstatě třídní učitelé, ne všichni jsou zvyklí pracovat s elektronickou žákovskou, ale používají třeba nástěnku třídy přes webovou aplikaci a to je kolikrát více než časté, takže se snažíme v tomto také obhajovat pedagogy. Samozřejmě mohou vám říci nyní do budoucna, že škola na to dá větší důraz a posune se dál. K panu Jungwiertovi a jeho dotazu, šetření nešťastné události, kdy došlo v podstatě k situaci, družina měla podstav, do družiny se přihlásila v dobré víře zkušená pedagožka prvního stupně, která měla vlastně odvést suplování v družině, a já jsem byl informován, že došlo k nějakému incidentu, kde došlo k promítání filmu Kruh. Osobně ten horror znám a vím přesně, o čem to je, od té doby se vyhýbám studnám, a v podstatě situace byla v takové míře, že jsem viděl, že to prošetřuje výchovný poradce aktuálně s dětmi, a byl jsem o tom informován v krátkém období i vedoucí vychovatelkou, která v podstatě po vzájemné diskusi okamžitě stáhla paní kolegyni a paní kolegyně už dál nefungovala jako suplentka v rámci školní družiny, a co se týče vlastního vyšetřování, tak okamžitě jsem zahájil vyšetřování v rámci komunikace s osobou v domnění, že jsme si to vykomunikovali, jak to vlastně bylo, slyšel jsem názor výchovného poradce a psychologky a víceméně jsem vyhodnotil situaci tak, že paní kolegyně v žádném případě nebude tam, pro jistotu, a věřil jsem, že její slovo má nějakou váhu, a abych vyšetřoval něco podle metodiky České školní inspekce, skutečně jsem to neudělal, za to se omlouvám, nicméně paní kolegyně je dlouholetou zkušenou pedagožkou prvního stupně, která v momentě, kdybych bral vážnost v podstatě promítání tohoto filmu v plné míře, tak ta paní kolegyně nemůže pracovat nejenom v družině, ale ani na škole, a tyto věci mi přišly hodně zkeslené, protože v dané chvíli to v podstatě uvádí paní kolegyni v úplně zásadní stav věci a já jsem na základě jak zkušeností, tak vůbec z povahy věci, vlastně posoudil tak, že tím, že bude postavená vlastně z toho daného kolektivu, a navíc byla pokárána, tak v zásadě dál se to šetření nějak neřešilo, protože na paní kolegyni byly vždycky dobré reference a paní kolegyně vede první stupeň, velice zkušeně a měl jsem pocit, že je tam trošičku emoce a zaujatost také ze strany vlastně vyšetřujících osob. Nicméně celá kauza mě mrzí, jestli tam došlo v podstatě k záměně, abyste byli v obraze, vážení přítomní, tak když se něco promítá přes internet ve škole nebo v družině, tak je to zcela běžná záležitost, a pravděpodobně tam došlo, pouštím kanál YouTube, kde pravděpodobně prošla nějaká ukázka a nešlo to rychle vypnout, tak tam asi k nějakému pochybení došlo, ale nevěřím tomu, a to se zcela zásadně ohrazuji proti tomu, že se tam pouštěla nějaká delší sekvence a že ty děti v podstatě mají z toho teď trauma. Jestli k tomu skutečně došlo, a já bych měl důvodné podezření, že skutečně ano, tak bych samozřejmě zakročil, jenže není způsob, jak to dokázat. Je to něco, tvrzení proti tvrzení, i když chápu, že děti dokáží něco říci, ale na druhou stranou, je tady zkušený pedagog a je to v podstatě zpochybnění jeho profesionality, a já jsem v každém případě odmítl připustit, byť jsem samozřejmě udělal maximum pro to, aby paní kolegyně už v žádném kolektivu nefungovala, protože si to nepřáli rodiče.

starosta:

Poslední je přihlášený, vidím pana Jungwierta a potom paní Jungwiertová.

pan JUNGWIERT:

Já panu řediteli děkuji za odpovědi, konstatuji, že pan ředitel neskrývá to, že tuto kauzu nevyšetřil v souladu s právními předpisy, a to jak se zákony, tak s vnitřními směnicemi školy. Pan ředitel nám sám řekl, že kdyby to měl šetřit, musel by paní učitelku odstavit nejenom z družiny, ale i jako třídní učitelku. Zdá se, že to tedy byl důvod, proč to nešetřil, protože to by způsobilo závažné problémy chodu školy. Zdá se mi, že pro toto opravdu není omluva, pane řediteli. My jsme nežádali, ani s ohledem na závažnost kauzy to, aby tento

pedagog musel ze školy odejít. My jsme žádali řádné prošetření a řádným prošetřením jsme prostě mysleli, že budete postupovat v souladu s předpisy, které Vám tuto povinnost šetření ukládají. Vy nemáte volnost k tomu rozhodnout, jakým způsobem budete věci šetřit nebo zda je budete šetřit. Pro nás je toto prostě nepřijatelné. Druhý aspekt, toho, co jste říkal, který je pro nás též nepřijatelný je to, co tvrdíte o tom, že náhodně tento film naskočil po promítání jakéhosi jiného filmu, který byl promítán v družině. Z toho také je vidět, že jste se řádným vyšetřením této věci nevěnoval. Jak je možné, že výchovný poradce s dětmi, po rozhovoru, dokázal říci, že nade vši pochybnost k události došlo tak, jak to děti popisují. To jest ne, že tam náhodně skočil nějaký film, ale že pedagog vepsal do Googlu konkrétní slova se jménem filmu a udělal to několikrát opakovaně. A promítání trvalo řádově desítky minut. My opravdu nevíme, jestli to bylo 20 minut nebo 50 minut, ale rozhodně se nejednalo o ojedinělou scénku, a rozhodně k tomu nedošlo náhodně. Protože tady zaznívá tato obhajoba, kterou jsme už slyšeli několikrát z různých stran, a je pro nás opravdu urážlivá, chtěl bych se zeptat, jestli zde mezi přítomnými není nějaký rodič, jehož se tato kauza také dotýká. Jestli by nemohl říci, jak ji jeho nebo ji dítě popsalo. Pane řediteli, Vy ještě nemáte děti ve školním věku, ale řeknu Vám, jak se zjišťuje, jestli to, co děti popisují, je pravděpodobné nebo ne. Přijde Vám sedmileté dítě domů a začne popisovat něco, co se zdá podivné a co by ve škole nemělo být, jdete za sousedy, které mají dítě ve stejné třídě. Pokud zjistíte, že popis události je podobný, jdete za dalším. Pokud Vám pět rodičů, s dětmi stejného věku a stejné třídy řekne, že děti popisují událost úplně stejně, je velmi pravděpodobné, že se tak stalo a nemohlo se to stát tak, jak to popisujete Vy. Ještě jednou bych se chtěl obrátit na rodiče, jestli tu někdo s touto přímou zkušeností není.

starosta:

Tak, paní Jungwiertová.

paní JUNGWIERTOVÁ:

Já přímo k té věci.

starosta:

Dobře, tak jestli chcete, vystupte. Můžete, k mikrofonu prosím.

Alexandra STRAŠKOVÁ:

Jsem Alexandra Stašková a jsem matkou dítěte z druhé třídy a tady ta kauza projednávaná, se týkala přímo mého syna, kdy nám bylo sděleno, co se dělo ve třídě. Po příchodu domů jsme mu samozřejmě nevěřili s manželem, říkali jsme mu, Ty si vymýšlíš trošku, ale potom jsme konzultovali s dalšími rodiči, a tak nám to bylo potvrzeno. Že se opravdu tam odehrávalo, nejsem si jistá, nejsou děti asi schopné říci, jestli to bylo 5 minut nebo 10, každopádně nějaký trailer k tomuto filmu proběhl. Na mého syna určitě to nechalo trauma, protože prostě do té doby to bylo statečné, normální dítě, normálně byl statečný, od té doby má opravdu, bylo to řádově X týdnů, kdy jsme na tom pracovali, abych mu vysvětlila, co to je, že to je hloupá pohádka pro dospělé a že prostě je to nesmysl. Potom nám trvalo dlouho, než začal chodit sám na záchod, sám začal spát v posteli, prostě byl to určitý stres pro celou naši rodinu. A já mu prostě věřím, tam určitě nedošlo k tomu, že si to najednou vymysleli, že si to najednou 6 chlapců a dvě děvčata vymyslelo. Je to nesmysl. A teda jako řekl pan Jungwiert, tak ten

dotyčný pedagog zůstává nejenom třídní, družinář, ale zůstává jako pedagog na prvním stupni. To mi přijde teda...

starosta:

Děkuji. Chcete? Máte slovo, paní Jungwiertová, prosím.

paní JUNGWIERTO VÁ:

Dobrý večer i ode mě, já jsem se snažila, aby to tady nebylo vnímáno jako nějaká rodinná akce. Ale teď bych chtěla reagovat jednak konkrétně a vlastně spíš na tu podstatu než na tu přímou věc vlastně s tím horrorem. My víme o více dětech, kterých se to nějak dotklo a my jsme to neřešili jenom se sousedy, s výchovným poradcem, šli jsme i za daným pedagogem, a já tady nechci jmenovat, nejde nám o tu podstatu ve vztahu k tomu pedagogovi, protože tady někdo řekl, že rodiče by měli spolupracovat se školou, my jsme se o to opravdu snažili. Šli jsme vstřícnou cestou, diskutovali jsme, ale pedagog nám poskytl lživé informace, v těch informacích byla uvedena věc, jak se to nestalo, celá třída potvrdila, že se to stalo jinak, některé děti s tímhle mají následky, ale tady ta podstata je ta, že ta věc vlastně nebyla správně řešena, my jsme se na to potom ještě ptali na radě rodičů, kde jsem byla postavena do situace, pan ředitel mi řekl, a čeho chcete paní Jungwiertová dosáhnout? Já jsem se nechci dostat do situace, kdy bych měla rozhodnout, jestli daný pedagog má ve škole setrvat nebo ne. Mám nějaký osobní názor, ale nejsem na pozici ředitele a nemám tu odbornost. Ale předpokládám, že Vy byste ji měl mít a já nevím, jaké jsou vnitřní procesy ve škole, jestli se mají takové situace řešit, ale odpověď, že ten pedagog je členem týmu, je erudovaný a zkušený, nezlobte se, to je právě to, co v nás vyvolává ten největší strach. Vy jste mluvil o tom, že chápete Iniciativu rodičů, protože chápete, že ti rodiče mají strach. Tady zase jiní pedagogové mluvili o tom, že v tom dopise zaznívají výhrůžky. Není to výhrůžka, je to nějaké konstatování a je to i tím, že my vlastně, když ta Iniciativa vznikala, koncipoval se dopis, my jste mluvili s desítkami lidí, s desítkami rodičů, a tam právě bylo víc těch případů, kdy si rodiče na něco stěžovali, stěžovali si na neetické chování některých pedagogů, stěžovali si na to, že vlastně to řešili nejdřív s pedagogy, poté to řešili s vedením školy a vedení školy nereagovalo. Já si Vás, pane řediteli, velmi vážím, jednak jako pedagoga, náš syn Vás má velmi rád, velmi si vážím některých věcí, které jste ve škole zavedl a jsou věci, je mi to prostě milé. A Vy víte, že jsem se školou snažila spolupracovat, když byla brigáda, byla jsem tam první, připomínkovala jsem Vám všechny dokumenty, které jste mi poslal a snažila jsem se škole pomáhat, ale já mám opravdu strach, a je těch rodičů víc, kteří mají strach. My jsme sesbírali nějaké ty kauzy, prostě nechceme zveřejňovat jména, ale máme zachycené případy z více tříd, ne jenom z 2.A. Protože ono ve 2.A. se toho zase tolik nestalo. Takže toto jsem chtěla říci, že to je pro nás vlastně základní věc v té komunikaci. A na řešení stížností, jednak tedy zcela máte vnitřní předpisy a jak to řešíte? A potom vlastně, jestli vůbec to máte Vy nějak upravené. Potom bych ještě, těch podnětů je více. Týká se to ohledně odchodu těch dvou paní učitelek. Nás to strašně mrzí, ale přesně jak říkal předtím manžel, prostě co uděláte, když odejde třídní učitelka sedmiletému dítěti? Neuděláte vůbec nic. Protože prostě odejde, má na to právo. A v té situaci, v jaké se školství nachází, ono se jim to stane ještě víckrát, tak si na to prostě zvyknou, ale my tady neřešíme to, že odešly třídní učitelky, řešíme prostě to, že nám strach z některých věcí ve škole fungují. Odešly dvě paní učitelky, ale ona odešla výchovná poradkyně a odešla preventistka. Prostě jak toto budete řešit? Správa České školské inspekce popisuje nějaká pochybení ve vztahu k tomu poradenskému zařízení, nicméně tak, jak jsem já chápala

tu zprávu, samozřejmě, tak já to chápu tak, že vlastně docházelo ke špatné implementaci těch jejich doporučení. Jak tedy teď, když zařízení je prakticky rozprášeno, možná už za to máte náhradu, prosím o odpověď na tuto otázku. Protože myslím, že je to pro nás docela zásadní. Já neznám statistiku, to nám Vy můžete potom říci, kolik je vlastně dětí se speciálním vzdělávacími potřebami na Základní škole Meteorologická. Jenom v naší třídě je jich deset. Jak tedy to bude pokračovat dál? Jak budou implementovány individuální vzdělávací plány? To, co tady zaznělo několikrát, a pan starosta se na to místo mě ptal, jestli máme zákonné důvody pro odvolání. My si myslíme, že jsme je zpracovali a myslíme si, že jsme vlastně, to nebyl hon na čarodějnice. Nám se prostě scházelo tolik informací, z nichž některé jsme nemohli použít, a možná právě ty, které jsme nemohli použít byly ještě zásadnější než ty, které jsme použili. Ale my se tady bavíme o tom, že se tady zmíní porušení zákona, tady se zmíní porušení kontrolních předpisů v úpolovém sále, což přímo ohrožuje naše děti. Naše děti, které uvítáte, které sem rády chodí, ale přímo je to ohrožuje. A my zjistíme tady ty, od pana Horčíka, že byla rodičům poskytnuta lživá informace. A několik měsíců se tam cvičilo, ačkoli ta kontrolní opatření prostě nesplňovala podmínky auditu. Takže toto je také porušení a je to v pořádku? My se snažíte vychovávat děti tak, že zákony se mají respektovat. A my tady licitujeme, jestli ten zákon, jestli ten paragraf byl porušen hodně nebo málo? Tady paní říká, že si nemáme hrát na lidový soud, ale tak tedy, řekneme, který paragraf je významný pro naše děti a který není významný pro naše děti? To je pro nás otázka dne. Prostě pokud vedení školy, které nejenom, že musí respektovat zákon, ale musí současně být nějakým etickým vzorem, to je pro nás to zásadní, to je to, z čeho máme strach. Přímo v zápisech ze školské rady bylo konstatováno dehonestující chování. S tímto máme žít, když to ve škole existuje? Ano, je to tam přímo konstatováno, dehonestující chování. Toto se třeba mezi rodiči šíří. My vůbec nezpochybujeme tíži té práce, já jsem také vystudovaný pedagog, nemám tak dlouhou praxi jako vy, ale umím si představit, jak to je těžké, a myslím, že jsme dosud všichni právě přistupovali k tomu, že jsme zmiňovali /.../ chování. Ale vyžadujeme také, aby se prostě chovali adekvátně vůči dětem, přestože ty děti třeba nejsou nejchytřejší, aby se třeba nesrovnávalo s těmi chytrými, aby se neříkalo, že je někdo hloupý, nebo že někdo na něco nemá. Tyto věci byly opakovaně zasilány, pane řediteli, Vám, nebylo to řešeno několik měsíců, a z těch informací, které máme, tak to řešení bylo tak, že daná osoba byla prostě stažena ze třídy, a pokračuje to dále, je to stejné jako v případě kauzy horroru. Také tady byly zmíněné velmi špatné výsledky těch testů. Já bych si vůbec neodvážila vlastně se na to zlobit. Tady zaznělo, že se to týká motivace a tak dále, může to mít různé příčiny, po tom nikdo asi se nepídil, ale to, co nám na tom vadí je, že Vaše koncepce je možná všeobjímající, je to stále více /.../. Vy jste vlastně nám ty informace neposkytl, vlastně říkáte, že škola nemá dobré výsledky, a já očekávám od ředitele, že řekne škola nemá dobré výsledky, kvůli tomu já koncepci upravuji tak, že tam bude třeba víc hodin matematiky nebo fyziky a pokud chceme tady filozoficky vysvětlovat o tom, co naše děti budou potřebovat, možná máte pravdu, že to šplhání, pokud dojde k nějaké katastrofě, bude. Já jsem pro tři hodiny tělocviku. Děti se mají hýbat, je to fajn. Může to být řešeno formou nepovinných hodin, ty věci byly řešeny v diskusi s rodiči, bylo to řešeno na školské radě. Ale to už jsme zase v úplně jiné rovině. Ale takto očekávám, že vedení bude objektivně, pravdivě, za všech okolností, říkat nám informace a že se k tomu nějak postaví. Také se tady někdo rozčiloval, že my vlastně říkáme lži, že si dovolíme říct, že někdo lže, ale promiňte, když tady jsou k tomu záznamy, prostě lže. Z toho mám strach. Jak to tedy bude v situaci, kdy se potom něco stane? My budeme v situaci, že my vlastně nebudeme vědět, kde je pravda? Já jsem asi vyčerpala ty své hlavní body, z našeho hlediska je všechno v pořádku, ty zásadní věci, bohužel se tedy neztotožňujeme s tímto způsobem vedení, přestože osobně to tak není, mrzí mě, že vlastně jste se tady takhle sešli a řešíme toto, ale promiňte, my jsme to zjistili prostě teď. Je to naše chyba, že jsme se vlastně tomu nevěnovali možná dřív, protože indicie byly. A to, že odchází paní učitelka Mašková a

Stehlíková, je prostě jenom podnět k tomu, že jsme se tomu začali věnovat více. A já jsem člověk, že když zjistím, že dochází k nějakým nepravostem, je porušovaný zákon, chci to řešit.

starosta:

Děkuji za velmi věcné vystoupení a shrnutí mnoha důvodů. Tak, nevidím nikoho dalšího přihlášeného do debaty, tak. Hlásí se nám a přiznám se, že za chvíli to bude někde na hraně únosnosti, tak vidím dvě ruce. Jenom se zeptám. Je ještě někdo další, kdo potom bude chtít vystoupit? Pan ředitel, dobře a ještě tamhle. Takže bych viděl čtyři vystoupení a zároveň bych teda vyzval pány zastupitele, abyste si případně připravili návrh usnesení, pokud máte, a abychom se potom teda, po této jakési obecné rozpravě, posunuli někam dál, co chcete, abychom přijali. Takže jestli jsem zaznamenal dobře, dáme přednost tamhle pánovu u dveří, který ještě nevystupoval, potom pan Jungwiert, omlouvám se, teď mi vypadlo jméno a pan Kulík. Prosím.

Učitel Martin ŠRÁMEK

Dobrý večer. Moje jméno je Martin Šrámek. Nicméně proč jsem tady, já bych řekl, že jak bylo zmíněno, že tady některé předpisy nejsou dodrženy, myslím si, že kdo pracuje ve školství, tak ví, že není možné a není v lidských silách dodržet všechny předpisy, protože to by ta škola vůbec nefungovala. Když si přečtu knihy, ty předpisy jdou kolikrát proti sobě a vzhledem k tomu, že mám blízkou osobu, která studovala školský management, často to diskutujeme, tak si myslím, že nemůže být nemožné, a vždy to musí být nějaký kompromis, i když by teoreticky nemělo, ale myslím si, že to nejde. Děkuji.

starosta:

Děkujeme. Tak, pan Jungwiert.

pan JUGWIERT:

Děkuji. Já bych se chtěl obrátit ještě k jednomu aspektu, který považuji za velmi důležitý. Chtěl bych se v tom obrátit hlavně k panu řediteli. A samozřejmě k vám všem. Chci se tím obrátit také k pedagogům. To, co budu říkat, se vám určitě nebude na první pohled líbit, ale věřím, že možná s odstupem času se nad tím zamyslíte a že možná někteří z vás pochopíte, v čem my máme problém ve vztahu k jedné sebechvále, kterou na sebe pan ředitel říká a to je, jaký vytvořil týmový pedagogický sbor, který táhne za jeden provaz a u něhož nevádí, když z něj odejdou netýmoví hráči. On to tady zmínil už ve svém vystoupení pan Gallovič, že příliš přátelského prostředí mezi vedením a zaměstnanci, v daném případě pedagogy, děkuji své ženě, že mi ukázala, že se ten mikrofon dá sundat. Je poněkud nebezpečné, a může to mít ve svých důsledcích vážné manažerské pochybení. Já se na vás, pedagogy, obracím, protože si myslím, že možná, neberte to prosím ve zlém, je to opravdu míněno v dobrém, ale pedagogický sbor se za dobu působení pana ředitele Kulíka velmi obměnil. A obměnil se právě v tom duchu, který pan ředitel vychvaluje. Říká, že vytvořil jeden tým. Nic proti přátelskému prostředí mezi manažery a zaměstnanci. Komu by se to nelíbilo, ale prosím vás, musí to mít své meze. Pokud se potom do konfliktu dostanou přátelské vztahy a to, že začnou být tolerovány přestupky pedagogů nebo jakýchkoli jiných zaměstnanců, buď proti zákonům nebo proti vnitřním předpisům organizace, tak co musí jít stranou? Stranou by mělo jít přátelství a měli by se dodržovat všechny právní předpisy. My máme ten dojem, že

přínejmenším v některých případech v posledních dvou letech tomu tak není, přátelský kruh vítězí nad tím, aby byla vůči všem pedagogům aplikována autorita řešitele, kterou aplikovat musí. Nám se to zdá velmi nebezpečný trend a myslím si, že je velmi těžké pro kteréhokoli zaměstnance, a věřím, že bych se v takové situaci mohl ocitnout taky, ve správnou chvíli rozpoznat, kdy přátelství s nadřízeným pracovníkem přerůstá k tolerování prohřešků proti předpisům, v daném případě školy. Prosím, zamyslete se nad tím, jak je možné, že pedagožky, o nichž tady my jsme nemluvili, ale vy jsme je zmínili několikrát, paní učitelka Mašková a Stehlíková, jak je možné, že ještě před třemi lety byly ve volbách do školské rady zvoleny ne rodiči, ale pedagogickým sborem? Jak je možné, že dnes jsou /.../?. Jednou z příčin je podle mého názoru prostě to, že se pedagogický sbor výrazně obměnil a lidé, kteří s panem ředitelem nesouhlasili, ze školy dobrovolně odnesli, protože podmínky se pro ně staly nesnesitelné. Potom není překvapivé, že se vytvoří pedagogický sbor, který táhne s ředitelem za jeden provaz a který ho potom podporuje, například v té petici, která byla za pana ředitele sepsána. Opravdu prosím, není to myšleno proti komukoliv z vás jednotlivě, ale je to nebezpečný trend a v tomto vůbec nejde o naše jednotlivé děti. Je to nebezpečný trend pro jakékoliv pracoviště. A chtěl bych poděkovat všem, že jste věnovali nebo měli trpělivost s replikami, kterých bylo opravdu hodně. Děkuji vám.

starosta:

pan Reitmajer

pan REITMAJER:

Já se omlouvám, jsme tady skoro šest hodin. Já jenom jsem se chtěl dostat, protože tady hromada lidí povídala, zejména ze stran učitelů, rodičů, ale já jsem se chtěl obrátit na zřizovatele, protože vy budete rozhodovat. Nevím, jestli teda si zastupitelstvo dá své právo vzít za sebe nebo si to vezme rada, ale chtěl bych slyšet nějaké vyjádření ze strany širšího pléna zřizovatele.

starosta:

Dobře. Pan ředitel Kulik.

Mgr. Jaroslav KULIK /ředitel školy/:

V podstatě vážení, paní doktorka Jungwiertová vznesla několik dotazů, samozřejmě, pokud se řeší nějaké stížnosti, tak stížnosti se řeší jasně, nejdříve v posloupnosti, kdy samozřejmě ředitel školy, potažmo statutární zástupce školy je největší distancí a ten potom v závěru rozhodne co a jak. V momentě, kdy jsem vznesl tezi, jako to chtěla paní Jungwiertová řešit, to bylo na radě rodičů, tak jsem tím dával otázku, vzhledem k tomu, že jsem měl jasné indicie, já to budu řešit určitě. Chci jenom podotknout, že paní kolegyně, která se dopustila pravděpodobně nějakého přestupku a porušení zákona, mě velmi osobně mrzí, samozřejmě, že rodiče ztratili tímto trošku důvěru vůči kolegyni a vůči pedagogickému sboru, tak jsem z toho vyvodil důsledky v podobě vlastně odebrání osobního ohodnocení. To byl jeden krok, který v podstatě byl jenom za to, že jsem se domníval, že byla za to zodpovědná, že tam vůbec něco takového proběhlo. V jakém rozsahu, to jsem v podstatě nemohl řešit, protože jsem to konzultoval s IT technikem, jestli lze tohle dát vůbec nějakou adresu, co vlastně bylo pouštěno, konzultovali jsme to spolu i se zástupcem školy, který tady někde bude. A v podstatě jsme zkonstatovali, že jasný důkaz nemáme a je to v podstatě v rovině my versus vy.

Mě osobně to velice mrzí, a byť je to jen obyčejný trailer, tak se tímto oficiálně rodičům omlouvám za svoji pedagožku, které jsem se, byť částečně zastal a vyvodil nějaké důsledky. A tohle se prostě nemůže stávat, to je v podstatě riziko práce s IT technikou v kolektivech dětí, kdy ty vychovatelky, potažmo učitelky pracují a tohleto mě prostě fakt mrzí, a nemělo by se to opakovat a věřím, že se to opakovat nebude. A i tohleto zasedání tady je pro mě obrovskou i životní zkušeností, kam všechno může vést, když se něco neřeší. Samozřejmě byly tam zmiňované určité věci, slovo dehonestování viz zápis školské radě, a to je právě zápis, který já jsem připomínkoval a byl osobně laděný, a nakonec jsem z toho udělal trošku /.../, nechci vyjadřovat už dál a co se týče bezpečnosti dětí, já ty děti vnímám jako alfu omegu svého života, zasvětil jsem tomu život, 21 let jsem lektorem a snažím se morálně zažít všechno, snažím se slušně chovat a co se týče lživého nařknutí, v rámci nešťastného úpolového sálu, který souvisí s tímto, tak jenom chci uvést na pravou míru, že rozhodně jsem neměl v plánu lhát, jenom říci to, že úpolový sál je v improvizovaném režimu, dokud se bude vlastně, nevytvoří ta zábrana, tudíž tam měly být původně žíněnky, které byly, ale v průběhu v podstatě těch lekcí, vždycky byly odnášeny a nebyly pravidelně přinášeny, prostě došlo k pochybení i pedagogického sboru, který vyučuje tělesnou výchovu, ač jsme se o tom bavili, že dáme žíněnky, trapery alespoň na volno, než zajistíme, aby byly napevno, protože vzhledem k tomu, že jsme rozjeli vlastně výuku tělesné výchovy, tak jsme chtěli vlastně nepřijít, abychom nepřišli o ten úpolový sál. Tam byla nutnost toho cvičebního prostoru. Takový byl pokyn, že se to nerespektovalo, to mě děsně mrzí, ale ta bezpečnostní prostě měla být dodržována a když jsem vznesl tady tu tezi o zajištění bezpečnosti, žil jsem v domnění, že to prostě funguje. To, že se pak objevili bohužel nějaké fotografie, že to nefunguje, to je pochybení mých pedagogů, za které nesu plnou odpovědnost a takhle to prostě vzniklo. Nicméně když jsem říkal, že je to zajištěno, v důsledku dobré víry, že to zajištěno je. Chci jenom na závěr, protože pravděpodobně dojde k něčemu zásadnímu, všem poděkovat za důvěru, za otevřené upřímné jednání doposud, a jsem velice rád za tuhleto životní lekci, pokud dostanu důvěru, budu si toho velice vážit a určitě zapracuji na tom, jak to bude fungovat dál. Nicméně neustoupil jsem z důvodů, že mám čisté svědomí vůči zákonům, čisté svědomí vůči tomu, s jakým nasazením se snažím na 150 % fungovat pro vaši školu, pro vaše děti a Česká školní inspekce mě utvrdila v tom, byť jsem na ni kývnul na 1. apríla, když zavolali, sám jsem tomu nevěřil, nakonec jsem byl přesvědčen, že je dobré jít do toho, i bez nějaké dlouhé přípravy, protože jsem chtěl, aby se škole nastavilo zrcadlo. Právě z toho důvodu, abych nebyl osočován z toho, že tu práci dělám špatně. Teď tady je jasně deklarovaný výsledek jednoznačného kontrolního orgánu, Česká školní inspekce, dokonce sám ředitel byl přítomen, je to něco, co kontroluje řízení školy, komplexně, a také tam třeba nebyly zmíněny vlastně materiály, jako je komunikace se školskou radou a tak dále, tak tohleto všechno si, si Česká školní inspekce všechno přečítá a konzultuje to. Samozřejmě, že tam není povinností všechny materiály zmiňovat. Tím nechci znehodnocovat význam mé komunikace se školskou radou. Ano, problém tam skutečně byl a částečně teď je, nicméně teď jsme měli první konstruktivní schůzi, která byla bez jednoznačných kolegyň, které měly problém s mým vedením, to znamená, že já vidím prostě obrovský posun ve všem, a domnívám se, že si to zaslouží prostě určitou pozornost. Co se týče rodičů, rodiče vnímám jako partnery od začátku svého působení na škole, snažím se s nimi komunikovat, mluvil jsem hned od začátku o nějakém spolku, je hezké v podstatě mít nějaké vlastní názory a implementovat je, je to někdy dané v tomto oboru vyjít vstříc, nicméně bezpečnost vnímám jako velice zásadní, a upřímně jsem velice rád, že kromě nástroje, který jsem v podstatě se pokusil implementovat do školy, to znamená zapojil jsem se, zcela řekl bych odvážně, do diskusí s ostatními pedagogy z jiných škol, řediteli, kolegy, dennodenně, tak jsem udělal dotazník Škola a já, průzkum, jejichž výsledky jsem posílal školské radě a až je zpracuje školská rada, tak prostě budou veřejné a mimo jiné oceňuji také zřizovatele, který se nebál a postavil se k tomu čelem, i jako to vnímám jako

pozitivum, ty výsledky, které tam jsou, to bude z toho nějaká ta trojka, to je pořád dobré, když vím, že 100 % se do ankety zapojila Iniciativa, která má 90 hlasů a v podstatě jsme vyšli na trojku, a když si vezmete, že 90 hlasů a zúčastnilo se té ankety 200 lidí, tak v podstatě není to jasné stanovisko, jak ta škola vypadá. Bohužel, rodiče, kteří jsou spokojení, se neozývají, pak jsou rodiče, kterým je to jedno, pak jsou bohužel rodiče, kteří tomu nerozumí, pak jsou rodiče, kteří jsou nespokojení. Bezpečnost školy je na prvním místě, děti jsou na prvním místě. To je za mě a doufám, že to vnímáte všichni, alespoň částečně po dnešku, vyjádření stejně. Děkuji.

starosta:

Tak, děkuji. Přátelé, mám vás rád, ale musíme se posunout maličko dál. Vidím tady zase nějaké další přihlášky do diskuse. To znamená já navrhuji odhlasovat ukončení rozpravy, s tím, že ty dvě přihlášky, které se přihlásily, dostanou prostor, a potom bychom přijali pouze ty přihlášky, které už by se týkaly čistě návrhu textu usnesení, o kterém bychom mohli hlasovat. Abyste vy, vážení občané rozuměli, co jsem teďka řekl, že de facto potom tu diskusi pouze zúžím na vás a na zastupitele, protože vy nemůžete navrhnout žádná usnesení, respektive kdybyste navrhli, musí se s tím někdo ztotožnit. Takže mi dovolu, abych hlasoval ukončení jakési obecné rozpravy, s tím, že další příspěvky mohou být pouze k návrhu textu usnesení. Kdo je pro tento návrh? Odhlasováno jednomyslně, přihlásila se paní v bílém a tady ještě v třetí lavici a pak už nedostane nikdo slovo, pouze už jenom ti, kteří budou navrhnout usnesení.

Soňa KUČOVÁ:

Dobrý večer všem, já zastupuji provozní úsek, jmenuji se Soňa Kučová. Jenom jsem jako pozorovatel, co se týká pedagogických věcí, tak do toho nebudu zasahovat ani nehodlám, ale jedinou věcnou poznámku mám, tak jako říkal pan Jungwiert, všichni určitě znáte film Škola základ života. Jestli si pan Jungwiert představuje, že pedagogický sbor, v čele s ředitelem, bude vystupovat v současné době tak, jako je to ve filmu, tak bychom se vraceli XX desítek let zpátky. Nemyslím si, že tak, jak bylo řečeno panem Jungwiertem, že přátelství mezi ředitelem, jakoby zaměstnavatelem a zaměstnancem, že by mělo být na nějaké úrovni vysoce postavený, vyšší postavený. Pokud to mohu posoudit, a vzhledem ke svému věku a letitým zkušenostem, tak pan ředitel je sice přátelský, ale také dokáže být jednoznačně razantní ve svých požadavcích a nárocích na své zaměstnance, takže přátelství, nevím, jak tomu slovu rozumíte vy, možná, že se to nedá říci přímo přátelství, ale jedná se spíš o respekt a když je zaměstnavatel nebo nadřízený, když je korektní, slušný, tak si nemyslím, že by to bylo špatně. To je všechno. Děkuji.

starosta:

Také děkuji. Poslední příspěvek.

Martin JASANSKÝ; učitel:

Dobrý večer. Mé jméno je Jasanský Martin, jsem učitelem na základní škole. Já by jsem chtěl reagovat na pana Jungwierta, paní kolegyně mě teda trošku nějaká slova řekla přede mnou. Jen jsem chtěl říci, že rozhodně na této škole není nějaké kamarádštví s panem ředitelem, všichni si vykáme, je tam nějaká rovina zaměstnanec - zaměstnavatel. Samozřejmě je velice dobré, když táhneme za jeden provaz a mimochodem, je to jeden z důvodů, proč na této škole jsem. Děkuji.

starosta:

Tak, děkuji. Omlouvám se, pokud jsem někomu ukrátil práva, ale myslím si, že za těch 6 hodin intenzivní diskuse, že už všechno podstatné muselo být řečeno a tudíž se tedy obracím očima na vás, na zastupitele, zejména na ty, kteří byli asi u zrodu toho Otevřeného dopisu a dalších dokumentů výzvy vůči pedagogům. Zdali máte nějaký návrh usnesení, které byste chtěli předložit zastupitelstvu. Nemusíte na to ani odpovídat, to je jenom, vám chci dát prostor jako prvním. Zvažujete to. Tak já jsem dneska si začal připravovat nějaký návrh usnesení, které jsem tady průběžně si upravoval, vyšel jsem mimo jiné z té ankety, protože ty výsledky jsem dával, z podstatné části to udělal tedy, jak už řekl pan Řezanka, o víkendu, ale přišli ještě nějaké další hlasy, v řádu desítek, ještě teď během pondělí, ale ještě dneska jsem asi dostal 11 hlasů, tak jsem je tam průběžně zapracovával, takže jeden bod návrhu usnesení vychází vlastně z té ankety, já jsem se do toho návrhu usnesení pustil dneska. Dříve než k tomu dojdou, poprosím, aby se mi zobrazila obrazovka, byť nepředpokládám, že by to někdo z nás tady úplně nevěděl, ale já si dovoluji v první řadě říci to, co samozřejmě neví úplně běžně každý, a to je, že odvolat pana ředitele není rozhodně žádná jednoduchá záležitost. Když se podíváme, co nám říká školský zákon, paragraf 166 odstavec 5, kdo vidíte, vidíte tam, všichni zastupitelé jste to dostali na stůl, ředitele školské právnické osoby, zřízené ministerstvem kraje, obcí, je ředitelem atd. atd., může zřizovatel odvolat z vedoucího pracovního místa z důvodu: a) závažného porušení nebo neplnění právních povinností vyplývajících z jeho činností, úkolů a pravomocí na vedoucím pracovním místě ředitele, které bylo zjištěno zejména inspekční činností České školní inspekce nebo zřizovatelem, b) z důvodu návrhu České školní inspekce, podle příslušného paragrafu, za c) z důvodu pravomocného rozhodnutí soudu o neplatnosti odvolání předchozího ředitele z funkce nebo pravomocného rozhodnutí o neplatnosti rozvázání pracovního poměru s předchozím ředitelem. Dále možnost zřizovatele odvolat ředitele je hodně slabá a říkám to z toho důvodu, že spousta rodičů si to vůbec neuvědomuje, že to neví. Já jsem si vědom toho, že tady má nadprůměrně inteligentní obecnost a že vysvětlovat nemusím, ale podobná situace se nám objevovala loni ve staré Písnici, neprozradím nic zásadního, tam také byli někteří rodiče nespokojení a říkali, my vám dáme petici, že chceme odvolat ředitelku. Já jsem říkal, že můžete dát, ale to opravdu není žádný důvod, je pravděpodobné, že na jaře vyhlásíme volby, tak jediné, co můžete udělat, máte na rok nebo tři čtvrtě roku, připravte dobrého, kvalitního kandidáta. To je prostě ta cesta, která je, my jsme tady dneska po dvou letech, kdy byl pan Kulík jmenován do funkce, já tam opravdu osobně, jak z těch dopisů, tak z toho, co tady zaznělo, já opravdu nevidím to závažné zákonné pochybení, to říkám otevřeně a tam směřuje i ten můj návrh usnesení, tím neříkám, že neshledávám porušení, tím neříkám, že bych chtěl bagatelizovat, ať už tu kauzu hororovou, o které když jsem slyšel, tak mě dost zneklidnila, plus opakující se stížnosti rodičů, že podávali nějaký podnět a rodiče nejsou spokojeni, jak s jejich stížnostmi bylo naloženo, vůbec nechci nějak bagatelizovat, a je mi líto, jak školská rada musí vlastně některé dokumenty vymáhat termínově, že to dojde opravdu až k tomu, že pan ředitel je obviňován ze lži, myslím si, že tomuhle by se mělo důstojně předejít. Já tam tedy nechám promítnout návrh usnesení. Já jsem tento návrh usnesení začal připravovat dneska, prvních šest bodů je, které bychom vzali na vědomí a to jsou na vědomí všechny ty petice, iniciativy, dopisy, které jsme dostali. Ještě bych to doplnil o to, co teďka řeknu, proto to tam nevidíte, ale budu to číst nahlas, takže: "Zastupitelstvo městské části Praha - Libuš, za 1) bere na vědomí Otevřený dopis rodičů a žáků Základní školy Meteorologická, zřizovateli školy a žádosti o zvážení návrhu na odvolání ředitele školy ze dne 17. 6. 2019, který je přílohou tohoto usnesení. To tam chybí a bude to vlastně u všeho. Za 2) bere na vědomí prohlášení Iniciativy rodičů, žáků Základní školy Meteorologická za odvolání ředitele školy pedagogickým pracovníkům školy a rodičům žáků, ze dne 15.6.2019, které je přílohou tohoto usnesení, za 3) bere na vědomí vyjádření ředitele

školy, pana Mgr. Jaroslava Kulika k výše uvedeným prohlášením Iniciativy rodičů ze dne 18.6.2019, který je přílohou tohoto usnesení, za 4) bere na vědomí inspekční zprávu České školní inspekce číslo, nebudu ho číst, zveřejnilo na portále včerejší dne 13.6.2019, které je přílohou tohoto usnesení, za 5) bere na vědomí prohlášení pedagogů Základní školy Meteorologická k Otevřenému dopisu rodičů Základní školy Meteorologická zřizovateli školy. Podepsáno 10 pedagogy ze dne 24.6.2019, které je přílohou tohoto usnesení. To byl ten dokument, který jsem vám nechal kolovat. Za 6) bere na vědomí petici proti odvolání Mgr. Jaroslava Kulika z funkce ředitele školy, podepsáno 51 zaměstnanci školy a jednou bývalou zaměstnankyní ze dne 24.6.2019, která je přílohou tohoto usnesení. Opět to byla petice, kterou jsem vám tady nechal kolovat a za 7) bere na vědomí výsledky ankety mezi rodiči žáků, kterou inicioval zřizovatel školy, ve které se zúčastnilo více než 40 % rodičů žáků. To jsou vlastně ty základní věci, které bychom vzali na vědomí. Pardon, ještě tam mám další, ono se to rozšiřovalo. Bere na vědomí vyjádření nesouhlasu části rodičů s Otevřeným dopisem rodičů Základní škole Meteorologická a zřizovateli školy, s žádostí o zvážení návrhu na odvolání ředitele školy ve formě podepsaných dopisů. To bylo to, co tady kolovalo v té zelené složce, mezi námi. A potom přichází dva body, ve kterých bychom si dovolili pana ředitele požádat, za 9) žádá ředitele školy Základní škola Meteorologická, pana Mgr. Jaroslava Kulika, aby se seznámil s výsledky ankety a přijal taková opatření, která zlepší hodnocení školy v kritériích, která byla hodnocena v rozmezí 2,5-3, tedy v kategorii škola se rozvíjí správným směrem, spokojenost s vedením školy, spokojenost s komunikací vedení školy s rodiči a návrh opatření předložil zřizovateli do 31.8.2019, za 10) žádá ředitele školy Základní škola Meteorologická, pana Mgr. Jaroslava Kulika, aby zlepšil komunikaci a spolupráci se školskou radou zřízenou při Základní škole Meteorologická a požadované dokumenty k projednání předkládal v dohodnutých termínech, za 11) konstatují, že nejsou zákonné důvody pro odvolání Mgr. Jaroslava Kulika z funkce ředitele Základní škola Meteorologická, a tam je adresa tak, jak zní celý oficiální název školy. Tak. Poprosím o případný protinávrh, návrhu úpravy, vyjádřete se. Paní Jungwiertová.

paní JUNGWIERTOVÁ:

Já se omlouvám, Vy jste tady zmiňoval vlastně, jaké je to pro zřizovatele těžké odvolat ředitele, my jsme se velmi pečlivě snažili seznámit s celou situací, a naprosto s Vámi souhlasím, je to těžké, ale my současně, jako zřizovatel, neseme odpovědnost za podmínky pro plnění povinné školní docházky dětí, takže máme na tom vlastně náš spolu cíl. A současně, protože jsem zastupitelkou krátkou dobu, já jsem se vrátila ke svému slibu, jako členka zastupitelstva, kdy jsem mimo jiné slibovala, že v zájmu městské části občanů se budu řídit ústavou a zákony České republiky. A ve chvíli, kdy jsou porušovány zákony České republiky, nemůžu přijmout takovéhle usnesení. Proto tedy dávám protinávrh, který také můžeme diskutovat. Zastupitelstvo městské části Praha - Libuš ukládá radě městské části Praha a Libuš, aby odvolala z funkce ředitele Základní školy meteorologická Mgr. Jaroslava Kulika z následujících důvodů: Nerespektování svých zákonných povinností, zejména ve vztahu k působení školské rady a ve vztahu k některým bezpečnostním pravidlům. Nedostatečná komunikace s rodiči a neřešení oprávněných stížností. Poskytování nepravdivých informací o chodu školy rodičům žáků.

starosta:

Tak, měli bychom si ujasnit, podle zákona o hlavním městě Praze, možnost odvolat ředitele je /.../, bohužel nedá se jinak, přímo to upravuje paragraf 68, kdy rada hlavního města Prahy v záležitosti samostatné působnosti, /.../ zastupitelstvu hlavního města Prahy nevyhradí.

Analogicky, potom podle § 87, to stejné, co platí pro radu hlavního města Prahy i pro městské části. Vy jste tady zmiňovala svůj slib, který jste v této místnosti 5.11. dala, že budete rozhodovat podle nejlepšího vědomí a svědomí. Já Vás ujišťuji a říkám to otevřeně, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, bych nemohl naplnit usnesení, které by mi zastupitelstvo dalo, že mám odvolat pana ředitele na základě Vámi uvedených důvodů, a proto jako jediné řešení bych viděl, že si zastupitelstvo městské části tuto pravomoc od rady vyžádá, vezme si a vy jako zastupitelé, protože Vás ujišťuji, že já, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí bych nemohl se /.../ odvolání, když nejsem o tom přesvědčen, že ty body jsou vážné.

paní RADOVÁ:

Já tedy vysvětlím ten bod 11, protože jsem vlastně spolupodepsala tu petici a upřímně jsem ji nepodepsala ani s tím, že bych prověřovala judikaturu, s tím, že jeden judikát tomu nestačí a moje znalosti v této oblasti nejsou takové, aby mohla konstatovat, že ty důvody nejsou dostatečné. Já to nevím. Možná, že ta intenzita je dostačující, neznám závěry judikatury v této oblasti. Současně upozorňuji, že pokud si zastupitelstvo atrahuje tuto pravomoc, pak mu zůstává i pravomoc podílet se na výběrovém řízení. To je údajně, pokud jsem se ptala, automaticky spojeno s hlasováním zastupitelstva o odvolání ředitele. Já bych navrhovala, aby rada ty důvody prověřila, protože si myslím, že jeden judikát ústavního soudu k tomu nestačí, dnes tady byla různá vyjádření, zazněli různé další věci, které ani já se přiznám, jsem nevěděla, třeba v počátku, když jsem se seznámila s tím dopisem, a myslím, že by se k tomu měl vyjádřit právník městské části a rada, která vlastně ředitele ze zákona jmenuje, odvolává.

starosta:

Kdo dál v diskusi? Pan Loukota.

pan Tomáš LOUKOTA:

Vážení přátelé, právě jsme svědky alibizmu v přímém přenosu. Podle opoziční zastupitelky chtějí odvolat pana ředitele, ale nechť si vyhradit pravomoc zastupitelstva v tom hlasovat. A tu pravomoc chtějí přenést nebo ponechat na nás, respektive tu odpovědnost za to.

starosta:

Tak, děkuji, prosím, jestli se teda někdo hlásí. Poprosil bych, držme se maximálně těch návrhů usnesení a já jsem jakoby nabídl cestu, já jsem nabídl cestu, necht' se tady najde 9 zastupitelů, kteří si to budou atrahovat na sebe, já mezi nimi nebudu, už jsem vysvětlil i proč, a je to cesta, jak se bude dát naplnit, ale těžko může zastupitelstvo pověřit radu, aby hlasovala, aby její členové hlasovali proti svému vědomí a svědomí, proto říkám, to není cesta toho usnesení vašeho, prostě tak si to stáhněte tuto pravomoc na sebe, to je věc, kterou budu plně respektovat, bude to v souladu se zákonem, budu spolupracovat na tom, jak to naformulovat, aby to bylo v souladu, ale opravdu, když jste o tom vy přesvědčeni, že ty důvody jsou, tak necht' se tady najde 9 zastupitelů, kteří tu zodpovědnost ponесou, včetně toho, jak tam máte potom ten bod, včetně toho, těch důvodů pro to odvolání, tak tam bylo, že ředitel je odvolán z důvodu pravomocného rozhodnutí soudu o neplatnosti odvolání předchozího ředitele z funkce nebo pravomocného rozhodnutí o neplatnosti rozvázání pracovního poměru s předchozím ředitelem. To je tam nesmírně důležité, protože také může nastat situace, že zastupitelstvo si to bude atrahovat, devíti hlasy, či více, odvolávat pana ředitele Kulika, bude to v souladu se zákonem, pan ředitel se obrátí na soud, pan ředitel to vyhraje, za rok, dva, se nám vrátí sem k

nám s razítkem od soudu, že jeho odvolání nebylo platné, potom upozorňuji, že teda sice není tohle pravomoc ředitele odvolat, díky tomuto paragrafu, ale zároveň se panu řediteli pravděpodobně vyplatí, už za ten rok a půl. Pak vznikne nemalá škoda městské části a chci vidět těch devět statečných zastupitelů, jak to potom sem, na tuhle školu, která bude v městské části, budou skládat, protože by bylo pochopitelné, že by městská část měla tuto částku vymáhat po těch, kteří tuto škodu způsobili. Takže je to velmi opravdu zapeklité a já tuhle cestu ale nabízím, je to cesta, pokud jsou tady opoziční zastupitelé přesvědčeni, já vám dávám možnost, odhlasujte si, že chcete o tom rozhodnout vy, ale opravdu nepřehazujte to na radu, protože členové rady, tak, jak jsem zaznamenal, nejsou přesvědčeni, že ty zákonné důvody skutečně jsou. Paní Radová.

paní RADOVÁ:

Tak já bych se jenom vyjádřila rychle k tomu alibismu, protože na to musím alespoň stručně reagovat. Vy naopak /.../ alibismus tím, že to chcete přehodit na zastupitelstvo, aby pokrylo to, že rada o tom nechce rozhodnout. Pan starosta už konstatoval, vlastně to i navrhl, že zde nejsou zákonné důvody, vzhledem k počtu, který tady máme, a jak vypadají pravidla hlasování, asi si dokážeme spočítat, že to neprojde v této podobě. Já jsem navrhla řešení v tom, že ty důvody by měl prověřit právník. Já jsem právník, ale nezabývám se školským zákonem. A nečetla jsem, pane Loukoto, ani judikaturu, Vy jste se připravoval, třeba jste schopen mi poskytnout nějaké lepší hodnocení, jaké jsou závažné důvody, možná máte lepší zkušenost než já, já se neumím spokojit s rozhodnutím, a chtěla bych, aby ten, kdo pana ředitele nanominoval, ty důvody posoudil a zaujal k tomu nějaké stanovisko. Nevím, proč by to mělo dělat zastupitelstvo, které ho nevybíralo a vybírat dalšího nebude. Takže i když si to tady atrahujeme, tak pravděpodobně před výběrem dalšího se to stejně, to má svoje pravidla, aby mu to kompetenci dal někdo jiný.

starosta:

Máme tady dva návrhy usnesení. Můj návrh a protinávrh paní Jungwiertové. Pan Loukota se hlásí.

pan Tomáš LOUKOTA:

Pan starosta to tady jasně řekl, že nás nemůžete zavazovat k hlasování proti našemu svědomí.

starosta:

paní Jungwiertová.

paní JUNGWIERTOVÁ:

Jestli mohu změnit ten protinávrh?

starosta:

Ano.

Můžeme zastupitelstvo přímo uložit radě, můžeme vám navrhnout, že prověříte zákonné důvody, jak navrhovala kolegyně Radová a následně jej případně odvolat.

starosta:

Rozumím. Velkorysost sama, děkuji, že jste i Vy shovívaví. Takže rozumím tomu, že chcete, abychom prostě prověřili, jestli ty důvody, které jsou uvedeny, jestli jsou zákonné nebo nejsou. Jestli ty důvody, které jsou, jestli stačí pro to, aby mohl být pan ředitel odvolán. Takhle zněla otázka. Já je tam prostě nevidím. Nejsem právník.

osoba:

To právě byla myšlenka, aby se to na to podíval právník.

starosta:

Pan Loukota.

pan Tomáš LOUKOTA:

Pokud bychom přijali navrhované usnesení, to znamená prověření právníkem, jednak co by to znamenalo, znamenalo by to další nejistotu pro pana ředitele, pro pedagogický sbor, pro většinu rodičů. Je toto ta cesta, kterou se chceme vydat? Je to to správné řešení?

starosta:

Děkuji, paní Jungwiertová.

paní JUNGWIERTO VÁ:

Máte pravdu, že by to byla nejistota a je to samozřejmě nepříjemná situace pro všechny, ale slyšeli jsme tady hodně, z našeho hlediska hodně zásadních věcí, podle mého názoru, prostě natolik zásadních.

Pan LOUKOTA:

Podle vašeho.

paní JUNGWIERTO VÁ:

Ano, podle našeho názoru a podle mého názoru, já mám právo vyjádřit svůj názor. A taky vyjadřuje názor 90 rodičů. Nevím, co je na tom špatného. Takže podle mého názoru jsou to zásadní věci, podle názoru 90 rodičů jsou to zásadní věci.

starosta:

Se divím, že i s přibývajícím hodinou jste připraveni vášnivě diskutovat. Já jsem přednesl návrh usnesení, na svém návrhu usnesení trvám. Zeptám se, jaký je tedy případný protinávrh? Dáme pochopitelně hlasovat i o Vašem protinávru, když neprojde, bude se hlasovat o mém návrhu usnesení. Dám vám prostor a čas, abyste si ho nějakou zformulovali.

paní JUNGWIERTO VÁ:

Tak jestli můžeme, ale možná by to šlo zahrnout do toho 11. bodu. Zastupitelstvo městské části Praha Libuš ukládá radě, aby prověřila možnosti nebo zákonné důvody pro odvolání pana Mgr. Kulika z funkce ředitele školy.

starosta:

Zkouším jenom, jak by to asi znělo. Ukládá radě městské části, aby prověřila, zda důvody uvedené Iniciativou rodičů, jsou dostatečně zákonné? Ne? Nechci vám do toho mluvit.

paní JUNGWIERTOVÁ:

Ale ne jenom, jak to bylo uvedeno Iniciativou rodičů, ale i to, co zaznělo dnes, protože tady zazněly další věci, my jsme to tady shrnuli do tří bodů.

starosta:

Tak v tom případě úplně škrtnám svoji variantu a ještě poprosím, přečtete svoji a dám o ní hlasovat. Takže: Zastupitelstvo městské části Praha Libuš ukládá radě městské části Praha Libuš, aby prověřila možnosti odvolání z funkce ředitele Základní školy Meteorologická, pana Kulika z následujících důvod - nerespektování svých zákonných povinností, zejména ve vztahu ke sdružení školské rady, ve vztahu k některým bezpečnostním pravidlům, nedostatečná komunikace s rodiči a neřešení oprávněné stížnosti, poskytování interních informací o chodu školy rodičům žáků. Ale to je zas teď úplně něco jiného.

paní JUNGWIERTOVÁ:

To jsou ty naše důvody.

starosta:

A znamená to, že vy byste chtěli nechat všech těch deset bodů a nahradit ten 11)? Takže je to protinávrh k mému 11. bodu. Rozumím tomu dobře. Určitě, poprosím ještě, aby byly uvedeny, tak už to nebudu číst celé, ale jenom to znovu představím těch prvních deset bodů. 1) že bereme na vědomí ten otevřený dopis ze dne 17.6., 2) bereme na vědomí prohlášení Iniciativy, které směřovalo k pedagogickým pracovníkům, to má teda fakticky datum o dva dny dříve, protože tam to má tu časovou souslednost, ale berte to tak asi, jak to bylo, protože v tom prohlášení se už odvolává na ten Otevřený dopis, za 3) bereme teda vyjádření pana Kulika, které k těmto předcházejícím dvěma vyjádřeními dal, zároveň bereme na vědomí inspekční zprávu z 13.6. Bereme na vědomí prohlášení pedagogů, kteří zareagovali na ten Otevřený dopis, bereme na vědomí petici proti odvolání pana Kulika z funkce ředitele školy, bereme na vědomí výsledky ankety, 8) bereme na vědomí vyjádření nesouhlasu části rodičů, formou dopisu, a bod 9 a 10, my žádáme pana ředitele, aby připravil návrh opatření ke zlepšení tam, kde to dopadlo mezi hodnocením 2,5-3, tedy škola se rozvíjí správným směrem, spokojenost s vedením školy a spokojenost s komunikací vedení školy s rodiči. Myslím si, že v tom je hodně zahrnuto, i ta nespokojenost, která tady případně zaznívala. Za 10) žádáme pana ředitele Kulika, aby zlepšil komunikaci a spolupráci se školskou radou zřízenou při Základní škole Meteorologická a požadované dokumenty k projednání předkládal v dohodnutých termínech. Ano.

osoba:

Paní Šavelková dává své vyjádření a poprosili bychom, jestli by bylo uvedeno jako bod 10, 11, vyjádření členky školské rady.

starosta:

Máme tady paní Šavelkovou ještě?

paní Lucie ŠAVELKOVÁ:

V tom komplexu všech těch materiálů by mi to přišlo vhodné. Je to z tohoto důvodu jedině.

starosta:

Rozumím, tak za 9) bereme na vědomí vyjádření myšlenky školské rady, paní inženýrky Lucie Šavelkové ze dne 23.6.2019, který je součástí tohoto usnesení. Ano, to bude bod 9.

osoba:

Jenom drobnost prosím, tam myslím, že není počet těch podepsaných osob, protože jsme samozřejmě nevěděli ta čísla z toho Otevřeného dopisu, tak jestli byste to tam prosím mohl doplnit.

starosta:

Určitě. Ten bod 1, Otevřený dopis rodičů, podepsaný, máte přesně 90? 89.

Paní JUNGWIERTOVÁ:

Teď 89.

starosta:

Takže první bod bude, bereme na vědomí dopis rodičů žáků Základní školy Meteorologická s vychovateli školy, a žádosti o zvážení návrhu na odvolání ředitele školy podepsaný 89 rodiči ze dne 17.6.2019, který je přílohou tohoto usnesení, ano, Tak to bychom tam doplnili, potom bod 9) vezmeme na vědomí vyjádření členky školské rady a inženýrky Lucie Šavelkové a pak se nám to tedy posouvá, 10 a 11. bod žádáme a 12. máme. Takže těch prvních 11 bodů, má ještě k tomu někdo nějakou připomínku? Není tomu tak. Takže dáme nejprve hlasovat o té variantě, která je tady, aby 12. bod znamenal, takže 12. bod bude následující: Ukládá radě městské části Praha Libuš, aby prověřila možnosti odvolání z funkce ředitele Základní školy Meteorologická Mgr. Jaroslava Kulika z následujících důvodů: a) nerespektování svých zákonných povinností, zejména ve vztahu k působení školské rady a ve vztahu k některým bezpečnostním pravidlům, b) nedostatečná komunikace s rodiči a neřešení oprávněných stížností, c) poskytování oprávněných informací o chodu školy rodičům žáků. Tak je to jen alternativa k tomu mému usnesení s tím, že to budeme hlasovat jako celek. Když to neprojde, tak potom budeme hlasovat o tomto usnesení. Víme všichni, o čem hlasujeme. Prosím ještě.

paní JUNGWIERTOVÁ:

Já mám jenom ještě dotaz prosím, týká se to těch bodů, které tam byly, které jste tam vyčetl, tak v případě, že by to bylo schváleno a prověřovali byste to, tak jako rada myslím, bude to jediný zdroj informací? Nebo třeba i záznam, jestli bude použit nebo prostě jakým způsobem, zda to tam uvádět nebo jestli to...

starosta:

Tak záleží myslím, tuhle tu 6,5 hodinovou debatu bychom do toho zahrnuli.

paní JUNGWIERTOVÁ:

Takže to tam nemusí být?

starosta:

Nemusí být, máte mé slovo, když to odhlasujete, že to tam bude zahrnuto. Tak. Víme všichni, o čem budeme hlasovat? Takže kdo je pro tuto alternativu, která je tady předkládána paní Jungwiertovou? Dávám hlasovat, kdo je pro? (dvě) Kdo je proti? (devět: Řezanka, Černá, Štancl, Frank, Korbel, /../). Kdo se zdržel? (dva hlasy).

Hlasováno:

(Pro: 2 (zastupitelka Jungwiertová, Radová)

Proti: 9 (zastupitel Řezanka, zastupitelka Černá, Koudelková, zastupitel Štancl, Frank, Korbel, Štajner, Koubek, Loukota)

Zdržel se: 2 (zastupitel Kadlec, zastupitelka Adámková)

Protože tento návrh usnesení nebyl přijat, takže máme před sebou to původní usnesení, které s tím, že těch bodů je celkem 12, protože bod 9 ještě doplnilo, to bereme na vědomí, vyjádření členky školské rady. Takže dávám hlasovat, kdo je pro návrh tohoto usnesení? (devět) Kdo je proti? (dvě) A kdo se zdržel? (dva).

Hlasováno:

Pro: 9 (zastupitel Řezanka, zastupitelka Černá, Koudelková, zastupitel Štancl, Frank, Korbel, Štajner, Koubek, Loukota)

Proti: 2 (zastupitelka Radová, Jungwiertová)

Zdržel se: 2 (zastupitel Kadlec, zastupitelka Adámková) a bylo přijato usnesení č. 38/2019.

Usnesení bylo přijato, já vám přeji krásnou, hezkou, dobrou noc.

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo městské části Praha-Libuš

1. **bere na vědomí** „Otevřený dopis rodičů žáků základní školy Meteorologická zřizovateli školy a žádostí o zvážení návrhu na odvolání ředitele školy“ ze dne 17. 6. 2019, které je přílohou tohoto usnesení,
2. **bere na vědomí** „Prohlášení Iniciativy rodičů žáků ZŠ Meteorologická za odvolání ředitele školy k pedagogickým pracovníkům školy a rodičům žáků“ ze dne 15. 6. 2019, které je přílohou tohoto usnesení,
3. **bere na vědomí** „Vyjádření ředitele školy Mgr. Jaroslava Kulika“ k výše uvedeným prohlášením Iniciativy rodičů ze dne 18. 6. 2019, které je přílohou tohoto usnesení,
4. **bere na vědomí** Inspekční zprávu České školní inspekce č.j. ČŠIA- 946/19-A z 04/2019 zveřejněnou na portálu ČŠI dne 13. 6. 2019, které je přílohou tohoto usnesení,
5. **bere na vědomí** „Prohlášení pedagogů ZŠ Meteorologická k Otevřenému dopisu rodičů ZŠ Meteorologická zřizovateli školy“ podepsanou deseti pedagogy ze dne 24. 6. 2019, které je přílohou tohoto usnesení,
6. **bere na vědomí** „Petici proti odvolání Mgr. Jaroslava Kulika z funkce ředitele školy“, podepsanou 51 zaměstnanci školy a jednou bývalou zaměstnankyní ze dne 24. 6. 2019, která je přílohou tohoto usnesení,
7. **bere na vědomí** výsledky Ankety mezi rodiči žáků, kterou inicioval zřizovatel školy a které se zúčastnilo více než 40 % rodičů žáků, která je přílohou tohoto usnesení,
8. **bere na vědomí** vyjádření nesouhlasu části rodičů s „otevřeným dopisem rodičů ZŠ Meteorologická zřizovateli školy s žádostí o zvážení návrhu na odvolání ředitele školy“ ve formě podepsaných dopisů, které jsou přílohou tohoto usnesení,
9. **žádá** ředitele školy ZŠ Meteorologická Mgr. Jaroslava Kulika, aby se seznámil s výsledky Ankety a přijal taková opatření, která zlepší hodnocení školy v kritériích, která byla hodnocena v rozmezí 2,5 až 3, tedy v kategorii: „Škola se rozvíjí správným směrem“, „Spokojenost s vedením školy“, „Spokojenost s komunikací vedení školy s rodiči“, a návrh opatření předložil zřizovateli do 31. 8. 2019,
10. **žádá** ředitele školy ZŠ Meteorologická Mgr. Jaroslava Kulika, aby zlepšil komunikaci a spolupráci se Školskou radou zřízenou při ZŠ Meteorologická,
11. **konstatuje**, že nejsou zákonné důvody pro odvolání Mgr. Jaroslava Kulika z funkce ředitele ZŠ Meteorologická, Meteorologická 181, 142 00 Praha 4 - Libuš

Upravený návrh usnesení:

Zastupitelstvo MČ Praha-Libuš

1. **bere na vědomí** „Otevřený dopis rodičů žáků základní školy Meteorologická zřizovateli školy a žádostí o zvážení návrhu na odvolání ředitele školy“ podepsaný 89 rodiči ze dne 17. 6. 2019, který je přílohou tohoto usnesení,
2. **bere na vědomí** „Prohlášení Iniciativy rodičů žáků ZŠ Meteorologická za odvolání ředitele školy k pedagogickým pracovníkům školy a rodičům žáků“ ze dne 15. 6. 2019, které je přílohou tohoto usnesení,
3. **bere na vědomí** „Vyjádření ředitele školy Mgr. Jaroslava Kulika“ k výše uvedeným prohlášením Iniciativy rodičů ze dne 18. 6. 2019, které je přílohou tohoto usnesení,
4. **bere na vědomí** Inspekční zprávu České školní inspekce č.j. ČŠIA- 946/19-A z 04/2019 zveřejněnou na portálu ČŠI dne 13. 6. 2019, která je přílohou tohoto usnesení,
5. **bere na vědomí** „Prohlášení pedagogů ZŠ Meteorologická k Otevřenému dopisu rodičů ZŠ Meteorologická zřizovateli školy“ podepsanou deseti pedagogy ze dne 24. 6. 2019, které je přílohou tohoto usnesení,

6. **bere na vědomí** „Petici proti odvolání Mgr. Jaroslava Kulika z funkce ředitele školy“, podepsanou 51 zaměstnanci školy a jednou bývalou zaměstnankyní ze dne 24. 6. 2019, která je přílohou tohoto usnesení,
7. **bere na vědomí** výsledky Ankety mezi rodiči žáků, kterou inicioval zřizovatel školy a které se zúčastnilo více než 40 % rodičů žáků,
8. **bere na vědomí** vyjádření nesouhlasu části rodičů s „otevřeným dopisem rodičů ZŠ Meteorologická zřizovateli školy s žádostí o zvážení návrhu na odvolání ředitele školy“ ve formě podepsaných dopisů,
9. **bere na vědomí** vyjádření členky Školské rady ing. Lucie Šavelkové, Ph.D ze dne 23. 6. 2019, které je součástí tohoto usnesení,
10. **žádá** ředitele školy ZŠ Meteorologická Mgr. Jaroslava Kulika, aby se seznámil s výsledky Ankety a přijal taková opatření, která zlepší hodnocení školy v kritériích, která byla hodnocena v rozmezí 2,5 až 3, tedy v kategorii: „Škola se rozvíjí správným směrem“, „Spokojenost s vedením školy“, „Spokojenost s komunikací vedení školy s rodiči“, a návrh opatření předložil zřizovateli do 31. 8. 2019,
11. **žádá** ředitele školy ZŠ Meteorologická Mgr. Jaroslava Kulika, aby zlepšil komunikaci a spolupráci se Školskou radou zřízenou při ZŠ Meteorologická a požadované dokumenty k projednání předkládal v dohodnutých termínech,
12. **konstatuje**, že nejsou zákonné důvody pro odvolání Mgr. Jaroslava Kulika z funkce ředitele ZŠ Meteorologická, Meteorologická 181, 142 00 Praha 4 – Libuš.

Protinávrh usnesení:

„Zastupitelstvo MČ Praha-Libuš

ukládá Radě MČ Praha-Libuš, aby prověřila možnosti odvolání z funkce ředitele ZŠ Meteorologická Mgr. Jaroslava Kulika z následujících důvodů:

- *nerespektování svých zákonných povinností, zejm. ve vztahu k působení školské rady a ve vztahu k některým bezpečnostním pravidlům,*
- *nedostatečná komunikace s rodiči a neřešení oprávněných stížností,*
- *poskytování nepravdivých informací o chodu školy rodičům žáků.*“

Upravený protinávrh usnesení:

„Zastupitelstvo MČ Praha-Libuš

ukládá Radě MČ Praha-Libuš, aby prověřila možnosti odvolání z funkce ředitele ZŠ Meteorologická Mgr. Jaroslava Kulika z následujících důvodů:

- *nerespektování svých zákonných povinností, zejm. ve vztahu k působení školské rady a ve vztahu k některým bezpečnostním pravidlům,*
- *nedostatečná komunikace s rodiči a neřešení oprávněných stížností,*
- *poskytování nepravdivých informací o chodu školy rodičům žáků.*“